

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΕ΄ - ΤΕΥΧΟΣ 7 - ΙΟΥΛΙΟΣ 2008
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
http://www.ecclesia.gr
e-mail: periodika@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

Ἰδιοκτησία τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς
Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Υπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκδότης:
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Κύριλλος Μισακούλης,**
Ίω. Γενναδίου 14
115 21 Ἀθήναι

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμῆμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμίων
Βασίλειος Δ. Τζέρεπος, Δρ. Θ.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Στοιχειοθεσία - Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380
http://www.apostoliki-diakonia.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:
Νικόλαος Κάλτζις
Πρωτομαγιάς 3, Κρουσινέρι Ἀττικῆς

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

Διδάγματα ἀπὸ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ τὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἄγιορείτη 483

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἡ Ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἡ ἐκλογή τῶν Νέων
Μητροπολιτῶν 485

Εἰσήγησις τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου στὴν Ἑκτακτὴ Σύγκλησις τῆς Ἱεραρχίας 489

Βιογραφικὸν Σημείωμα Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης
κ. Θεοφίλου (Μανωλάτου) 493

Βιογραφικὸν Σημείωμα Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας
κ. Γεωργίου (Μαντζουράνη) 494

Βιογραφικὸν Σημείωμα Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου
(Δεμενοπούλου) 496

ΟΜΙΛΙΑΙ

Ἀρχιμανδρίτου Ἀθηναγόρα Δικαίου,
Διάλογος Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας. Οἱ δυσκολίες ἐπικοινωνίας τους 500

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Οἱ Ἔργασιες τῆς Γ' Συνδιασκέψεως Γυναικῶν - Ἐκπροσώπων Ἱερῶν Μητροπόλεων
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 503

ΜΕΛΕΤΑΙ

Χρίστου Κρικῶνη,
Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης (1749-1809). Σύντομη παρουσίασις τοῦ βίου, τοῦ
συγγραφικοῦ ἔργου καὶ τῆς διδασκαλίας του 506

Παναγιώτου Α. Ἀγγελοπούλου,
Ὁ Τρισάγιος Ὕμνος καὶ τὸ «ἔν κινουῖν ἀκίνητον» κατὰ τὸν Ἅγ. Ἰωάννη τὸν
Δαμασκηνὸν 513

ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου,
Ἐκκλησία καὶ Πολιτισμὸς 514

Νικολάου Γ. Ξεζάκη,
Α' Ἐπιστημονικὸν Συμπόσιο Νεοελληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης 517

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ 519

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ 521

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ 529

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ 531

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 574

**ΜΗΝΥΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟ
ΠΑΥΛΟ ΚΑΙ ΤΟΝ
ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΔΗΜΟ
ΤΟΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΗ**

Στὸ παρὸν τεύχος τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ θὰ βρεῖτε σημαντικὲς καὶ διδακτικὲς ἀναφορὲς στὸν Ἀπόστολο Παῦλο καὶ στὸν Ἅγιο Νικόδημο τὸν Ἀγιορείτη. Θὰ διαβάσετε ἐπίσης τὴν Εἰσήγησι τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου κατὰ τὴν Ἑκτακτὴ Σύγκλησι τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ τὸ χρονικὸ τῆς ἐκλογῆς τριῶν νέων Μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁμιλῶν στίς 29.6.2008 κατὰ τὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν Ἄρειο Πάγο ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Δικαιᾶκος μᾶς θύμισε τὴν συγκλονιστικὴ ὁμιλία τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. Ἀξιοποίησε, ὅμως, τὴν διδασκαλία αὐτὴ γιὰ νὰ μεταφέρει σὲ ὄλους μας ἐπικαιρὲς σκέψεις καὶ προβληματισμοὺς ὡς πρὸς τὸν ἀπαραίτητο διάλογο Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπέτυχε νὰ διαδώσει τὸ μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου σὲ λαοὺς διαφορετικῶν ἐθνικῶν, θρησκευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν καταβολῶν. Μίλησε στοὺς Ἰουδαίους σεβόμενος τὶς πατρῶες παραδόσεις τους. Μίλησε πρὸς τοὺς Ἑλληνας καὶ ἔδειξε ὅτι γνωρίζει τὴν φιλοσοφικὴ τους παράδοσι καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἐκ μέρους των ἀναζήτησι τῆς ἀληθείας.

Σήμερα ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καλούμεθα νὰ κατανοήσουμε τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ τὶς ἀλλαγὲς ποὺ συμβαίνουν στὸν κοινωνικὸ ἴσθμ καὶ νὰ προτείνουμε λύσεις μὲ βάση τὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅπως ὀρθῶς τόνισε ὁ π. Ἀθηναγόρας «καιρὸς εἶναι νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἀγωνία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ στίς προσδοκίαι ἐκείνων ποὺ στέκονται κριτικά, ἀλλὰ καλοπροαίρετα ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία καὶ περιμένουν ἀπὸ ἐμᾶς λόγο ποὺ νὰ ἀποπνέει τὸν λυτρωτικὸ ἀέρα τῆς ἐλευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ». Εἴκοσι αἰῶνες μετὰ τὴν πρώτη συνάντησι τοῦ κηρύγματος τῆς Θείας Ἀποκάλυψι καὶ τοῦ ἀνήσυχου ἀνθρωπίνου πνεύματος ἡ Ἐκκλησία μας καλεῖται νὰ συνεχίσει τὸν διάλογο μὲ τὴν κοινωνία, παρὰ τὶς δυσκολίες καὶ τὰ ἐμπόδια.

Δεκαεπτὰ περίπου αἰῶνες μετὰ τὴν εὐεργετικὴ παρουσία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸν ἑλλαδικὸ χῶρο καὶ ἐνῶ τὸ ὑπόδουλο Γένος κινδύνευε νὰ ἀποκοπεῖ ὀλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Πατέρων, ἡ Θεία Πρόνοια οἰκονόμησε καὶ ἀνέδειξε τὴν ταπεινὴ μορφή τοῦ Ἁγίου Νικόδημου τοῦ Ἀγιορείτου. Γεννημένος στὴν Χώρα Νάξου τὸ 1749 ἔζησε ἀκριβῶς 60 χρόνια καὶ ἐκοιμήθη ὀσιακῶς στὸ Ἅγιον Ὄρος λίγα χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐθνεγερσία τοῦ 1821. Συνέγραψε περισσότερα ἀπὸ 100 συγγράμματα καὶ συνεργάσθηκε μὲ τὸν Ἅγιο Μακάριο Κορίνθου γιὰ τὴ σύνθεσι τῆς Φιλοκαλίας, τῆς κλασικῆς πλέον συλλογῆς κειμένων Νηπτικῶν Πατέρων καὶ ἀσκητῶν. Ἡ νεοπατερικὴ ἀναγέννησι, τὴν ὁποία ἔφεραν τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου, βοήθησε ὄχι μόνο στὴν ἀναζωογόνησι τοῦ θεολογικοῦ στοχασμοῦ, ἀλλὰ καὶ στὴν εὐρύτερη συνειδητοποίηση τῆς ταυτότητος τῶν ὑποδούλων.

Στὸ δημοσιευόμενον κείμενό του ὁ καθηγητὴς κ. Χρῖστος Κορκώνης τονίζει ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόδημος συνεδύαζε τὴν πολυμαθία μὲ τὴ νοερὰ προσευχή, γι' αὐτὸ καὶ τὰ ἔργα του εἶχαν καὶ ἔχουν διεθνή ἀκτινοβολία καὶ πανορθόδοξη ἀποδοχή. Γράφει χαρακτηριστικὰ ὁ κ. Καθηγητὴς: «Ὁ Νικόδημος ὁ Ἅγιο-

ρείτης ὑπῆρξε ἓνας ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων καὶ σοφωτέρων μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους. Ἀνεδείχθη ἓνας ἐκ τῶν μεγαλυτέρων διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους καὶ σπουδαιότητη προσωπικότητα τοῦ ιη' αἰῶνα».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ἐβάπτισε ἐν Χριστῷ, ὁ Ἅγιος Νικόδημος μᾶς ἀνεβάπτισε κάτω ἀπὸ ἰδιαζόντως δύσκολες συνθήκες. Τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ συνεχῆς ἐπανευαγγελισμὸς καὶ ἀναβαπτισμὸς τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νὰ προσκαλεῖ τὸν ἄνθρωπο νὰ μετάσχει στὸ Τριαδικὸ τρόπο υπάρξεως, στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Τότε, ὅπως τόνισε στὴν ὁμιλία του στὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, ὑπάρχει ἐλπίδα. Εἶπε χαρακτηριστικά: «Τὰ θέματα πάντως, πὺ καθημερινῶς ἀναφύονται εἶναι πολλὰ καὶ μεγάλα... Τὰ θέματα αὐτὰ κάθε ἓνας ἀπὸ μᾶς ἔχει

χρέος μὲ γνώση τῶν θεολογικῶν προϋποθέσεων τῶν προβλημάτων τους καὶ τῆς ἀντιμετώπισής τους, νὰ τὰ καταθέσει στὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καὶ αὐτὴ ὄχι ἀπλῶς νὰ τὰ καταγράψει ἢ νὰ τὰ ἀναπτύξει ἢ νὰ τὰ ἐπεξεργασθεῖ θεωρητικά, ἀλλὰ νὰ τὰ ἐνδύσει μὲ τὸ ἔνδυμα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ τὰ κάνει χρήσιμα στὸ ἐκκλησιαστικὸ μας γίγνεσθαι».

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀντιμετωπίζει μὲ φοβία τὰ σύγχρονα προβλήματα, ἀλλὰ ἀγωνίζεται νὰ μεταμορφώσει τὴν κοινωνία καλώντας τὸν ἄνθρωπο νὰ γίνῃ πρόσωπο, δηλαδὴ νὰ ἀντλεῖ ταυτότητα ἀπὸ τὸν ἄκτιστο Θεό. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ οὐσία τῆς Ὁρθοδόξου Παράδοσεως, ἡ ὁποία «μένουσα ἐν ἑαυτῇ τὰ πάντα καινίζει». Προσευχόμεθα νὰ ἔχουμε τὴν βοήθεια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου στὴν δύσκολη αὐτὴ προσπάθεια.

**Ἡ Ἑκτακτὴ
Σύγκληση τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἱεραρχίας
καὶ ἡ ἐκλογή
τῶν Νέων
Μητροπολιτῶν**

(24.06.2008)

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 24 Ἰουνίου 2008, σὲ μόνη ἕκτακτη Συνεδρία, ἡ Ἱερὰ Συνόδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὴν Αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Πρὸ τῆς Συνεδρίας ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, ἱερουργουῦντος τοῦ νεωτέρου τῆ τάξει Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

Περὶ τὴν 9η πρωινῆ, στὴ μεγάλη Αἴθουσα τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐψάλη ἡ Ἀκολουθία γιὰ τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας. Ἀναγνωσθέντος τοῦ Καταλόγου τῶν συμμετεχόντων Ἱεραρχῶν, διεπιστώθη ἡ ἀπουσία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Λαγκαδᾶ κ. Σπυρίδωνος, Πολυανῆς καὶ Κιλκισίου κ. Ἀποστόλου, Μαρωνείας κ. Δαμασκηνοῦ καὶ Γλυφάδας κ. Παύλου, οἱ ὅποιοι ἀπουσίασαν ἠτιολογημένα.

Ἀκολούθως, συνεκροτήθη ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο, Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεο καὶ Σύρου κ. Δωρόθεο.

Στὴ συνέχεια ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος προσεφώνησε τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἀναφέρθηκε στὸ σκοπὸ τῆς Συγκλήσεως Αὐτῆς.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. Σεραφεῖμ ὡς Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σώματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἀντιφώνησε ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων Ἱεραρχῶν καὶ ἐπεσήμανε τὸν σεβασμὸ ὄλων στὸ Συνοδικὸ Θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας.

Κατόπιν ἄρχισε ἡ ψηφοφορία περὶ τοῦ τρόπου πληρώσεως τῶν τριῶν κενῶν Μητροπολιτικῶν Ἐδρῶν, μὲ τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

α) Γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη *Λευκάδος καὶ Ἰθάκης*, ἐπὶ ψηφισάντων 73 ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 68 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 2 ψήφους. Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ 3 λευκὲς ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως *Λευκάδος καὶ Ἰθάκης* δι' ἐκλογῆς.

β) Γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη *Θηβῶν καὶ Λεβαδείας* ἐπὶ ψηφισάντων 73 ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 67 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 2 ψήφους. Εὐρέθησαν ἀκόμη 4 λευκὲς ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως *Θηβῶν καὶ Λεβαδείας* δι' ἐκλογῆς.

γ) Γιὰ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη *Παροναξίας* ἐπὶ ψηφισάντων 73 ἡ πρόταση δι' ἐκλογῆς ἔλαβε 65 ψήφους καὶ ἡ πρόταση διὰ καταστάσεως 3 ψήφους. Εὐρέθησαν ἀκόμη 5 λευκὲς ψήφοι. Ἔτσι ἡ Ἱεραρχία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως *Παροναξίας* δι' ἐκλογῆς.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος τελεῖ τὸν Ἁγιασμό πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

Ἀκολούθησε ἡ διαδικασία τῆς πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως *Λευκάδος καὶ Ἰθάκης* δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 73 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Θεόφιλος Μανωλάτος ψήφους 55,
- 2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικηφόρος Ἀσπρογέρακας ψήφους 35,
- 3) Μητροπολίτης Ἀχελώου κ. Εὐθύμιος ψήφους 30.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης *Λευκάδος καὶ Ἰθάκης* ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Θεόφιλος Μανωλάτος, μὲ 49 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 73 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβε 16 ψήφους ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικηφόρος Ἀσπρογέρακας καὶ 6 ψήφους ὁ Πανιερ. Μητροπολίτης Ἀχελώου κ. Εὐθύμιος. Ἐπίσης εὐρέθη 1 λευκὴ ψήφος καὶ 1 ἄκυρη ψήφος.

Στὴ συνέχεια ἄρχισε ἡ διαδικασία πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως *Θηβῶν καὶ Λεβαδείας* δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 73 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεώργιος Μαντζουράνης ψήφους 67,
- 2) Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Ἀντωνόπουλος ψήφους 14,
- 3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐμμανουὴλ Σιγάλας ψήφους 9.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης *Θηβῶν καὶ Λεβαδείας* ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεώργιος Μαντζουράνης, μὲ 65 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 73 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβαν 1 ψήφο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτάριος Ἀντωνόπουλος καὶ 1 ψήφο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἐμμανουὴλ Σιγάλας. Εὐρέθησαν ἀκόμη 6 λευκὲς ψήφοι.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν Ἑκτακτὴ Σύγκληση τῆς Ι.Σ.Ι.

Ἐπειτα ἄρχισε ἡ διαδικασία πληρώσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως *Παροναξίας* δι' ἐκλογῆς. Γιὰ τὴν κατάρτιση τοῦ τριπροσώπου ἐπὶ συνόλου 73 ψηφισάντων ἔλαβαν:

- 1) Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Δεμενόπουλος ψήφους 52,
- 2) Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Δαμασκηνὸς ψήφους 40,
- 3) Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Παυλόπουλος ψήφους 24.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας ψηφοφορίας, καὶ γενομένης τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἀνεδείχθη Μητροπολίτης *Παροναξίας* ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Καλλίνικος Δεμενόπουλος, μὲ 44 ψήφους, ἐπὶ συνόλου 73 ψηφισάντων, ἐνῶ ἔλαβαν 25 ψήφους ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ. Δαμασκηνὸς καὶ 1 ψήφο ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Παυλόπουλος. Εὐρέθησαν ἀκόμη 2 λευκὲς ψήφοι καὶ 1 ἄκυρη ψήφος.

Ἀκολούθως ἡ Ι.Σ.Ι., βάσει τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, συνεζήτησε γιὰ τὴν πλήρωση δύο ἐκ τῶν θέσεων Βοηθῶν Ἐπισκόπων τοῦ Νόμου 1951/1991, διὰ τὰς Ἱερᾶς Μητροπόλεις: α) Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας καὶ β) Ἡλείας.

Γενομένης συζητήσεως καὶ ἀφοῦ ἔλαβαν τὸν λόγο ἀρκετοὶ Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχες, μετὰ ἀπὸ ψηφοφορία, ἀπεφασίσθη βάσει τοῦ ὡς ἄνω Νόμου γιὰ τὴν πλήρωση τῶν ἕξι θέσεων Βοηθῶν Ἐπισκόπων, νὰ ἀποσταλεῖ Ἐγκύκλιο Σημείωμα πρὸς τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὥστε ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐκφράσουν τὸ ἐνδιαφέρον τους ὅσοι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες ἐπιθυμοῦν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἢ Δ.Ι.Σ. νὰ ἀποστείλει τὶς σχετικὲς προτάσεις στὴν Ἱεραρχία.

Τέλος, ἡ Ι.Σ.Ι., ἐνέκρινε καὶ ψήφισε Κανονισμοὺς λειτουργίας διαφόρων Ἰδρυμάτων.

Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς Ψηφοφορίας ἀκολούθησε τὸ Μικρὸ Μήνυμα τῶν τριῶν νεοεκλεγέντων Μητροπολιτῶν.

Ἐπειτα καὶ κατὰ τὴν κρατοῦσα Ἐκκλησιαστικὴ Τάξη, οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες *Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεοφίλου, Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεώργιος καὶ Παροναξίας κ. Καλλίνικος*, ἔδωσαν τὸ Μέγα Μήνυμα ἐντὸς τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετρακῆ, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν Ἱεραρχῶν, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν Χριστιανῶν.

Οἱ χειροτονίες τῶν νέων Ἐψηφισμένων Μητροπολιτῶν θὰ τελεστοῦν ὡς ἑξῆς: α) *Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεοφίλου*, τὴν Παρασκευὴ 27 Ἰουνίου 2008, στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, β) *Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεωργίου*, τὸ Σάββατο 28 Ἰουνίου 2008 στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ Βοιωτίας καὶ γ) *Παροναξίας κ. Καλλίνικου*, τὴν Δευτέρα 30 Ἰουνίου 2008 στὸν Καθεδρικό Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν.

(Ἡ Ἐπιτροπὴ Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας)

**Εισήγηση
τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ
πάσης Ἑλλάδος
κ. Ἱερωνύμου
στήν Ἑκτακτὴ
Σύγκληση
τῆς Ἱεραρχίας**

(24.06.2008)

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἅγιοι ἀρχιερεῖς,

Εὐρισκόμενος σήμερα ἀνάμεσά σας, στήν τιμητικὴ καὶ ὀδυνοποιοῦ θέσιν τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἀδελφὸς μεταξὺ ἀδελφῶν ὡς ἐλάχιστος ἐν ἀνθρώποις καὶ χάριτι Θεοῦ διὰ τῶν τιμίων ψήφων σας πρῶτος μεταξὺ ἴσων, ὀφείλω καὶ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνη μου πρῶτα στὸν παντεπόπτη Κύριο καὶ Θεὸ ἡμῶν γιὰ τὶς φανερὲς καὶ ἀφανεῖς δωρεὲς καὶ εὐεργεσίαις Του πρὸς τὸ πρόσωπό μου καὶ στὴ συνέχεια πρὸς ὅλους ἐσᾶς καὶ πρὸς τὸν καθένα προσωπικὰ γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη πού ἐπιδεικνύετε πρὸς τὴν ἐλαχιστότητά μου.

Ἀναμφίβολα, ἡ συνάξη τῆς Ἱεραρχίας μὲ σκοπὸ τὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐκλογή νέων ἐπισκόπων εἶναι μία ἀπὸ τὶς κορυφαῖες στιγμὲς στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καί, βεβαίως, μία ἀπὸ τὶς σημαντικότερες καὶ πλέον ἀπαιτητικὲς καὶ ὑπεύθυνες λειτουργίαι τοῦ συνοδικοῦ μας συστήματος.

Θὰ ἤμουν, ὅμως, ἀσυνεπὴς πρὸς τὸν ἑαυτό μου καὶ τὶς πεποιθήσεις μου ἀλλὰ καὶ πρὸς ὅσα ἔχω διατυπώσει γραπτῶς καὶ προφορικῶς στὸ ἐγγὺς καὶ στὸ ἀπώτερο παρελθόν, ἐὰν δὲν δήλωνα εὐθαρσῶς καὶ ἐκ προοιμίου ὅτι στόχος καὶ ἐπιθυμία μου εἶναι οἱ Σύνοδοι τῆς Ἱεραρχίας νὰ μὴν συγκαλοῦνται μὲ ἀποκλειστικὸ θέμα τῶν ἐργασιῶν τους τὶς ἐπισκοπικὲς ἐκλογές.

Ὅφειλό νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἐπὶ μακρὸ χρονικὸ διάστημα μὲ βασάνισε τὸ δίλημμα ἐὰν ὄντως ἔπρεπε νὰ συγκληθεῖ ἡ Ἱεραρχία αὐτὴ τῆ χρονικῆ στιγμῆ ἢ νὰ ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογές γιὰ ἀργότερα.

Στὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα πού ἔχει διατρέξει ἀπὸ τὴν ἀνάληψη τῶν νέων καθηκόντων μου ὡς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος μέχρι σήμερα, ἐργάζομαι ἐντατικά, μελετώντας εἰς βάθος τὰ συσσωρευμένα τεράστια προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουμε ἢ θὰ κληθοῦμε σύντομα νὰ ἀντιμετωπίσουμε τόσο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἐκκλησίας ὅσο καὶ στὴ σχέση μας μὲ τὸν σύγχρονο ραγδαῖα ἐξελισσόμενο καὶ ἀποχριστιανιζόμενο κόσμο, τὶς πολιτισμικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐξελίξεις, τὰ καινοφανῆ ἠθικὰ καὶ βιοηθικὰ διλήμματα καὶ συγχρόνως τὴν ἀγωνία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ ὅσων στέκονται καλοπροαίρετα καὶ κριτικὰ ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία καὶ περιμένουν ἀπὸ ἐμᾶς λόγο καὶ ἔργο πού νὰ ἀποπνέει τὴν ὁσμὴ τῆς Θείας Χάρης, νὰ φανερώνει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ ὑποδεικνύει στοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει παραμυθία καὶ ἐλπίδα ἐν Χριστῷ ἀναστάντι.

Ὅσο περισσότερο ἐνημερώνομαι καὶ ἀποτυπώνονται μέσα μου οἱ καταγραφὲς τῶν προβλημάτων καὶ συνειδητοποιοῦνται οἱ διαστάσεις τους· ὅσο περισσότερο γίνονται ἐμφανεῖς οἱ ἐκκρεμότητες πού ὑπάρχουν καὶ ἀπαιτοῦν διαφάνεια στὴ διαχείρισή τους· ὅσο περισσότερο γίνεται ἐπιτακτικὴ ἢ ἀνάγκη ἐκκαθάρισης ζητημάτων πού ἄπτονται ἠθικῶν, οικονομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπερβάσεων καὶ ἐκτροπῶν, καὶ συγχρόνως ὅσο περισσότερο γίνεται ἐπιγνωστὸ τὸ μέγεθος τῶν προκλήσεων πού γεννᾷ ἢ ραγδαίως ἀποχριστιανιζόμενὴ ἐποχὴ μας, τόσο περισσότερο ἐνισχύονται μέσα μου δύο βασικὲς πεποιθήσεις:

1. Τὰ σύγχρονα δεδομένα δὲν ἐπιτρέπουν τὴν πολυτέλεια ἀποσπασματικῶν, πρόχειρων, βεβιασμένων καὶ ἀβασάνιστων ἀπαντήσεων στὶς ἐντὸς

καὶ ἐκτὸς τῶν τειχῶν μας συσσωρευόμενες προκλήσεις καὶ ἐκκρεμότητες. Σήμερα, ἴσως ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, ἀπαιτεῖται νηφάλιος, οὐσιαστικός, θεολογικὰ κατοχυρωμένος, ἐνδεδειγμένος καὶ ρεαλιστικὸς σχεδιασμὸς γιὰ τὸ πῶς ὀφείλουμε νὰ σταθοῦμε ἀπέναντι σὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα, δηλαδή πῶς θὰ σταθοῦμε μὲ συνέπεια στὸ ὕψος τῶν ἀπαιτήσεων τῆς ἀποστολῆς ποὺ μᾶς ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ πῶς θὰ διακονήσουμε τὶς ἀνάγκες, τὶς ἀγωνίες καὶ ἐν τέλει τὴ σωτηρία τοῦ ποιμνίου μας καὶ θὰ ἀντικρῦσουμε τὴν κρίση τῆς Ἱστορίας.

2. Δὲν ὑπάρχουν περιθώρια γιὰ ἀτομικοὺς σχεδιασμοὺς καὶ μεμονωμένες αὐτόνομου χαρακτῆρα πρωτοβουλίες. Ἡ ἐποχὴ μας, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος καὶ ἔθος δὲν ἐπιτρέπουν τὶς αὐτάρεσκου χαρακτῆρα αὐτοπροβολὲς καὶ ἐπιδείξεις προσωπικῶν ἐπιλογῶν ἐπὶ θεμάτων γιὰ τὰ ὁποῖα ἐκκρεμεῖ καὶ ἀπαιτεῖται μία συνοδικῶς ἐπεξεργασμένη καὶ θεολογικῶς τεκμηριωμένη ἀντιμετώπιση. Ἰδιαιτέρως, μάλιστα, ὅταν πρόκειται γιὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἔχουν συσσωρεύσει ἐρωτηματικὰ καὶ ἀμφισβητήσεις σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο διαχειριστήκαμε καὶ διαχειριζόμαστε θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν ἠθικὴ ἀκεραιότητα, ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, διαφάνεια, νομιμότητα καὶ σεβασμὸ στὶς πολιτικὲς καὶ πολιτειακὲς ἀρχές.

Θέλω νὰ εἶναι σαφές, ὅτι ἡ μέχρι στιγμῆς σιωπὴ μου δὲν εἶναι παθητικὴ ἀλλὰ ἐκούσια καὶ συνειδητὴ ἐπιλογή, ὑπὸ τὸ κράτος βαθεῖας περισυλλογῆς καὶ ἐπιγνώσεως τῶν προβλημάτων καὶ τῶν προκλήσεων ποὺ καλούμαστε νὰ διαχειριστοῦμε. Ὑπάρχει καιρὸς τοῦ λαλεῖν καὶ καιρὸς τοῦ σιγᾶν.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν φοβήθηκε οὔτε φοβᾶται νὰ ὑπερασπιστεῖ τὴν ἀλήθειά Της ἔναντι οἰουδὴποτε θεσμοῦ ἢ προσώπου ποὺ παρουσιάζεται νὰ τὴν ὑπονομεύει ἢ νὰ τὴν ἀπειλεῖ. Ὅμως οἱ μεμονωμένες δονκιχωτικὲς ὑπερβολὲς καὶ παρεμβάσεις καὶ οἱ αὐτονομημένες ἀγωνιστικὲς ἐξάρσεις, ὅταν μάλιστα δὲν εἶναι ἐντελῶς σαφές ἐὰν ἀνταναντακτοῦν κυρίως ἀτομικὲς φιλοδοξίες ἢ στόχους καὶ πάντως δὲν ὑπηρετοῦν ἐντέλει τὸ καλῶς νοούμενο συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας δὲν συνιστοῦν καλὰ ἔργα. Τέτοια φαινόμενα θέτουν σὲ κίνδυνο καὶ ὑποσκάπτουν τὴν ἐγκυρότητα καὶ τὴ σοβαρότητα τῶν θέσεών μας ἔναντι τῆς σύγχρονης πραγματικότητας, ἀφοῦ συνεπάγονται τελικὰ τὴ συγκατα-

ρίθμιση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀπόψεων καὶ τοποθετήσεων ἀνάμεσα στὶς ποικίλες λαϊκιστικὲς ἢ ἀντιδραστικὲς ἀπόψεις, ποὺ προσφέρουν πρὸς κατανάλωση τὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης. Ἡ Ἐκκλησία δὲν νομιμοποιεῖται νὰ λείει κούφια λόγια, θορυβώντας ὡς κύμβαλο ἀλαλάζον, ἀλλὰ ὀφείλει νὰ ἔχει λόγο οὐσιαστικό, ἀγαπητικό καὶ σωστικό καὶ πάντως ὄχι συνθηματολογικό, ἐκκοσμικευμένο καὶ διασπαστικό.

Ἐν ὀλίγοις, ἔχουμε χρέος νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ «Ἐγώ» καὶ νὰ κινηθοῦμε στὸ πλαίσιο τοῦ «Ἐμεῖς». Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος, καὶ προσωπικὰ δὲν αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω ἄλλη ἐπιλογή ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, παρὰ νὰ σᾶς καλέσω ὅλους καὶ τὸν καθένα προσωπικὰ σὲ ἀδιαπραγμάτευτη δέσμευση γιὰ εἰλικρινῆ συνεργασία, σύμπνοια καὶ ἀδιάλειπτη προσπάθεια κατανόησεως ἀλλήλων «εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων». Θέλω νὰ σᾶς καλέσω νὰ ἀξιοποιήσουμε ἔργω καὶ λόγῳ τὶς ἀγιασμένες δυνατότητες ποὺ μᾶς προσφέρει καὶ μᾶς ἐξασφαλίζει τὸ συνοδικὸ μας σύστημα, τὸ ὁποῖο ὀφείλουμε νὰ ἐνεργοποιήσουμε πλήρως καὶ ἀκόμη περισσότερο νὰ τὸ προστατεύσουμε.

Ἐδῶ ἀκριβῶς ἐστιάζεται καὶ ὁ πυρήνας τοῦ μεγάλου μου διλήμματος, στὸ ὁποῖο ἀναφέρθηκα ἐκ προοιμίου, σχετικὰ μὲ τὴ σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας αὐτὴ τὴ χρονικὴ στιγμῆ.

Ἀπὸ τὴ μία πλευρὰ εἶχαμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὴ δέσμευση ἔναντι τοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλει τὴν πλήρωση τῶν κενῶν μητροπολιτικῶν θέσεων τὸ ἀργότερο ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς χηρείας τους, ἀλλὰ καὶ τὴν πίεση ποὺ προκαλοῦν τὰ συσσωρευόμενα προβλήματα στὶς χηρεύουσες μητροπόλεις.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ μᾶς συνεῖχε ἡ αἴσθηση, ὅτι δὲν εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουμε μὲ πληρότητα καὶ νηφαλιότητα τὰ μείζονα καὶ καυτὰ ζητήματα καὶ τὶς προκλήσεις, ποὺ ἔχουν ἤδη ἀναφανεῖ ἢ εἶναι ὄρατὰ στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα.

Πρὸς ἀποφυγὴ παρερμηνειῶν, σπεύδω νὰ διευκρινίσω τί ἀκριβῶς ἐννοῶ ὅταν λέω δὲν εἴμαστε ἔτοιμοι, θέτοντας δύο ἀπλὰ ἐρωτήματα:

1. Ἐχουμε τὴ συνείδησή μας ἡσυχῆ ὅτι λειτουργοῦμε ὄντως συνοδικὰ, ὅταν κάποιος σπεύδουμε νὰ διατυπώνουμε θέσεις ἐπὶ θεμάτων γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν

ἔχουμε πρώτα ἐξασφαλίσει τεκμηριωμένες θεολογικές εἰσηγήσεις, ἀξιοποιώντας καὶ ἄλλα μέλη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος λαϊκοὺς ἢ κληρικοὺς καὶ πολὺ περισσότερο τὶς ἀρμόδιες συνοδικές ἐπιτροπές, ἀλλὰ ἐμμένουμε στὴν ὑποτιθέμενη αὐτάρκειά μας, παραβλέποντας τὴν κρισιμότητα τῶν θεμάτων καὶ ἀγνοώντας τὶς θεολογικές προϋποθέσεις τῶν προβλημάτων καὶ τῆς ἀντιμετώπισής τους, ἀλλὰ καὶ τὶς διαστάσεις καὶ προεκτάσεις πὺ μπορεῖ νὰ συνεπάγεται μία ἀβασάνιστη τοποθέτησή μας;

2. Ἡ μὴ οὐσιαστικὴ ἀξιοποίηση τῶν συνοδικῶν ἐπιτροπῶν καθὼς καὶ ἄλλων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς τὰ νομικά, τὰ ἐθνικά, τὰ διεκκλησιαστικά, τὰ κοινωνικά, τὰ πολιτικά ἢ τὰ πολιτειακά θέματα, ὥστε νὰ εἴμαστε σὲ θέση, ἀξιοποιώντας τὶς γνώσεις καὶ τὶς συμβουλές τους, νὰ ἀποφαινόμαστε συνοδικῶς μετὰ λόγου γνώσεως, δὲν ὑποδεικνύει μία συρρίκνωση τῆς συνοδικότητος ἀπὸ τρόπο ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας σὲ μία ἀπλή διοικητικὴ διαδικασία ψευδοδημοκρατικοῦ χαρακτήρα, παρουσιάζοντας ἐμᾶς στὰ μάτια τοῦ λαοῦ μας ὡς δοκησίσοφους, προχειρολόγους ἢ ἀνυποψίαστους γιὰ τὴ σύγχρονη πραγματικότητα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ θεολογία μας καθεαυτήν;

Αὐτὸ τὸ ἔλλειμμα οὐσιαστικῆς συνοδικότητος, στὴν εὐρεῖα καὶ οὐσιαστικῆς τῆς διάστασις, ὅπως τὴν ὑπαινίχθηκα πρὶν, κάνει ἐμφανεῖς τὶς συνέπειές του μὲ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἤδη ὄρατὰ στὶς μέρες μας, καὶ τὰ ὁποῖα μὲ προβληματίζουν προσωπικὰ καθὼς φοβᾶμαι ὅτι κάποτε τραυματίζουν σοβαρὰ τὸ κῆρος μας ἢ προκαλοῦν σύγχυση στὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ. Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα οἱ ἐκδόσεις ἀνακοινωθέντων καὶ ἡ σπουδὴ γιὰ δηλώσεις, πὺ συχνὰ διέπονται ἀπὸ προβληματικὲς θεολογικὲς ἀπόψεις ἢ υἱοθετοῦν ἐκφράσεις καὶ διατυπώσεις, οἱ ὁποῖες ἐγείρουν νομικὰ προβλήματα ἢ διχάζουν τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, καλώντας τον νὰ ὁμαδοποιηθεῖ γύρω ἀπὸ κάποιους, πὺ αὐτοπροβάλλονται ὡς περισσότερο ἐθνικά ἢ ἠθικά εὐαίσθητοι ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Βεβαίως, στὰ ζητήματα πὺ ἀφοροῦν τὴ διαποίμανση τῶν Μητροπόλεων εἶναι σαφῆς ἡ ἀπόλυτη δικαιοδοσία τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Ὅταν, ὅμως, πρόκειται γιὰ εὐρύτερα θέματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν συλλογικὰ τὴν Ἐκκλησία, μήπως πρέπει νὰ εἴμαστε ἐγκρα-

τέστεροι στοὺς λόγους μας καὶ πάντως ὀφείλουμε νὰ κινούμαστε μὲ συνοδικότερο τρόπο;

Πιστεύω ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ ὑπερβοῦμε τὶς κακές μας συνήθειες, τὶς προσωπικὲς μας ἐξάρσεις, νὰ ἀρθοῦμε στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ συναντηθοῦμε στὸ «ἐμεῖς». Τοῦτο πιστεύω ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιτευχθεῖ καὶ νὰ διευκολυνθεῖ θεσμικά, ἂν συμφωνήσουμε σὲ μερικὲς βασικὲς ἀρχές, τὶς ὁποῖες θὰ προσπαθῆσω νὰ συνοψίσω σὲ τέσσερα σημεῖα:

1. Πιστεύω, ὅπως ἐξ ἀρχῆς ἐτόνισα, ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας δὲν πρέπει νὰ συγκαλεῖται μὲ μοναδικὸ ἔργο τὶς ἐκλογὲς ἀρχιερέων, ἀλλὰ συστηματικὰ δύο φορὲς κατ' ἔτος, ὥστε νὰ ἐπεξεργάζεται καὶ νὰ τοποθετεῖται συλλογικὰ καὶ ἐμπεριστατωμένα ἐπὶ τῶν σοβαρῶν ζητημάτων.

2. Χρειάζεται νὰ ἐπανεξετάσουμε σοβαρὰ καὶ ὑπεύθυνα τὴ στελέχωση, τὴ δομὴ καὶ τὴ λειτουργία τῶν συνοδικῶν ἐπιτροπῶν, ὥστε νὰ λειτουργοῦν ὄντως προπαρασκευαστικὰ καὶ οὐσιαστικὰ, προετοιμάζοντας τὰ πρὸς συζήτηση ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία θέματα.

3. Νὰ προετοιμάζουμε καὶ νὰ συναποφασίζουμε τὰ θέματα πὺ χρήζουν ἐπεξεργασίας ἐγκαίρως, ὥστε σὲ κάθε σύγκληση τῆς Ἱεραρχίας νὰ καταρτίζεται ἤδη καὶ κατὰ τὸ δυνατόν στὸ μεγαλύτερό του μέρος ὁ κατάλογος τῶν θεμάτων τῆς ἐπομένης Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας.

4. Εἶναι ἀνάγκη νὰ συνειδητοποιήσουμε, ὅτι δὲν εἴμαστε παντογῶστες, καθὼς καὶ ὅτι ἡ σύγχρονη πραγματικότητα εἶναι περιπλοκότερη, ἀπαιτητικότερη καὶ διαφορετικὴ ἀπὸ ὅ,τι γνωρίζαμε καὶ μὲ ὅ,τι διαλεγόμαστε ἀκόμη καὶ στὸ σχεδὸν πρόσφατο παρελθόν. Ἐπομένως, ἡ ἀξιοποίηση ὄσων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας εἶναι δυνατόν νὰ μᾶς βοηθήσουν στὸ δύσκολο ἔργο μας δὲν εἶναι ἐπιβεβλημένη μόνο ἀπὸ τὸ συνοδικὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα.

Τὰ θέματα λοιπὸν τῆς προσεχοῦς τακτικῆς συγκλήσεως τῆς Ἱεραρχίας τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ ἀναφέρονται σὲ δυὸ ἐνότητες. Σὲ ἐκείνη τῆς στελεχώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἰδιαίτερα στὸ Νόμο περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαίδευσως καὶ σὲ ἐκείνη τῆς ἀξιοποίησεως τῶν διδομένων εὐκαιριῶν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῶν ὑλικῶν ὑποδομῶν πρὸς ἐξυπηρέτηση τῆς ὅλης ἐκκλη-

σιαστικῆς διακονίας. Θέματα πού ἴσως φαντάζουν τεχνοκρατικά, ἀλλὰ πού στήν πραγματικότητα εἶναι βαθύτατα θεολογικά καί ἐκκλησιαστικά.

Τὰ θέματα πάντως, πού καθημερινῶς ἀναφύονται εἶναι πολλά καί μεγάλα. Θέματα ἐκκλησιαστικά, διορθόδοξα, διαχριστιανικά καί διαθρησκευτικά. Θέματα κοινωνικά, ποιότητος ζωῆς καί ἥθους, περιβαλλοντικά. Ἡ ἀντικειμενική πραγματικότητα κάθε μέρα καί περισσότερο μᾶς προκαλεῖ καί μᾶς προσκαλεῖ.

Τὰ θέματα αὐτά κάθε ἕνας ἀπό ἐμᾶς ἔχει χρέος μέ γνώση τῶν θεολογικῶν προϋποθέσεων τῶν προβλημάτων τους καί τῆς ἀντιμετώπισής τους, νά τὰ καταθέσει στό Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καί αὐτή ὄχι ἀπλῶς νά τὰ καταγράψει ἢ νά τὰ ἀναπτύξει ἢ νά τὰ ἐπεξεργασθεῖ θεωρητικά, ἀλλὰ νά τὰ ἐνδύσει μέ τὸ ἔνδυμα τοῦ Χριστοῦ καί νά τὰ κάνει χρήσιμα στό ἐκκλησιαστικό μας γίγνεσθαι.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

**Βιογραφικὸν
Σημείωμα
Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Λευκάδος καὶ
Ίθάκης
κ. Θεοφίλου
(Μανωλάτου)**

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ίθάκης κ. Θεόφιλος (κατὰ κόσμον Κωνσταντῖνος) Μανωλάτος, γόνος πολυμελοῦς οἰκογενείας, γεννήθηκε τὸ ἔτος 1963 εἰς Λευκάδα. Ἐφοίτησεν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τὸ ἔτος 1991 καὶ Πρεσβύτερος τὸ ἔτος 1992 ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γρεβενῶν κ. Σέργιον. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1992, ἕως καὶ τῆς ἐκλογῆς του, διηκόνησεν ὡς Προϊστάμενος εἰς τὸν ἐν Μοσχάτῳ Ἱερὸν Ἐνοριακὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου τὰ μέγιστα συνετέλεσε.

Διηκόνησεν εἰς διαφόρους τομεῖς τοῦ πνευματικοῦ, κοινωνικοῦ, φιλανθρωπικοῦ καὶ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Διετέλεσε ἀπὸ τοῦ ἔτους 1993, ὡς Ἀρχιεπιφύλαξ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 2002 ὡς Σύμβουλος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀσωμάτων Πετρᾶκη.

Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ίθάκης ἐξελέγη ἀπὸ τὸ Σεπτὸ Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 24ην Ἰουνίου 2008.

**Βιογραφικὸν
Σημείωμα
Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Θηβῶν
καὶ Λεβαδείας
κ. Γεωργίου
(Μαντζουράνη)**

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Γεώργιος Μαντζουράνης γεννήθηκε στὴ Νάξο τὸ 1952. Μετὰ τὶς ἐγκύκλιες σπουδὲς τοῦ ἐφοίτησε στὶς ἐκκλησιαστικὲς σχολὲς Κορίνθου καὶ Τήνου, καθὼς καὶ στὴν Ἀνωτέρα Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν. Ὑπηρετήσε στὸν Ἑλληνικὸ Στρατὸ ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1973 μέχρι τὸν Ἰούλιον τοῦ 1975. Χειροτονήθηκε διάκονος τὸ 1976 ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Νικαίας Γεώργιο (Παυλίδη), ὑπηρετήσε ἐπὶ ἐξαετία στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ Πατησίων

καὶ παράλληλα παρακολούθησε προγράμματα ποιμαντικῆς ἐξασκήσεως γιὰ δύο χρόνια στὸ νοσοκομεῖο Εὐαγγελισμὸς, ὅπου καὶ εἰδικεύθηκε στὴν ποιμαντικὴ τῶν ἀσθενῶν. Ἐπίσης συμμετείχε καὶ σὲ ἀντιαιρετικὰ σεμινάρια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τὸ 1981 ἀποφοίτησε ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ 1982 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν τότε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας καὶ νῦν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμο. Ὑπηρετήσε ὡς ἱεροκήρυκας στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θηβῶν καὶ Λεβαδείας,

καὶ ἀπὸ τὸ 1983 ἕως τὸ 1987 ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος καὶ τομεάρχης περιοχῆς Ἀλιάρτου καὶ παράλληλα ἡγουμενοσύμβουλος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Λουκᾶ. Ἀνέπτυξε κατηχητικὴ δράση στὶς περιοχὲς Ἀλιάρτου, Ἁγίου Γεωργίου, Κυριακίου, Στειρίου καὶ Λιβαδειᾶς καὶ διηκόνησε στὶς Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις τῆς Μητροπόλεως ὡς πνευματικὸς συμπαράστατης. Ἀπὸ τὸ 1986 ἐγκαταστάθηκε ὀριστικὰ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὁσίου Λουκᾶ καὶ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1987 διετέλεσε ἡγούμενος τῆς Μονῆς ἕως καὶ τὴν ἐκλογή του. Ἐδωσε ἰδιαίτερη βαρύτητα στὴν ἀναβίωση τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Μονῆς καὶ στὴν ὑποδοχὴ καὶ φιλοξενία προσκυνητῶν καὶ ἐπισκεπτῶν. Συνεργάστηκε ἄρμονικὰ μὲ τὶς ὑπηρεσίες τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ συνέβαλε στὴ δημιουργία ἀμοιβαίου πνεύματος ἐμπιστοσύνης πρὸς ὄφελος τῆς Μονῆς. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς Ἡγουμενίας του, μὲ τὴ συμβολὴ καὶ τὴ συμπαράσταση τοπικῶν παραγόντων καὶ ἀρχῶν, καθὼς καὶ προσκυνητῶν ἀπὸ τὴ Βοιωτία καὶ ὀλόκληρη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικὸ, συντηρήθηκαν, ἀναστηλώθηκαν καὶ ἐπαναλειτούργησαν πολλὰ κτίρια καὶ χώροι τῆς Μονῆς, καθὼς καὶ πέντε ἱστορικὰ παρεκκλήσια. Ἐπίσης ἐξω-

ραΐστηκαν καὶ εὐτρεπίστηκαν οἱ ναοὶ τῆς Μονῆς καὶ οἱ χῶροι φιλοξενίας. Σήμερα εἶναι σὲ ἐξέλιξη ἡ ἐξωτερικὴ συντήρηση καὶ ἀνακεράμωση τῶν ναῶν τῆς Μονῆς, ἡ συνολικὴ ἀποτύπωση τοῦ Καθολικοῦ, καὶ ἡ ἀποχωμάτωση, ἔρευνα καὶ συντήρηση τῆς κινστέρνας (ὑπόγειας δεξαμενῆς). Ἀναμένουν τὴν ἔγκρισή τους ἀπὸ τὸ Κεντρικὸ Ἀρχαιολογικὸ Συμβούλιο δύο ἀκόμα μελέτες γιὰ τὴν ἀναστύλωση, ἀνάδειξη καὶ ἐπισκεψιμότητα τῶν ἱστορικῶν στοῶν τῆς βόρειας πτέρυγας καθὼς καὶ ἡ μελέτη γιὰ τὴν ἀναστύλωση τῆς νοτιοανατολικῆς πτέρυγας προκειμένου νὰ δημιουργηθεῖ ἡ βιβλιοθήκη, ὅπως καὶ γραφεῖα καὶ χῶροι φι-

λοξενίας εἰδικῶν ἐπιστημόνων ποὺ θὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴ μελέτη καὶ συντήρηση τῆς Μονῆς. Ὁ διορισμὸς τοῦ 2002 στὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Χριστιανικῶν Μνημείων ἦταν ἀπόρροια τῆς εὐαισθησίας καὶ ἐμπειρίας τοῦ σταθμὰ θέματα ἀναστύλωσης καὶ συντήρησης ἱστορικῶν μνημείων. Ἡ προσήνειά του, τὸ εὐρύ του πνεῦμα καὶ ἡ πνευματικὴ του παρουσία τὸν ἔχουν κάνει ἰδιαίτερα ἀγαπητὸ στὸν Βοιωτικὸ λαὸ καὶ σὲ ὅλους ὅσους ἐπισκέπτονται τὴ Μονή.

Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ἐξελέγη ἀπὸ τὸ Σεπτὸ Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 24ην Ἰουνίου 2008.

**Βιογραφικὸν
Σημείωμα
Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου
Παροναξίας
κ. Καλλινίκου
(Δεμενοπούλου)**

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος (κατὰ κόσμον Νικόλαος) Δεμενόπουλος γεννήθηκε τὸ 1959 στὴν Ἀθήνα, ἀπὸ γονεῖς Ναξίους. Ἀποφοιτήσας τῆς Βαρβακείου Προτύπου Σχολῆς Ἀθηνῶν, σπούδασε Θεολογία στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ πραγματοποίησε με-

ταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸν τομέα τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν στρατιωτικῶν τοῦ ὑποχρεώσεων ὑπηρέτησε ὡς Καθηγητὴς Θεολόγος στὸ Ἀρσάκειο Σχολεῖο Ψυχικοῦ.

Στὶς 25.10.1986 χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ στὶς 29.10.1989 Πρεσβύτερος - Ἀρχιμανδρίτης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρώην Ὑδρας κ. Ἱερόθεο. Ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκῆρυξ καὶ ὑπεύθυνος Νεότητος τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης, Παροναξίας καὶ Νέας Σμύρνης.

Ἀπὸ δεκαετίας ὑπηρετεῖ ὡς Γραμματεὺς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μητροπολίτης Παροναξίας ἐξελέγη ἀπὸ τὸ Σεπτὸ Σῶμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 24ῃ Ἰουνίου 2008.

**ΔΙΑΛΟΓΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ.
Οί δυσκολίες
ἐπικοινωνίας τους**

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε,
Σεπτῆ τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,
Ἐξοχώτατε κ. Ὑπουργὲ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ ἐξοχώ-
τατοι ἐκπρόσωποι τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τῶν πολιτικῶν κομμάτων
Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν,
δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν,
Ἐλλογιμώτατοι κύριοι καθηγηταί, ἐκπρόσωποι τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυ-
μάτων τῆς χώρας,
Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι φορέων, ὀργανισμῶν καὶ συλλόγων,
Τίμιο Πρεσβυτέριο,
Εὐλαβέστατοι διάκονοι,
Πιστὲ τοῦ Κυρίου λαέ.

Κατὰ τὴν πορεία τῆς Ἐκκλησίας μέσα στὸ χρόνο οἱ ἔγκριτοι μελετητὲς καὶ
ἐρευνητὲς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπλοὶ πιστοὶ ἔχουν σταθεῖ πολλές φορὲς γιὰ νὰ
ἀφουγκραθοῦν καὶ νὰ ὑπομνηματίσουν τὸν προσεκτικὰ διατυπωμένο λόγο,
ποὺ ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος ἐξεφώνησε πρὶν ἀπὸ δύο χιλιάδες
χρόνια πάνω σὲ αὐτὸ τὸ βράχο.

Οἱ Ἀθηναῖοι ἀκροατὲς του, οἱ ὅποιοι «εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέ-
γειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον»¹, τὸν παρότρυναν νὰ σταθεῖ μπροστά τους
καὶ νὰ τοὺς μιλήσει γιὰ ὅσα ἀκοῦν ὅτι διδάσκει στὴν ἀγορὰ. Καὶ ὁ Παῦλος
ξεδιπλῶνει μπροστά τους τὴν ἀποκαλυφθεῖσα σ' αὐτὸν Ἀλήθεια, ἀξιοποιών-
τας τὴ γνώση ποὺ εἶχε ἀποκτήσει στὰ χρόνια ποὺ σπούδαζε ἑλληνικὴ
γλῶσσα καὶ φιλοσοφία στὴ Ταρσό.

“Ὅσο κινεῖται στοὺς δικούς τους δρόμους σκέψης καὶ ἀναφορᾶς οἱ ἀκρο-
ατὲς του τὸν παρακολουθοῦν γοητευμένοι ἀπὸ τὴ ρητορικὴ του δεινότητα.
“Ὅταν ὁμως ἀρχίζει νὰ τοὺς ὀδηγεῖ στὰ δύσκολα καὶ δύσβατα γιὰ τὴν
ἀνθρώπινη σκέψη μονοπάτια, ὅταν δηλαδὴ κάνει ἀναφορὰ στὴν ἀνάσταση
τοῦ Χριστοῦ, τότε «οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον· ἀκουσόμεθά σου καὶ πάλιν
περὶ τούτου»².

Σήμερα, εἴκοσι αἰῶνες μετὰ τὴν πρώτη συνάντηση τοῦ κηρύγματος τῆς
Θείας Ἀποκάλυψης καὶ τοῦ ἀνήσυχου ἀνθρωπίνου πνεύματος σ' αὐτὸ τὸν
βράχο, ἡ ἀρχικὴ δυσκολία ἐπικοινωνίας μοιάζει νὰ εἶναι ἀκόμα ὑπαρκτή,
ἄλλοτε ὡς προσπάθεια σύγκλισης καὶ ἄλλοτε ὡς ὀδυνηρὴ ἀπόκλιση.

Σήμερα, ὅπως καὶ μέσα στοὺς αἰῶνες ποὺ προηγήθηκαν, ὁ διάλογος ἀνά-
μεσα στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν εὐρύτερη κοινωνία φαίνεται νὰ ταλανίζεται
ἀπὸ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια ἀλληλοκατανόησης. Καὶ εἶναι ὄντως ὀδυ-
νηρὴ ἡ αἴσθηση ὅτι μερικὲς φορὲς μοιάζει ὅσα ἐκπέμπονται ἀπὸ τοὺς δύο
νὰ εἶναι σὲ διαφορετικὸ μῆκος κύματος.

Ἀπὸ τὴν μιὰ ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας, ἡ ἐκμηδένιση
τῶν ἀποστάσεων καὶ ἡ ταχεῖα διακίνηση κάθε πληροφορίας μέσω τῶν μέ-

Ὁ Πανηγυρικός Ἐσπερινὸς εἰς ἀνάμνησιν τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἀπ. Παύλου στὴν Ἀθήνα ἐτελέσθη στίς 29.6.2008 στὸ Βράχο τοῦ Ἀρείου Πάγου, μερίμνη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

σων μαζικῆς ἐνημέρωσης καὶ τοῦ διαδικτύου ἐνισχύουν τὴν ἀποδόμηση παραδοσιακῶν θεσμῶν καὶ ἀξιών καὶ ἔχουν ἐπίπτωση στὰ θεμέλια τοῦ πολιτισμοῦ μας, καὶ μεταξὺ ἄλλων συνεπικουροῦν σὲ μία συνεχῶς ἐπιτεινόμενη οἰκολογικὴ κρίση γιὰ τὸ περιβάλλον.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ ἐκκλησιαστικὴ μας πραγματικότητα παρὰ τὴν ἐλπιδοφόρα ἀναγέννηση τῶν ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1960 καὶ ἐντεῦθεν, τὴν αὐξημένη ἐνασχόληση τῆς θεολογικῆς κοινότητος μὲ τὰ συγγράμματα τῶν ἁγίων Πατέρων, μοιάζει σὰν νὰ παραμένει σχεδὸν ἀνέγγιχτη ἀπὸ τὶς θεολογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὶς προοπτικὲς αὐτῆς τῆς ἀνοιξῆς, ὅπως τουλάχιστον συχνὰ διαπιστώνεται ἀπὸ τὸ περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος καὶ τὴν ποιμαντικὴν πρακτικὴν.

Πρὶν κριθεῖ ὁ λόγος μου ὡς ἀλαζονικός, σπεύδω νὰ καταθέσω στὴν κρίση σας τὰ προφητικὰ σχεδὸν λόγια τοῦ Γέροντος Χαλκηδόνης κυροῦ Μελίτωνος, ὁ

ὁποῖος στηλιτεύει μὲ ἔκδηλη ποιμαντικὴ ἀνησυχία τὴν ἀδυναμία ἢ τὴν ἀπροθυμία τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀνθρώπων νὰ διαλεχθοῦν μὲ τὴν κοινωνία τῆς ἐποχῆς τους, σημειώνοντας:

«*Ἡ χθὲς πρὸ πολλοῦ παρήλθεν. Οὔτε κἂν τὴν σήμερον ζῶμεν σήμερον. Μᾶς προέλαβεν ἡ μεθαύριον. Εἶναι ἀπέλπιδα τὰ κτυπήματα εἰς τὴν θύραν τῆς Ἐκκλησίας ... Ἄν δὲν κατηρχόμεθα πρὸς τὴν πραγματικότητα τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου του αὐτῆς τῆς στιγμῆς, δὲν θὰ εἴμεθα Ἐκκλησία. Θὰ εἴμεθα μιὰ ἔνδοξος, ἴσως θαυμαστή, ἱστορικὴ πραγματικότης, ἀλλὰ παρελθοντολογία καὶ μόνον. Ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ζωὴ, εἶναι ἡ πάντοτε σήμερον ἐν τῇ ἀτέρμονι ἐκτάσει τῆς αἰωνιότητος...»³.*

3. Χαριστήρια εἰς τιμὴν τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης Μελίτωνος, Πατριαρχικὸν Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν, Θεσσαλονίκη, 1977, σ. 37.

Μέλη της Δ.Ι.Σ. και ἄλλοι Ἱεράρχες παρακολοθοῦν τὸν Ἑσπερινὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μαζί με τὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Εὐριπίδη Στυλιανίδη καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους.

Σήμερα, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, πρέπει νὰ μᾶς προβληματίσει ἡ στάση τῶν συνανθρώπων μας πού ζοῦν καὶ κινοῦνται μακρὰν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ γεγονότος. Σχεδὸν στὸ σύνολό τους θεωροῦν τὴν παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στὸ σύγχρονο κόσμο σὰν ἕνα γοητευτικὸ κατάλοιπο ἐνὸς λαμπροῦ ἴσως παρελθόντος, πού θέλουν νὰ πιστεύουν ὅτι σήμερα κατάντησε νὰ ἀντιμάχεται τὴ ζωὴ καὶ τὴν πρόοδο.

Ἡ ὡς ἕνα τρόπο γιὰ τὴ διακόσμηση κοσμικῶν ἢ ἐκκοσμηκευμένων ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων, μὲ ἔμφαση στὰ κατάλοιπα μιᾶς βυζαντινῆς μεγαλοπρέπειας πού παραμένοντας σὰν ξεφτίδια ἐνὸς ἔνδοξου παρελθόντος, ἐπιστρατεύονται γιὰ νὰ διακοσμήσουν τὴν παρουσία μιᾶς κενῆς ἀπὸ ἰδανικά καὶ ὄραματα κοσμικῆς ἐξουσίας.

Καὶ τὸ χειρότερο. Εἶναι διάχυτη μέσα στὴν κοινωνία ἡ αἴσθησις ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἕνα συντηρητικὸ μόρφωμα, πού συναλλάσσεται μὲ κάθε λογῆς καὶ μορφῆς κοσμικῆ ἐξουσία, ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐξαο-

τήματά της, κατορθώνοντας νὰ ἐπιβάλλει ἕνα ὀπισθοδρομικὸ λόγο στὸ σήμερα.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαφεύγει ἀπὸ τὴν προσοχὴ ἡμῶν πού παροικοῦμε τὴν Ἱερουσαλήμ ἢ ἀπέραντη συνθηματολογία τῶν κηρυγμάτων, οἱ ἀναφορὲς σὲ μία αὐτοδικαιωτικὴ παρελθοντολογία ὡς δικαίωση τῆς ἀξίας τῶν ποιμαντικῶν δραστηριοτήτων μας⁴, ἢ ἡ ἔλλειψη τοῦ προφητικοῦ χαρίσματος στὴν ἄσκηση τῆς διακονίας⁵, σὲ μιὰ ἐποχὴ πού καλοῦμαστε νὰ φωτίσουμε τὸ παρὸν μὲ τὴν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τοῦ μέλλοντος, στηριγμένοι στὸ βαθειὰ ριζωμένο στέρεο παρελθὸν τῆς Παράδοσής μας.

4. Πρβλ. Σμέμαν π. Ἀλεξάνδρου, Ἡ Ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὸ Σύγχρονο Κόσμο, μτφρ. Ἰ. Ροηλίδης, ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα, 1983, σ. 18: «ἡ μόνη ἐπίσημη γλώσσα τοῦ Ὁρθοδόξου καθιδρύματος, ἕνας ρητορισμὸς πού συντίθεται ἀπὸ ἕνα μείγμα ἀκλόνητης αἰσιοδοξίας, ἀναγκαστικῆς θριαμβολογίας καὶ καταπληκτικῆς αὐτοδικαίωσης».

5. Πρβλ. Γιανναρᾶ Χρήστου, Ἡ Κρίσις τῆς Προφητείας, ἐκδ. Δόμος, Ἀθήνα, 1981, σ. 65: «Ἡ ὁδὸς τῆς προφητείας εἶναι ἡ με-

Ὁ ἐπίσημος ὁμιλητὴς κατὰ τὴν τελετὴ ἦταν ὁ Πανος. Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Δικαῖακος.

Ὅμως κάθε φορὰ πού ἡ Ἐκκλησία θὰ ἀπεμπολεῖ τὴ δυνατότητα πού διαθέτει νὰ προσλαμβάνει τὰ τοῦ κόσμου καὶ νὰ τὰ μεταμορφώνει σὲ δύναμη ζωῆς ἀκαταλύτου⁶, θὰ παραμένει ἀδύναμη νὰ ἐκχριστιανίσει ἓνα ἀλλοτριωμένο ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὰ παθήματά του πολιτισμό, μέσα στὸν ὁποῖο καλεῖται νὰ ζήσει καὶ γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ λόγος καὶ ὁ τρόπος ζωῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἀποτελεῖ σκάνδαλο καὶ μωρία⁷.

Τὸ δίλημμα γιὰ μᾶς τοὺς Χριστιανούς ἔχει καταλυτικὴ σημασία: ἢ προσλαμβάνουμε τὸν κόσμο καὶ τὸν μεταμορφώνουμε σὲ Ἐκκλησία ἢ διαφορετικὰ «ἢ σχέσις τῆς (Ἐκκλησίας) πρὸς τὴν ζωὴν ἢ εἶναι σχέσις σεβασμίου λειψάνου, ἢ ἀποβαίνει σχέσις οὐραγοῦ,

τάνοια ... Δὲν εἶναι τόσο ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου πού ἐμποδίζει τὴ μετάνοια, ὅσο ἡ αὐτοπεποίθησις τῆς ἀρετῆς. Ἡ τραγικὴ ἀναστολή τῆς προφητείας στὴν παρούσα ὥρα εἶναι αὐτή».

6. Ἐβρ. 7, 16.

7. Α΄ Κορ. 1, 23.

σοχηματιζόμενη πρὸς τὸν αἰῶνα τοῦτον καὶ κατακολουθοῦσα τὴν πορείαν τῶν γεγονότων, καταλήγουσα δὲ πολλάκις εἰς μίαν ἀγαθοποιὸν κοινωνιολογίαν ... Ἡ θεολογία τῶν πατέρων τῆς Ἀνατολῆς εἶχε τὴν θεωρίαν τοῦ συνόλου ὁράματος καὶ πράγματος, ἦτο μιὰ θεολογία τῆς ὅλης δημιουργίας, μιὰ θεολογία κοσμικῆς διαστάσεως, θεολογία τοῦ Θεανθρώπου»⁸.

Μακαριώτατε,

Εὐλογία εἶναι ἡ ἀπορία καθενὸς ἀπὸ ἐμᾶς, πού θέλουμε νὰ εἶμαστε πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ποιὰ νὰ εἶναι ἡ αἰτία πού πολλές φορές ἀδυνατοῦμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ τοὺς συναθρώπους μας πού ἐμφοροῦνται ἀπὸ διαφορετικὲς θέσεις καὶ ἀπόψεις ἀπὸ τὰ δικά μας ἰδανικά καὶ τὶς προτεραιότητες. Εὐτυχῶς ὁ Θεὸς χαριτώνοντας τοὺς ἁγίους τῆς κάθε γενιᾶς

8. Χαριστήρια εἰς τιμὴν τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος Μελίτωνος, ... σσ. 65-66.

προσφέρει ἀδιάλειπτα τὴ δυνατότητα νὰ διασώζεται ἢ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ νὰ βρῖσκει τρόπους προσέγγισης ὄλων τῶν ἀνθρώπων⁹.

Τὸ πρόβλημα ὁμως τῆς χωλαίνουσας ἐπικοινωνίας τῶν Χριστιανῶν μὲ τὴν κοινωνία παραμένει. Καὶ γίνεται πολὺ ἐμφανὲς ὅταν ἀνάμεσα στὴ διδαχὴ μας καὶ στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς «*χάσμα μέγα ἐστήρικται*»¹⁰. Ἡ Ἐκκλησία – ὅσο καὶ ἂν ἐμεῖς δὲν τὸ ἀντιλαμβανόμεθα πλήρως – ὑπάρχει στὸν κόσμον ἀενάως ἀγωνιζομένη «*νὰ ἀντιπαρατάξῃ εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν, αὐτῆς τῆς τραγικῆς στιγμῆς τοῦ κόσμου, ἥτοι εἰς τὴν ἄλογον βίαν, τὴν ἀναρχικὴν, τὴν καταλυτικὴν, τὴν φονικὴν, τὴν ἀπέλπιδα, μίαν ἄλλην βίαν, τὴν βιαίαν ὁρμὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἀναρχον, τὴν δημιουργικὴν, τὴν συντηρητικὴν καὶ τελεσιουργικὴν τῶν πάντων βίαν καὶ δύναμιν*»¹¹.

Ἄντι αὐτῆς τῆς μεταμορφωτικῆς βιαίας πνοῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, πολλὰ φορὲς προσπαθοῦμε ὡς Ἐκκλησία νὰ δικαιολογήσουμε τὴν ὑπαρξὴ μας ὡς κοινωνικοὶ ἐργάτες ἢ ὡς θεματοφύλακες τῆς ἠθικῆς. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ εἶναι βολικὸ γιὰ ὅλους. Ὅμως μία τέτοια στάση ξένη πρὸς τὴν διδασκαλία, τὴν ὄντολογία καὶ τὴν ἐκκλησιολογία μας πὺν διευκολύνει περισσότερο τὶς ψυχολογικὲς ἀνάγκες τῶν ποικίλων θρησκευτικῶν τύπων¹², εἶναι ἀνίκανη νὰ διαλεχθεῖ σωτηριολογικὰ μὲ τοὺς γνήσιους πιστοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀσώτους, τὶς πόρνες καὶ τοὺς τελῶνες τῆς ἐποχῆς μας. Καὶ κυρίως μὲ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τοὺς διανοουμένους πὺν διατηροῦν μέσα τους μιὰ ἄλλη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ σὲ πείσμα τῆς εὐτελοῦς σμικρογραφίας τῆς, πὺν ἐμεῖς περιφέρουμε στοὺς αἰμάσσοντες δρόμους τῆς οἰκουμένης,

ἀνίκανοι νὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν ἀλλοίωσή τῆς ἀπὸ τὴ δικανικὴ καὶ ἐκκοσμικευμένη ἠθικὴ μας¹³.

Δύο χιλιάδες χρόνια μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ὁ ὁποῖος ἐγένε ἀνθρώπος γιὰ νὰ ἀναπαύσει κάθε κοπιῶντα καὶ πεφορτισμένο¹⁴ καὶ νὰ τοὺς δώσει τὴ δυνατότητα νὰ γίνουν θεοὶ κατὰ χάρη, ἐμεῖς ἐξακολουθοῦμε παρὰ τὴν ἀντίθετη ἐντολή Του νὰ μοιάζουμε πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τοὺς ὁποῖους κατηγοροῦσε ὅτι «*δεσμεύουσι φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὄμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά*»¹⁵.

Θὰ εἶναι πρῶτιστα δικὴ μας εὐθύνη, ὅταν κάθε φορὰ πὺν τὸ νομικὸ πνεῦμα θὰ κυριαρχεῖ στὸ ἐκκλησιαστικὸ ἦθος καὶ θὰ τὸ μετατρέπει ἀπὸ ἦθος εὐσεβείας σὲ εὐσεβῆ δικανισμό, τὸ ὅτι οἱ ἀνθρώποι γύρω μας θὰ μᾶς προσπερνοῦν ἀδιάφοροι ἀναζητώντας κάτι ἄλλο.

Μακαριώτατε,

Καθὼς συμμετέχουμε ἤδη στὸν ὄρθρο τῆς τρίτης μ.Χ. χιλιετίας ζυμωμένοι μὲ μία ἀνθρωπότητα πὺν παραπαίει ἀπὸ τὴν ἔλλειψη ἀξιῶν καὶ ὁραμάτων ὀφείλουμε νὰ παύσουμε νὰ παραμένουμε ναρκισσιστικὰ ἐγκλωβισμένοι στὸ μικρόκοσμό μας ἀσχολούμενοι μὲ θέματα πὺν αἰῶνες πρὶν ἔχουν λυθεῖ ἀπὸ

13. Πρὸβλ. Γιανναρᾶ Χρήστου, Ἡ Ἐλευθερία τοῦ Ἦθους, ἐκδ. Γρηγόρη, Ἀθήνα, 1989, σσ. 66-84.

14. Ματθ. 11, 28.15. Ματθ. 23, 4. Πρὸβλ. καὶ Καρδαμάκη π. Μιχαήλ, Ἐκκλησιαστικὴ Παιδεία: Ἡ Περιπέτεια ἐνὸς Ὁράματος, ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα, 1994, σ. 75: «*Τὸ μέγα πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ὁ κόσμος ἢ ὁ σταυρὸς τῆς σὲ σχέση μὲ τὸν κόσμον ἢ χάριν τοῦ κόσμου. Εἶναι ὁ Κλῆρος τῆς, πὺν ἀντὶ νὰ σταυρώνεται σταυρώνει· πὺν ἐπιλέγει τὴ βία ἀντὶ τῆς ἀγάπης, πὺν ζητᾷ τὴν ἄνεση ἀντὶ τῆς προσφορᾶς, πὺν διεκδικεῖ δικαιώματα ἀντὶ τῆς διακονίας ... πὺν θέλοντας νὰ ἀλλάξει ἢ νὰ σώσει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴ βία, φορτῶνει βάρη δυσβάστακτα στὰ ἡδὴ δυσβάστακτα βάσανά τους*».

15. Ματθ. 23, 4. Πρὸβλ. καὶ Καρδαμάκη π. Μιχαήλ, Ἐκκλησιαστικὴ Παιδεία: Ἡ Περιπέτεια ἐνὸς Ὁράματος, ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα, 1994, σ. 75: «*Τὸ μέγα πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ὁ κόσμος ἢ ὁ σταυρὸς τῆς σὲ σχέση μὲ τὸν κόσμον ἢ χάριν τοῦ κόσμου. Εἶναι ὁ Κλῆρος τῆς, πὺν ἀντὶ νὰ σταυρώνεται σταυρώνει· πὺν ἐπιλέγει τὴ βία ἀντὶ τῆς ἀγάπης, πὺν ζητᾷ τὴν ἄνεση ἀντὶ τῆς προσφορᾶς, πὺν διεκδικεῖ δικαιώματα ἀντὶ τῆς διακονίας ... πὺν θέλοντας νὰ ἀλλάξει ἢ νὰ σώσει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴ βία, φορτῶνει βάρη δυσβάστακτα στὰ ἡδὴ δυσβάστακτα βάσανά τους*».

9. Πρὸβλ. Ἰωαννίδη Κλείτου, Ὁ Γέρον Πορφύριος: Μαρτυρίες καὶ Ἐμπειρίες, ἐκδ. Ἱεροῦ Γυναικείου Ἡσυχαστηρίου «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος», Ἀθήνα, 1993, σ. 129, ὅπου καταγράφεται ἡ χαριτωμένη συμπεριφορὰ τοῦ γέροντα Πορφυρίου κατὰ τὴν συνάντησή του μὲ κάποιες κοπέλλες πὺν ἦσαν ἄσεμνα ντυμένες.

10. Λουκ. 16, 26.

11. Χαριστήρια εἰς τιμὴν τοῦ Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνης Μελίτωνος, ... σ. 65.

12. Αὐγουστίδη π. Ἀδαμάντιου, Δυσλειτουργικὰ Φαινόμενα στὴ Ζωὴ τῶν Θρησκευομένων Ἀτόμων: Ψυχολογικὴ Προσέγγιση, Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἔτος 81, τεύχ. 772 (1998), σσ. 215-227.

τοὺς ἁγίους Πατέρες μας. Μπροστά μας συσσωρεύονται τεράστια προβλήματα τόσο στοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο καὶ στοῦ σύγχρονο κόσμο, καθὼς συνεχῶς διογκώνονται οἱ πολιτισμικὲς καὶ κοινωνικὲς ἐξελίξεις, τὰ τεράστια ἠθικὰ καὶ βιοηθικὰ διλήμματα, ἡ ἀγωνία τῶν ἀνθρώπων γιὰ τὸ φάσμα τῆς φτώχειας καὶ γιὰ μία καλύτερη ποιότητα ζωῆς.

Καιρὸς εἶναι νὰ ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἀγωνία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ στὶς προσδοκίαις ἐκείνων ποὺ στέκονται κριτικά, ἀλλὰ καλοπροαίρετα ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία καὶ περιμένουν ἀπὸ μᾶς λόγο ποὺ νὰ ἀποπνέει τὸν λυτρωτικὸ ἀέρα τῆς ἐλευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ¹⁶ καὶ ἔμπρακτη παρουσία, ἡ ὁποία θὰ φανερώσει στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀγκαλιάζει ὀλόκληρη τὴ δημιουργία, χωρὶς νὰ περιορίζεται σὲ κάστες καὶ προνομιούχες ὁμάδες.

Καὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ μόνον ἂν ὁ καθένας μας ξεπεράσει τὴν ἀτομικότητά του καὶ θελήσει νὰ ἐνταχθεῖ ἔμπρακτα στὸ «ἐμεῖς» τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἐκεῖ ὅπου τὸ ἦθος εἶναι συνοδικὸ καὶ ἡ ἐνότητα ἀντανακλᾷ τὸν τριαδικὸ τρόπο ὑπαρξῆς, καθὼς ἀνταποκρίνεται στὸ αἴτημα ποὺ ἀπηύθυνε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὸν Πατέρα Του λίγο πρὶν τὸ πάθος του: «ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σύ, Πάτερ, ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν σοὶ»¹⁷.

Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ συνοδικότητα ποὺ χαρακτηρίζει τὶς δομὲς τῆς Ἐκκλησίας δὲν θὰ ἐξαντλεῖται σὲ δημοσιογραφικοῦ ἐπιπέδου θεωρίες περὶ τοῦ δῆθεν ἐκδημοκρατισμοῦ της, ἀλλὰ θὰ διατρέχει ὅλες τὶς δομὲς της καὶ θὰ διαχέεται καὶ στὸν κοινωνικὸ ἴστό, ὁ ὁποῖος ἀπαρτίζεται καὶ ἀπὸ τοὺς πιστοὺς¹⁸.

Αὐτὸ τὸ ἦθος, αὐτὸν τὸν τρόπο ζωῆς, ἀναζητᾷ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ὁ ταλαιπωρημένος ἀνθρώπος τῆς ἐποχῆς μας. Κάθε βερμπαλισμὸς ποὺ ταλαιπωρεῖ τὰ ὦτα τῶν ἀκροατῶν μας, κάθε προσέγγιση τῶν προβλημάτων τους ποὺ δὲν μεταμορφώνει τὴ ζωὴ τους, δημιουργεῖ ἀντιστάσεις καὶ ἀντιπάλους.

16. Ρωμ. 8, 21.

17. Ἰωάν. 17, 21.

18. Προβλ καὶ Ἱεροθέου, Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου, Ἡ ποιμαντικὴ τῆς πολυπολιτισμικότητας, Θερησκεία καὶ Ἐκκλησία στὴν Κοινωνία, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Πελαγίας, Λιβαδειά, 2006, σσ. 471-486.

Καὶ τότε ὁ ἀνθρώπος γιὰ τὸν ὁποῖο «Χριστὸς ἀπέθανε» θὰ γίνεται ἀδιάφορος γιὰ τὴν πολυλογία τῆς διδαχῆς μας καὶ θὰ μᾶς προσπερνᾷ ἀλύτρωτος, ἐνῶ σὲ μᾶς θὰ μένει ἡ πικρὴ γεύση τῆς διατυπούμενης ρητῶς ἢ ἀρρήτως φράσης «ἀκουσόμεθά σου καὶ πάλιν», ποὺ μεταφράζεται σὲ ἀδυναμία ἐπικοινωνίας μας μὲ τὸν πάσχοντα συνάνθρωπο καὶ ταυτόχρονα ἀποτυχίας μας νὰ ἀναδειχθοῦμε σὲ Ἐκκλησία καὶ τελικὰ ἔκπτωσή μας σὲ σωματεῖο θρησκευομένων.

Μακαριώτατε,

Τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριο οἱ προκαθήμενοι τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν θὰ πραγματοποιήσετε ἕναν περίπλου στοὺς τόπους καὶ στοὺς χώρους ποὺ ὁ ἀκούραστος ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν Παῦλος διήλθε, κήρυξε καὶ προσπάθησε νὰ συνομιλήσει μὲ τὴ γλῶσσα καὶ τὶς πολιτιστικὲς ἀρχὲς τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς του. Ὁ περίπλους αὐτὸς θὰ ἴναι ταυτόχρονα καὶ προσκύνημα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖο ὁ μεγάλος αὐτὸς Ἀπόστολος σημάδεψε τὴν προσωπικὴ του ἱστορία καὶ τὴν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχηθεῖτε νὰ ὑπάρξει γιὰ ὅλους μας ἕνας ἀναβαπτισμὸς στὸ πνεῦμα του. Ἀναβαπτισμὸς ποὺ «μπορεῖ νὰ βοηθήσει στὴν τολμηρὴ αὐθεντικότητα ποὺ πρέπει νὰ χαρακτηρίζει τὴ διδασκαλία μας, καὶ στὴ ριζοσπαστικὴ καὶ ἀνασχρητικὴ κάθε φθορᾶς ρωμαλεότητα ποὺ πρέπει νὰ σημαδεύει τὴν παρουσία μας»¹⁹.

Νὰ βοηθήσει νὰ ἀνακαλύψουμε πάλι τὰ συστατικὰ ἐκεῖνα τῆς ταυτότητάς μας στοιχεῖα, συνειδητοποιώντας καὶ τὴν εὐθύνη τῆς μεταμορφωτικῆς παρουσίας μας στὸν κόσμο²⁰. Αὐτὸ τὸν κόσμο τὸν μικρὸ τὸν μέγα²¹, τοῦ ὁποῖου ἀποτελοῦμε σάρκα καὶ τὸν ὁποῖο καλούμεθα νὰ προσλάβουμε καὶ νὰ μεταμορφώσουμε σὲ Ἐκκλησία, σὲ ὄντως τόπο τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

19. Αὐγουστίδη π. Ἀδαμάντιου, Ἐν ἀσθενείαις καύχησις, θέματα ἐκκλησιαστικῆς αὐτοσυνειδησίας, ἔκδ. Ἀριῶς, Ἀθήνα 1998, σ. 29.

20. Ἐλύτη Ὀδυσσεά, Τὰ Δημόσια καὶ τὰ Ἰδιωτικά, ἔκδ. Ἰκάρως, Ἀθήνα, 1990, σ. 35: «Ἡ ποιότητα στηρίζει τοὺς Θεοὺς, καὶ εἶναι γιὰ νὰ μὴν τὸ ἔχουν κατανοήσει ἐγκαίρως οἱ Ἱερεῖς ποὺ παιδεύεται ἄδικα ἢ ἀνθρωπότητα».

21. Γρηγορίου Θεολόγου, Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Ἐπιτάφιος, 23, 2, ΕΠΕ, τόμ. 6ος, σ. 422: «Τί τὸ καινὸν τοῦτο περὶ ἐμὲ μυστήριον; Μικρὸς εἰμι καὶ μέγας, ταπεινὸς καὶ ὑψηλός, θνητὸς καὶ ἀθάνατος, ἐπίγειος καὶ οὐράνιος».

**Οί εργασίες τῆς
Γ' Συνδιασκέψεως
Γυναικῶν -
Ἐκπροσώπων Ἱερῶν
Μητροπόλεων τῆς
Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος**

(Βόλος, 26.6.2008)

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ
ΘΕΜΑΤΩΝ**

Πραγματοποιήθηκαν με τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ με ἐπιτυχία οἱ ἐργασίες τῆς Γ' Συνδιασκέψεως Γυναικῶν - Ἐκπροσώπων Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ 20 ἕως 21 Ἰουνίου ἐ.ἔ. στὸ Βόλο με κεντρικὸ θέμα:

«Γυναίκα καὶ Ψυχικὴ Ὑγεία»

Τὴν εὐθύνη τῆς διοργανώσεως τῆς Συνδιασκέψεως εἶχε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γυναικείων Θεμάτων, σὲ συνεργασία με τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ, ἡ ὁποία καὶ φιλοξένησε τὴν Συνδιάσκεψη στὸ Συνεδριακὸ τῆς Κέντρο.

Τὸ βράδυ τῆς Παρασκευῆς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, τέλεσε τὸν Ἁγιασμό, ἐνῶ ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος με θερμούς λόγους ὑποδέχθηκε τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως καὶ ἀναφέρθηκε στὴ σπουδαιότητα αὐτῶν τῶν πρωτοβουλιῶν, οἱ ὁποῖες τονίζουν τὴ θέση καὶ τὸ ρόλο τῆς Χριστιανῆς Γυναίκας στὴ σύγχρονη κοινωνία. Δὲν εἶναι τυχαῖο, τόνισε, τὸ ὅτι οἱ γυναῖκες πρωτοποροῦν σὲ πολλοὺς τομεῖς, ὅπως ἡ ἐκπαίδευση, ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, ἡ κοινωνικὴ μέριμνα, ἀλλὰ καὶ σὲ ἐκστρατεῖες ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, τῆς ἐξάλειψης τῆς πτώχειας καὶ τῆς πείνας καὶ κάλεσε τὴν Ἐκκλησία νὰ σκύψει με ἀγάπη καὶ στοργὴ πάνω ἀπὸ τὶς γυναῖκες, ἀναγνωρίζοντας τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίες τους, ἰδιαίτερα στὶς ἡμέρες μας ποὺ ἡ κοινωνία μας δέχεται συνεχεῖς κλονισμοὺς καὶ ἀναταράσσονται οἱ δομὲς καὶ κυρίως ὁ θεσμὸς τῆς οἰκογένειας.

* * *

Ἀκολούθως ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Πλάτων Κρικρῆς ἔκανε μίαν σύντομη ἐπισκόπηση τοῦ ἔργου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων καὶ ἀνέγνωσε μῆνυμα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποίου τελοῦσε ἡ Συνδιάσκεψη. Στὸ μῆνυμά του ὁ Μακαριώτατος μεταξὺ ἄλλων παραδέχθηκε ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἔχει ἐπιδείξει τὴν δέουσα εὐαισθησία καὶ προσοχὴ ἐνώπιον τῆς πολύμορφης παρουσίας τῶν γυναικῶν. Ἐνεργοῦσα μέσα σὲ ἓνα παραδοσιακὰ ἀνδροκρατικὸ πολιτισμὸ, κάποιες φορὲς παραμέλησε τὴν ἐνδεδειγμένη φροντίδα καὶ τιμὴ πρὸς τὴν γυναῖκα, ὡστόσο διαβεβαίωσε ὅτι ὑπάρχει ἡ ἐπιθυμία νὰ καταστῆ ὁ ἐκκλησιαστικὸς χῶρος πεδίο ἀξιοπρέπειας καὶ εἰρήνης, θερμοκήπιο ἀγάπης καὶ ἀνθισῆς τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν γυναῖκα.

Στὴ συνέχεια χαιρετισμοὺς ἀπηύθυναν ἡ ἐκπρόσωπος τοῦ Νομάρχου Μαγνησίας, οἱ κ. Δήμαρχοι Βόλου, Νέας Ἰωνίας καὶ Πορταριάς, οἱ ὁποῖοι καὶ συνεχάρησαν τὴν Ἱερὰ Σύνοδο γιὰ τὴν πρωτοβουλία αὐτῆ.

Κατόπιν ὁ Σεβασμιώτατος Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος κηρύσσοντας τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν, τόνισε ὅτι τὸ 50% τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν πρωτοεκδηλώνονται στὴν ἐφηβεία, ὡστόσο τὰ φαινόμενα αὐτὰ σχετίζονται καὶ μὲ τὴν διάρρηξη τοῦ κοινωνικοῦ δεσμοῦ, τὴν φτώχεια, τὸν κοινωνικὸ ἀποκλεισμό, τὶς διάφορες ἐκδηλώσεις βίας. Γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἡ ἐμφάνιση τῶν ψυχικῶν διαταραχῶν σχετίζεται καὶ μὲ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, καθὼς ἡ πίστη καὶ ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεὸ συνδέουν καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, δημιουργοῦν δεσμοὺς ἀλληλεγγύης, ἐνισχύουν τὰ κοινὰ ἐνδιαφέροντα, τὶς ἐμπειρίες, τὰ συναισθήματα. Ἡ Ἐκκλησία, εἶπε, εἶναι ἓνα θεόδοτο νοσοκομεῖο, τὸ ὁποῖο καλλιεργεῖ τὴν πίστη, τὴν ἀγάπη, τὸν ἱερό σύνδεσμο μὲ τὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο καὶ διαμορφώνει ἄτομα πού ἀγαποῦν σωστὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ δὲν τὸν βλέπουν, ἄλλωστε ἔχει διαπιστωθεῖ ὅτι οἱ θρησκευόμενοι ἀνθρώποι ἐμφανίζουν μικρότερα ποσοστὰ ψυχικῶν διαταραχῶν.

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως διεξήχθησαν ἀπρόσκοπτα καὶ ἀναπτύχθηκαν οἱ ἐξῆς ἐμπεριστατωμένες εἰσηγήσεις:

Α. «Πίστη καὶ ψυχικὴ Ὑγεία» μὲ Εἰσηγήτρια τὴν κα. Ἐλένη Κασσελοῦρη-Χατζηβασιλειάδη, Ἐκπαιδευτικό-Δρα Θεολογίας, ἡ ὁποία ἀφοῦ ἀνέλυσε τὴν θεολογικὴ σημασία καὶ τὸ περιεχόμενο τῶν ὄρων πίστη καὶ ψυχικὴ ὑγεία στὴν Ἁγία Γραφή καὶ τὴν ὀρθόδοξη παράδοση, ἀναφέρθηκε στὸ ρόλο τῶν γυναικῶν καθ' ὅλη τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς Ἐκκλησίας, τόνιζοντας ὅτι οἱ γυναῖκες ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν πάντα παραδείγματα βαθειᾶς καὶ ἔμπρακτης πίστεως. Ἡ ψυχολογικὴ καὶ πνευματικὴ στήριξη καὶ ὑποστήριξη τῶν γυναικῶν μέσα ἀπὸ τὸ ποιμαντικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς σύγχρονης Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἀποτελέσει προτεραιότητα, ἐὰν αὐτὴ θέλει νὰ θεωρεῖται συνεπὴς μὲ τὴν ἀποστολή της. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀπαντᾷ σὲ κάθε τόπο καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ στὸ ἐρώτημα: «Ὑμεῖς δε τίνα με λέγετε εἶναι;». Ἀνάλογα μὲ τὴν ἔμπρακτη ἀπάντησή της θὰ πιστοποιεῖται εἰς τοὺς αἰῶνες ἡ αὐθεντικότητά τοῦ φρονήματός της ἢ τὸ ἀντίθετο.

Β. «Οἰκογένεια καὶ ψυχικὴ ὑγεία: Ἡ πολιτικὴ τῆς Ε.Ε», μὲ Εἰσηγήτρια τὴν κα. Μαρία Κασσιώτου-Παναγιωτοπούλου, Εὐρωβουλευτὴ πού μεταξὺ ἄλλων ἐπισήμανε ὅτι ἡ ψυχικὴ διαταραχὴ ἐμφανίζεται ὅλο καὶ συχνότερα στοὺς κατοίκους τῆς Εὐρώπης, μὲ συνέπειες πού πολλές φορὲς στοιχίζουν ἀκόμα καὶ τὴν ἴδια τὴν ζωὴ. Τὸ 2006 καταγράφηκαν στὶς χῶρες τῆς Ε.Ε. 58.000 θάνατοι ἀπὸ αὐτοκτονίες, δηλαδὴ περισσότεροι καὶ ἀπὸ ὅσους προκάλεσαν τὰ τροχαῖα δυστυχήματα. Ἡ κατάθλιψη εἶναι ἡ συχνότερη μορφή ψυχικῆς διαταραχῆς καὶ ἐμφανίζεται στὶς γυναῖκες σὲ διπλάσια ποσοστὰ ἀπ' ὅ,τι στοὺς ἄνδρες (9% ἄνδρες, 17% γυναῖκες), τὸ δὲ οἰκονομικὸ κόστος τῆς κατάθλιψης ὑπολογίζεται σὲ 235 εὐρὼ ἀνὰ κάτοικο.

Γ. «Πνευματικὴ καὶ θεολογικὴ διάσταση τῆς ψυχικῆς ὑγείας καὶ ἰδιαίτερα στὶς Γυναῖκες», μὲ Εἰσηγήτῃ τὸν Αἰδεσιμ. Πρωτ. Βασίλειο Θεομό, Δρα Θεολογίας καὶ Παιδοψυχίατρο, πού εἶπε ὅτι τὰ δύο φύλα μιλοῦν διαφορετικὰ καὶ ἔτσι δυσκολεύονται νὰ ἐπικοινωνοῦν, γι' αὐτὸ πολλὲς γυναῖκες αἰσθάνονται ἀνικανοποίητες μέσα στὸ γάμο, ἀφοῦ δὲν βιώνουν ἐγγύτητα καὶ κατανόηση. Οἱ γυναῖκες ἐπίσης συχνὰ ἀναπτύσσουν ἐνοχὲς καὶ ἀποδέχονται στερεότυπα πού πολλὲς φορὲς στρέφονται κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τους (τελειομανία, θυματοποίηση κ.λπ.). Ἐπισήμανε τὴν ἀνάγκη ἢ Ἐκκλησία νὰ ἀναπτύξει τὶς ὑγιεῖς δυνάμεις της (σωστὴ θεολογία, ἀπόρριψη προκαταλήψεων, ἐπιμόρφωση κληρικῶν) ὥστε λειτουργώντας ὡς «σῶμα» νὰ δώσει τὴν εὐκαιρία στὰ μέλη της νὰ ζήσουν μὲ ἰσοροπία καὶ πληρότητα, ἰδίως δὲ στὴ γυναῖκα πού πλαισιώνει τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ σὲ μεγαλύτερο βαθμὸ ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

Δ. «Φτώχεια γένους θηλυκοῦ. Ἐπιπτώσεις» μὲ Εἰσηγήτρια τὴν κα Λάουρα Μαράτου-Ἀλιμπράντη, Δρα Κοινωνιολογίας, Ἐρευνήτρια Α' Βαθμίδος Ε.Κ.Κ.Ε, πού τόνισε ὅτι οἱ διάφορες μορφὲς κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπειλοῦν τοὺς κοινωνικοὺς δεσμούς, τὴν κοινωνικὴ συνοχὴ καὶ τὸν θεσμό τῆς οἰκογένειας. Οἱ γυναῖκες κινδυνεύουν περισσότερο ἀπὸ τὸν κοινωνικὸ ἀποκλεισμό, καθὼς αὐτὲς πλήττονται περισσότερο ἀπὸ τὴν φτώχεια, ἰδιαίτερα οἱ ἠλικιωμένες, οἱ χῆρες, οἱ ἀνεργες, οἱ μητέρες ἀναπήρων παιδιῶν, οἱ μετανάστριες καὶ ὅσες εἶναι ἀρχηγοὶ μονο-

γονεϊκῶν οἰκογενειῶν καὶ συμπλήρωσε ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἐφαρμοστοῦν μέτρα καὶ πολιτικὲς πρόληψης γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν καταστάσεων φτώχειας καὶ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ.

Ε. «Ψυχικὴ ὑγεία καὶ ἀναπαραγωγικὴ διαδικασία» μὲ Εἰσηγήτρια τὴν κα Καλλιόπη Κουντή, Ψυχιατρικὴ Κοινωνικὴ Λειτουργὸ Αἰγινήτειου Νοσοκομείου, ἡ ὁποία ἀνέδειξε τὴ σημασία τοῦ βιολογικοῦ παράγοντα λέγοντας ὅτι ἡ προεμμηνορροσιακὴ φάση, ἡ κύηση, ἡ λοχεία, ἡ ἐμμηνόπαυση καὶ ἡ ἐναλλαγὴ διαφόρων ρόλων στὴ ζωὴ τῆς γυναίκας, προκαλοῦν ψυχικὲς ἐντάσεις καὶ συγκρούσεις πού ἐπιτείνονται ἀπὸ τὴν ἔλλειψη συναισθηματικῆς στήριξης.

ΣΤ. «Ἡ συμβολὴ τῆς Γυναίκας στὴν ψυχικὴ ὑγεία τῆς οἰκογένειας» μὲ Εἰσηγήτρια τὴν κα Δέσποινα Τσιάνου-Γούση, Ἰατρό-Εἰδικὴ Παθολόγο, Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γυναικείων Θεμάτων, πού μεταξὺ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι προικισμένη μὲ ὑψηλὰ χαρακτηριστικὰ (διαίσθηση, ἀντο-

χή, ὑπομονή, στοργή, λεπτότητα, γλυκύτητα, διάκριση, εὐσέβεια, συγχωρητικότητα, ἐπιείκεια, ἀφοσίωση, αἰσιοδοξία), τὰ ὁποῖα μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὴν ἴδια ἀλλὰ καὶ τὸν σύντροφό της στὴν ἀποστολὴ τους γιὰ δημιουργία καὶ καθοδήγηση τῆς νέας ζωῆς. Ἡ γυναῖκα διδάσκει μὲ τὸ παράδειγμά της καὶ μία ὑγιῆς καὶ σωστὰ ἐκπαιδευμένη μητέρα μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἐγγύηση γιὰ μία ὑγιῆ κοινωνία.

Στὴν συνέχεια οἱ Κυρίες Ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων χωρίσθηκαν σὲ Ὅμαδες ἐργασίας καὶ συνεζήτησαν περὶ τῆς προόδου καὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν Γυναικείων Θεμάτων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὡς καὶ τὶς μελλοντικὲς προοπτικὲς τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου Γυναικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀποφασίσθηκε ὅπως τὰ πορίσματα τῆς Συνδιασκέψεως ἀξιολογηθοῦν ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γυναικείων Θεμάτων, ἡ ὁποία καὶ θὰ τὰ διαβιάσει στὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

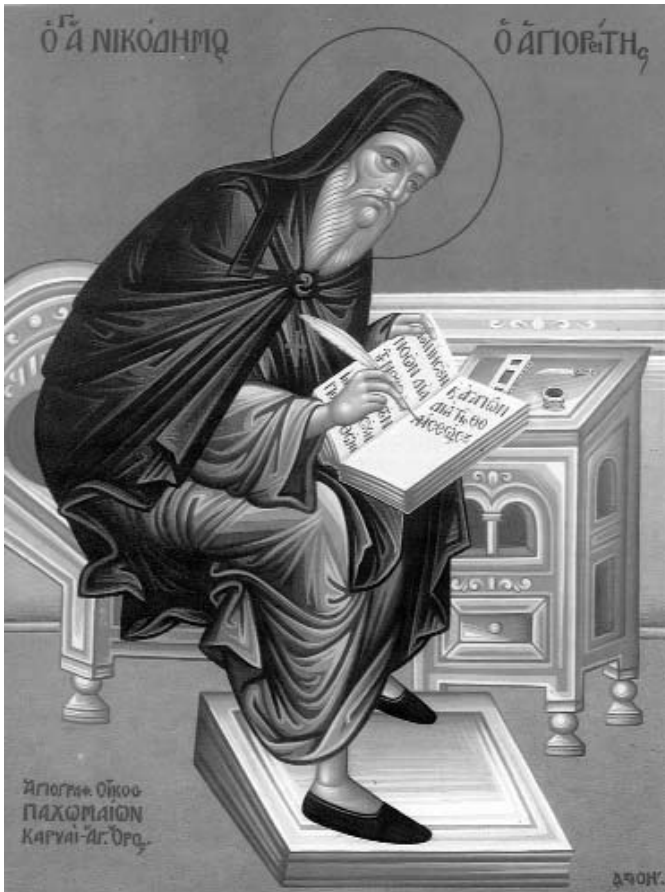

**ΑΓΙΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ο ΑΓΙΟΡΕΙΤΗΣ
(1749-1809).
ΣΥΝΤΟΜΗ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
ΤΟΥ ΒΙΟΥ, ΤΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟΥ
ΕΡΓΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΤΟΥ**

Ὁ Εὐθύμιος ἱερομόναχος, ὁ πρῶτος βιογράφος τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου – μετὰ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον Πάριον, – γράφων περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας καὶ γνωρίζων καλῶς περὶ τῶν ἀγώνων του, ἀρχίζει ὡς ἑξῆς: «Οὔτε δίκαιον οὔτε συμφέρον κρίνεται ὁ φωτοειδὴς βίος τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν νὰ κρύπτεται καὶ νὰ μένη διὰ πάντα κεκρυμμένος ὑποκάτω εἰς τὸν μῦθον τῆς σιωπῆς. Δίκαιον δὲν εἶναι, διότι ὁ κυρίως καὶ καθ' αὐτὸ μισθὸς καὶ πληρωμὴ τῆς ἀρετῆς, δὲν εἶναι μάταια χρήματα, ἀλλ' εὐφημία καὶ ἔπαινος: “μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος”, οὕτως ἀξιωματικῶς τὸ εἶπεν εἷς παλαιὸς σοφός: ὅθεν καὶ συμβαίνει νὰ ἀδικῶνται ἐκ τῆς σιωπῆς οἱ ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμπσαντες μὲ τὸ νὰ ἀποστερῶνται ἀπὸ τὸν μισθὸν τους, ὅπου εἶνε οἱ ἔπαινοι καὶ ἐν ταυτῷ ἐκ τῆς αὐτῆς σιωπῆς τῶν ἐπαίνων τὸ κοινὸν τῆς ἐκκλησίας ζημιοῦται τὰ μέγιστα, ὅτι φυσικὰ τὰ καλὰ κηρυττόμενα, φημιζόμενα, ἐκθιαζόμενα, τὰς ψυχὰς τῶν ἀκούοντων θερμαίνουσι καὶ εἰς μίμησιν ἰδικήν τους αὐτοὺς διεγείρουσιν, ὡς ἐπαινετὰ καὶ μιμήσεως ἄξια παραδείγματα, ἢ ὅποια μίμησις ἐκ τῆς σιωπῆς ὁμολογουμένως δὲν γίνεται». ... «Ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ὅπου ἐστόλισε τὴν ἐκκλησίαν μας μὲ τόσα βιβλία, ὅπου αἰῶνες ὀλόκληροι παρήλθον, καὶ δὲν εὐρέθη ἄλλος νὰ συνθέσῃ καὶ νὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας μας ὅσα αὐτὸς ὁ ἀείμνηστος ἢ ἀπ' ἀρχᾶς ἐσυνέθεσεν ἢ συντεθειμένα ἀπὸ ἄλλους ἐδιόρθωσε, νὰ μὴ συγγράψωμεν τὰ συγγράματά του καὶ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τοὺς κόπους του;»¹.

Ὁ Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης ὑπῆρξε ἓνας ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων καὶ σοφωτέρων μοναχῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους· ἀνεδείχθη ἓνας ἐκ τῶν μεγαλυτέρων διδασκάλων τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους καὶ σπουδαιότατη προσωπικότητα τοῦ 17^{ου} αἰῶνα. Ἀσκητικὸς καὶ ἀποστολικὸς, ζηλωτὴς τῶν μεγάλων πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ἠκολούθησεν πιστὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐκεῖνοι διεκήρυξαν· πηγὴ ἀκένωτος θεολογικῶν καὶ λοιπῶν γνώσεων κατηνάλωσε ἑαυτὸν προκειμένου νὰ διαφωτίσει τοὺς πιστοὺς, νὰ ἀναβιβάσει τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδόν τους διὰ τῆς ἀσκήσεως καὶ τῶν πνευματικῶν ἀγώνων του, ὁμοίῳ πρὸς ἐκείνους τῶν μεγάλων πατέρων, τῶν ὁποίων ἐγένετο μιμητής. Διεκρίθη ὡσαύτως διὰ τὴν ἀκόρεστον δίψαν του νὰ φωτίσει τὸ ὑπόδουλον γένος, διὰ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν προθυμίαν του εἰς εὐγενεῖς πνευματικὸς ἀγῶνες. Εἰς τὸ πρόσωπόν του συνεδυάσθησαν ἐξαιρετικὰ πνευματικὰ χαρίσματα, βαθειὰ θεολογικὴ συγκρότησις καὶ πλούσιες ἀσκητικὲς ἀρετὲς· ἀρετὲς οἱ ὁποῖες προεκάλεσαν τὴν μεγάλην ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Ἀγιορειτῶν –πλὴν τινῶν ἐξαιρέσεων– τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων καὶ ὀλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ὀρθόδοξου ἑλληνικοῦ λαοῦ.

1. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, ἱερομόναχου, Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἀγῶνες διὰ δόξαν τῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας τελεσθέντες παρὰ τοῦ ὀσιολογιωτάτου καὶ μακαρίου καὶ ἀοιδίου Νικοδήμου Μοναχοῦ συγγραφέντες παρὰ τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ Εὐθυμίου ἱερομόναχου, ἐκδοθεῖς ὑπὸ Σπυρίδωνος Λαυριώτου, «Γρηγόριος Παλαμᾶς» 4 (1920) σ. 636-637. Βλ. μ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΠΙΛΛΗ, Νεοσκητιώτου, Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης: Ὁ πρῶτος βιογράφος τοῦ Ἁγίου Κομᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀνάπτυον, Ἀθῆναι 1972.

Ἀπόδειξις τῆς γενικωτέρας αὐτῆς ἐκτιμήσεως εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπεδείχθη ἀπὸ τοὺς Ἁγιορεῖτες ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατόν του, νὰ συνταχθῆ ἡ βιογραφία του².

Ὁ Νικόδημος, ὁ κατὰ κόσμον Νικόλαος, ἐγεννήθη εἰς τὴν Νάξον τὸ 1749 ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς, τὸν Ἀνώνιον καὶ τὴν Ἀναστασίαν (ἀργότερον μοναχὴν Ἀγάθην). Τὰ πρῶτα γράμματα ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας του, τὸν ὁποῖον ἐβοήθει εἰς τὰ λειτουργικά του καθήκοντα. Τὰ ἐγκύκλια ἐδιδάχθη εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀπὸ τὸν συμπολίτην του ἀρχιμ. Χρῦσανθον, ἀποκαλούμενον ἀπὸ τὸν λαόν «παπᾶ Χρῦσανθον», ἐνάρετον ἱερομόναχον, ἀδελφόν τοῦ νεομάρτυρος Κοσμᾶ (†1779) τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἐδέχθη ἰσχυρὰν τὴν ἐπίδρασιν διὰ τὴν κλίσιν του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὁποίαν, βεβαίως, ἐπέδρασαν καὶ ἄλλοι ἁγιορεῖτες μοναχοὶ διερχόμενοι ἀπὸ τὴν Νάξον.

2. Αὐτόθι, βλ. καὶ Ι. ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ, Νικόδημος ὁ Ἁγιορεῖτης, «Ἀκτῖνες» 16 (1953) σ. 400.

16ετῆς μετεφέρθη ἀπὸ τὸν πατέρα του εἰς τὴν ὀνομαστήν Σχολὴν τῆς Σμύρνης καὶ παρεδόθη εἰς τὸν διαπρεπῆ ἑλληνιστὴ καὶ γνωστὸν εἰς τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἀρετὴν τοῦ Ἱεροθέου Δενδρινόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐμορφώθη καὶ ἐξεπαιδεύθη ἄριστα ἐπὶ τετραετίαν³.

Ἐκεῖ εἶχε ἀξιολογώτατες ἐπιδόσεις στὰ μαθήματά του καὶ προκαλοῦσε ἐντύπωσιν τόσον διὰ τὴν ἀπέραντον μνήμην του ὅσον καὶ διὰ καταπληκτικὴν κρίσιν του⁴. Πάντως οἱ δύο ἀνωτέρω διδάσκαλοί του ἐνέπνευσαν εἰς αὐτὸν τὴν ἀγάπην πρὸς τὰ ἑλληνικὰ γράμματα ἀλλὰ καὶ τὸν ζῆλον του διὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, παραλλήλως δὲ τὸν ἐχειραγώγησαν εἰς τὴν ἐνάρετον ζωὴν τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν ὁ Νικόδημος, ἂν ὄχι ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Χρῦσανθον ἐνωρίτερον, ἔμαθε, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καὶ τὰς γλῶσσας λατινικὴν, ἰταλικὴν καὶ γαλλικὴν.

Ὅμως τὸ 1770, λόγῳ τῶν πολεμικῶν γεγονότων τῆς ἐποχῆς, ὁ Νικόδημος, μαζὶ μετὰ ἄλλους, ἠναγκάσθη, νὰ ἐγκαταλείψει τὴν Σμύρνην καὶ, θείᾳ χάριτι, νὰ φθάσει εἰς τὴν Νάξον εἰς ἡλικία 21 ἐτῶν. Ὁ τότε μητροπολίτης Παροναξίας Ἀνθιμος Βαρδῆς τὸν προσέλαβε ὡς γραμματεᾶ καὶ ἀκόλουθόν του ἔχων ὡς πρόθεσιν ἴσως νὰ τὸν χειροτονήσῃ καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ ἔτσι εἰς τὸ ἱερατικὸν στάδιον. Ὅμως ὁ Νικόδημος, παρ' ὅτι ἔμεινε περίπου πέντε χρόνια πλησίον τοῦ μητροπολίτου του, εἶχε τὸν νοῦν του εἰς τὰ θεία καὶ ἡ πρόθεσις του ἦτο νὰ ἀφοσιωθῆ εἰς τὸν Θεόν μακρὰν ὅμως ἀπὸ τὰ ἐγκόσμια.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του εἰς τὴν Νάξον τοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ γνωρίσῃ τοὺς ἐναρέτους Ἁγιορεῖτες ἱερομόναχους Γρηγόριον, Νήφωνα καὶ

3. Βλ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ, «Ἀόρατος Πόλεμος» (1796), «Πνευματικὰ Γυμνάσματα» (1800). Ἡ πατρότητα τῶν «μεταφράσεων» τοῦ Νικοδήμου Ἁγιορεῖτου. «Ἐρανιστής 19 (1993) σ. 133 ὑπ. 66 καὶ ἄλλα. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΥ Ν., Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορεῖτης ὡς διδάσκαλος τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Θεσσαλονίκη 1967, σ. 457 ἔ. καὶ πρωτ. ΚΩΝ/ΝΟΥ ΚΑΡΑΪΣΑΡΙΔΗ, Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορεῖτης καὶ τὸ λειτουργικὸν του ἔργο, Ἀθήνα 1988, σ. 35 καὶ ὑπ. 9.

4. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Βίος..., σ. 638-639 καὶ Ι. ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ, Νικόδημος ὁ Ἁγιορεῖτης, σ. 401 καὶ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ ΜΠΙΛΛΑΗ, Ὁσῖος Νικόδημος ὁ Ἁγιορεῖτης (1749-1809). Ἀθήνα 1969, σ.6.

Ἀρσένιον καὶ νὰ πληροφορηθῆ καλύτερα τὰ τῆς μοναχικῆς ζωῆς τῶν ἀσκητῶν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ νὰ μνηθῆ ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὴν «νοερὰν προσευχήν». Πιθανὸν ἀπὸ τότε νὰ προσειλκυσθῆ περισσότερο πρὸς τὴν ζωὴν τῆς Ἀγιορειτικῆς μοναστικῆς πολιτείας.

Ἐπειδὴ ὁμως εἶχε ακούσει πολλὰ περὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σοφίας τοῦ μητροπολίτου Κορινθίας *Μακαρίου Νοταρᾶ*, ὁ ὁποῖος εὗρίσκετο τότε εἰς τὴν Ὑδραν, μετέβη ἀπὸ τὴν Νάξον εἰς τὴν Ὑδραν καὶ τὸν συνήτησεν· ἀπὸ τότε μετὰ τῶν δύο ἀνδρῶν, ἀνεπτύχθη στενὸς δεσμὸς ἀγάπης καὶ βαθεῖα ἐκτίμησις. Ἐκεῖ ἐπίσης ἐγνώρισε καὶ ἀπεθαύμασε τὰς ἀρετὰς τοῦ μονήρους βίου εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐξαιρετοῦ μοναχοῦ γερο-Σιλβέστρου, αὐτόν, «τὸν ὑψίνουν καὶ πλατύνουν τὸν καισαρέα, τὸ μέλι τῆς ἡσυχίας καὶ θεωρίας...»⁵, ἀπὸ τὸν ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἐνισχύθη ἀκόμη περισσότερο ἢ ἀγάπη του πρὸς τὴν μοναστικὴν ζωὴν. Ἀπὸ τὴν Ὑδραν ἐπέστρεψε καὶ πάλιν εἰς τὴν Νάξον καὶ τὸ 1775 ἀπεφάσισε νὰ μεταβεῖ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ νὰ κοινοβιάσει εἰς τὴν Μονὴ Διονυσίου, ἐφοδιασμένος πρὸς τοῦτο μὲ συστατικὰ γράμματα τοῦ γερο-Σιλβέστρου καὶ ἀποφασισμένος πλέον νὰ γίνῃ μοναχός.

Εἰς τὴν Μονὴν Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀγίου Ὄρους διαμένων πλέον, ἐργαζόμενος, μελετῶν καὶ συγγράφων, μέσα σὲ ἓνα περιβάλλον μὲ πλουσίας βιβλιοθήκας, ἐναρέτους μοναχοὺς καὶ ἡσυχον ζωὴν, ἦτο ὁ κατάλληλος τόπος διὰ τὸν Νικόδημον, δι' ἀρτιωτέραν μόρφωσιν, ἀνωτέραν πνευματικὴν πρόοδον καὶ πλουσιωτέραν καὶ καρποφόρον συγγραφικὴν παραγωγὴν. Βεβαίως ἡ παρουσία ἐνὸς τόσο μορφωμένου καὶ ζηλωτοῦ μοναχοῦ ἦτο θεία εὐλογία καὶ διὰ τὴν Μονὴν καὶ ταχέως προσεῖλκυσε τὴν ἀγάπην τῶν μοναχῶν. Ὑπακούων εἰς τὰς προτροπὰς τῶν ἀδελφῶν τῆς Μονῆς, οἱ ὁποῖοι βεβαίως ἀνταπεκρίνοντο καὶ εἰς τὰς ἰδικὰς του ἐνδομύχους ἐπιθυμίας, ἐδέχθη καὶ ἐκάρη μικρόσχημος μοναχὸς παρὰ τοῦ «Ὁσιοπάτου γέροντος *Δαμασκηνοῦ Σταυρουδά*», μετονομασθεὶς ἀπὸ Νικόλαος εἰς Νικόδημον⁶.

5. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Βίος..., σ. 639-640.

6. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Βίος..., σ. 640. Βλ. καὶ Ι. ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ, Νικόδημος ὁ Ἀγιορεῖτης, σ. 402 ἀναφέρει «τὸν ἔκανε μοναχὸν ρασσευχὴν παπᾶ Ἰωσήφ λεγόμενος καὶ οὕτω τὸν ἐδιώρισαν διαβαστὴν εἰς τὸ καθολικὸν καὶ γραμματικὸν τοῦ Μοναστηρίου».

Λόγω τῆς μορφώσεως, τῶν πολλῶν γνώσεων καὶ τοῦ ὑποδειγματικοῦ ἤθους του ὠρίσθη ἀναγνώστης εἰς τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας καὶ γραμματεὺς τῆς Μονῆς καὶ διηκόνησε τὴν Μονὴν μὲ τὰ δύο αὐτὰ διακονήματα. Εἰς τὴν πλουσίαν βιβλιοθήκην τῆς Μονῆς, μὲ πλῆθος χειρογράφων, εἶχε τὴν δυνατότητα, μελετῶν τὰ διάφορα πατερικὰ συγγράμματα, νὰ ἐπωφελεῖται ἀπὸ τὸν θησαυρὸν τῶν πνευματικῶν καὶ θεολογικῶν γνώσεων τῶν πατέρων καὶ ἐμπλουτίζει τὰς ἰδικὰς του γνώσεις, προσφέρων αὐτὰς μὲ τὰς ἰδικὰς του συγγραφὰς εἰς τοὺς ἀδελφούς. Σὲ πολλοὺς κώδικες τῆς Μονῆς τοὺς ὁποῖους εἶχε μελετήσῃ, ἀντέγραψε τὶς ἐνθυμήσεις του, θέτων εἰς τὸ τέλος τὴν ὑπογραφήν του· «*Νικόδημος μοναχὸς ὁ ἐκ Ναξίας*»⁷. Βεβαίως, ἐκεῖνο ποὺ δίδει μεγαλυτέραν ἀξίαν εἰς τὸ ἔργον τοῦ Νικοδήμου δὲν εἶναι τόσο ὁ ἀξιθαύμαστος πλοῦτος τῶν γνώσεων του, τῆς θύραθεν καὶ τῆς ἔσω σοφίας, ὅσον ἡ ἀθόρυβος πνευματικὴ ἐργασία του, ἡ ἀστήρευτος πηγὴ τῶν αἰσθημάτων καὶ τὸ ἄρωμα τῆς ἠθικῆς ζωῆς του.

* * *

Τὸ ἔργον του ἦτο πολυσχιδές· βεβαίως προέχει ἡ συγγραφικὴ παραγωγή του ἀλλὰ ὁμως ὁ Νικόδημος ἐξεμεταλλεύετο κάθε παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν νὰ διδάξῃ καὶ προφορικῶς⁸.

Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς του ὡς μοναχοῦ εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Διονυσίου τοῦ Ἀγίου Ὄρους ὁ Νικόδημος ἐπεδόθη πλέον εἰς ὑψηλοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀνέδειξαν φωστῆρα καὶ διδάσκαλον⁹. Εἰς τοῦτο συνετέλεσεν ἡ ἐκ νέου συνάντησίς του μετὰ δύο ἔτη μὲ τὸν γνώριμόν του πλέον ἀπὸ τὴν Ὑδραν πνευματικὸν του πατέρα *Μακάριον Νοταρᾶν*, ὁ ὁποῖος μετέβη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος (1777) διὰ νὰ συναντήσῃ τοὺς ἀγωνιζομένους *Κολλυβάδες*, τοὺς ἀδελφούς *Σκουρταίους*. Ὁ *Μακάριος* εἶχε ἐγκα-

7. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορεῖτης. Ὁ βίος καὶ τὰ ἔργα του, 1749-1809, Ἀθήνα 1990, σ. 90 ἔ. τὸ ὁποῖον ἀκολουθῶμεν ὡς βασικὸ βοήθημά μας, καὶ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορεῖτης, ἐν Ἀθήναις 1990, σ. 42-43.

8. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Βίος..., 213-214.

9. Βλ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, Νικόδημος ὁ Ἀγιορεῖτης, «*Μακεδονικά*», τ. Α', Θεσσαλονίκη 1940, σ. 39.

τασταθῆ εἰς τὸ κελλίον τοῦ συμπολίτη του Δαβίδ «Ἅγιος Ἀντώνιος»¹⁰, ἀπ' ὅπου ἐκάλεσε τὸν μοναχὸν Νικόδημον νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ καὶ τὸν προέτρεψε νὰ ἐπιθεωρήσει καὶ ἀναθεωρήσει πρὸς ἔκδοσιν τὰ χειρογράφα του εἰς τὴν «Φιλοκαλίαν», τὸν «Εὐεργετινόν» καὶ τὸ «Περὶ τῆς συνεχοῦς θείας (καὶ ἱεράς) μεταλήψεως». Τὰ ἔργα του αὐτὰ ἀπετέλεσαν τὴν ἀφορμὴν εἰς τὸν Νικόδημον νὰ ἐπιδοθῆ καὶ εἰς ἓνα ἄλλον τομέα, τὸν συγγραφικὸν καὶ νὰ διακριθῆ ἰδιαίτερος εἰς αὐτὸν μὲ τὴν πληθὺν τῶν ποικίλου περιεχομένου συγγραμμάτων του¹¹.

Εἰς τὴν Μονὴν του ἀσκούμενος, ὑποτασσόμενος εἰς ὅλους καὶ ἀγαπώμενος ἀπὸ ὅλους, σοφιζόμενος καὶ τελούμενος. Ἐμβῆκεν εἰς κάποιο καράβιον διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς ἀναζήτησιν τῆς φιλουμένης του θείας προσευχῆς» πλησίον τοῦ κοινοβιάρχου Παΐσιου Ρώσου εἰς Μπογδανίαν ἀναφέρει ὁ βιογράφος του Εὐθύμιος¹². Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἦτο θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ φθάσει ἐκεῖ, κατέληξαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Παναγίας εἰς τὴν Θάσον». Μετὰ τὴν ματαιώσιν τοῦ ταξιδιοῦ του, στενοχωρημένος ἐπέστρεψε εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος¹³.

Τὸ 1782 ἀνεχώρησεν εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν μετὰ τοῦ Γέροντός του Ἀρσενίου, στὸν ὁποῖο εἶχε καταφύγει στὴν Σκυροπούλαν, ἀπέναντι τῆς Εὐβοίας.

Καὶ ἐνῶ ὁ Γέροντάς του ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Σκυροπούλας εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐκεῖνος παρέμενε εἰς τὴν ἐρημόνησον δι' ἄσκησιν καὶ περισυλλογὴν. Τὴν ἀγριότητα καὶ τὸ τελειῶς ἔρημον τῆς νήσου περιγράφει εἰς ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν ἐξάδελφόν του Ἐπίσκοπον Εὐρίπου Ἱερόθεον «... καὶ τὸ ἔρημον τοῦτο δεινῶς ἀύχηρόν τε καὶ ἄνυδρον νησίδριον...»¹⁴ καὶ τῆς ἐκεῖ ζωῆς του· «τὸν ἐργατικὸν δὲ καὶ χειρονακτικὸν βίον εἰλόμην, δεκελλίτης γεγονὸς καὶ σκαπανεύς, σπείρων, θερίζων, καὶ καθ' ἐκάστην ἀληθῶν καὶ τᾶλλα «πάντα ποιῶν, οἷς ἡ πολύμοχθος χαρακτηρίζεται τῶν ἐρημονήσων ζῶη καὶ πολυειδὴς περιπέτεια».

Καὶ τὰ ἀναφέρει αὐτὰ διὰ νὰ τονίσει ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἀναγκαία ἀπασχόλησις διὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν του ἦτο παρακωλυτικὴ τῶν ἡσυχαστικῶν του διαθέσεων καὶ σκοπῶν¹⁵. Ὡς τόσον δὲν παραγνωρίζει τὴν χρησιμότητα τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὴν ζωὴν «... Ἄνθρωπος γὰρ εἰμὶ κἀγώ, καὶ ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ σαρκικός, διπλοῦς ἐκ δύο ἐναντίον οὐσιῶν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ χρήζων ὥσπερ λόγου θεοῦ καὶ θείας χάριτος καὶ σκεπάσματα...». Εἰς τὴν Σκυροπούλαν, τὸ ἄγονον αὐτὸ ἐρημονήσιον ὁ Νικόδημος ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ἐργάζεται χειρονακτικῶς διὰ νὰ καλύψει τὰς βασικὰς ἀνάγκας του, ἐνῶ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἄλλοι ἐφρόντιζαν διὰ τὰς βιοτικὰς ἀνάγκας καὶ ἐκεῖνος ἡσχολεῖτο μὲ τὴν συγγραφὴν¹⁶.

Ὁ ἐπίσκοπος Εὐρίπου, Ἱερόθεος, ἐξάδελφός του, ἐκ τῶν ὄσων τιμητικῶν ἀναφέρει δι' αὐτὸν ὁ Νικόδημος, φαίνεται ὅτι ἦτο ἄνθρωπος πνευματικός, ἀναγνωρίζων ὅμως τὴν πνευματικὴν ὑπεροχὴν καὶ ἀξίαν τοῦ Νικοδήμου τοῦ ἐζήτησε νὰ τοῦ ἀποστείλει «λόγους καὶ συμβουλὰς» ἦτοι τὸν παρεκάλεσε νὰ συγγράψῃ βιβλίον συμβουλευτικὸν διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς διὰ νὰ χρησιμεύσει ὡς ὁδηγὸς εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν ὑψηλῶν ποιμαντικῶν καθηκόντων τους. Ἐχων ἀντιρρήσεις κατ' ἀρχὰς ὁ Νικόδημος νὰ γράψῃ συμβουλὰς εἰς ἓνα ἐπίσκοπον καὶ μάλιστα κατηρητισμένον καὶ φιλολογικῶς, τελικῶς ὑπεχώρησε καὶ ἔγραψε τὸ «Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον» «ἔργον καθαρῶς μᾶς καταπληκτικῆς μνήμης καὶ ἱεράς καρδιάς...»¹⁷.

* * *

Τὸ 1784 τὸν ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν ὁ ἀγαπημένος του διδάσκαλος καὶ φίλος του Μακάριος Νοταρᾶς, ὁ ὁποῖος πάλιν τὸν προέτρεψε νὰ μερμνήσει διὰ τὴν παράφρασιν τῶν Ἀπάντων Συμειῶν τοῦ Νέου Θεολόγου, ἐνὸς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων μυστικῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Νικόδημος, ἱκανὸς ἐρμηνευτής, ἐδέχθη προθύμως, ἀνέλαβε τὸ ἔργον καὶ προέβη «εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν παράφρασιν τῶν χειρογράφων

10. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἅγιορεΐτης, σ. 92.

11. Βλ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν., Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἅγιορεΐτης, σ. 44.12. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Βίος..., σ. 641.

13. ΑΥΤΟΘΙ.

14. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, ἐπιστολὴ πρὸς Ἱερόθεον, σ. 23.

15. Βλ. ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν., μν. ἔργ., σ. 49.16. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, Συμβουλευτικὸν, Ἐγχειρίδιον, Ἐπιστολὴ πρὸς Ἐπίσκοπον Ἱερόθεον, σ. 28-29.

16. ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ, Συμβουλευτικὸν, Ἐγχειρίδιον, Ἐπιστολὴ πρὸς Ἐπίσκοπον Ἱερόθεον, σ. 28-29.

17. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 156.

τοῦ Ἁγίου Συμεὼν χάριν τῆς ἐποχῆς»¹⁸. Τὸ ἔργον περατωθέν, ἐξεδόθη τὸ 1790, ἀλλ' ἡ ἔκδοσίς του ἀναφέρει ὅτι μετεφράσθη εἰς τὴν κοινὴν διάλεκτον παρὰ τοῦ πανιερωτάτου πνευματικοῦ κυρίου Διονυσίου τοῦ Ζαγοραίου· πρόκειται περὶ τοῦ καλλιγραφήσαντος τὰ παραφρασθέντα ὑπὸ τοῦ Νικοδήμου Ἑσπερίου τοῦ Ἁγίου Συμεὼν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἅγιος δὲν ἐνδιαφέρετο διὰ τὴν προσωπικὴν προβολὴν του συνέστησε εἰς τὴν ἔκδοσιν νὰ ἐπιγραφῆ τὸ ὄνομα τοῦ Διονυσίου ἀντὶ τοῦ ἰδικοῦ του.

Ἐν συνεχείᾳ ἔγραψε πνευματικώτατα καὶ λίαν ἐποικοδομητικὰ καὶ διδακτικὰ βιβλία ὡς «Ἐξομολογητᾶριον», τὸ «Θεοτοκᾶριον» τὸν «Ἀόρατον Πόλεμον» καὶ τὰ «Πνευματικὰ Γυμνάσματα».

Βαθὺς γνώστης δὲ τῆς διδασκαλίας τῶν πατέρων καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνήκων καὶ αὐτὸς εἰς τοὺς «Κολλυβάδες» ἐφρόνει ὅτι ὅσοι συμμετέχουν εἰς τὴν Θ. λειτουργίαν ὀφείλουν νὰ μεταλαμβάνουν αὐτῆς ἐφ' ὅσον βεβαίως ἦταν προετοιμασμένοι πρὸς τοῦτο διὰ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς νηστείας¹⁹.

Μετὰ τὴν προσωπικὴν του δικαίωσιν ἀλλὰ καὶ τὴν δικαίωσιν καὶ τῶν Κολλυβάδων ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου (ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου Ζ'), κατεφάνη πόσον ἐντὸς τοῦ πνεύματος τῆς Ἐκκλησίας καὶ σύμφωνος πρὸς τοὺς Ἱ. Κανόνας τῆς ἦταν οἱ ἀπόψεις τοῦ Νικοδήμου. Ὅμως οἱ ἀντιφρονοῦντες ἀφοῦ δὲν ἐπέτυχαν εἰς αὐτὴν τὴν κατὰ μέτωπον πολεμικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον του, ἐπενόησαν τὴν πλαγίαν, διὰ τῆς συκοφαντίας, ὅτι δῆθεν ὁ Νικόδημος δὲν ἐπίστευε ὅτι εἰς κάθε τμῆμα τοῦ Ἁγίου - Τιμίου Ἄρτου εὐρίσκεται ὁλόκληρος ὁ Χριστός, ἀλλὰ μέρος αὐτοῦ καὶ ἀκόμη ὅτι δῆθεν ἐδέχετο ὅτι τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου εἶναι φθαρτόν, διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ ἐδίδασκε τὴν συνεχῆ Θ. Μετάληψιν. Ὁ φοβερός αὐτὸς καὶ κακοήθης πόλεμος ἐκράτησεν 22 ἔτη καὶ ὁ Ἅγιος Νικόδημος, ἐνῶ ἐβάλλετο ἐπὶ τόσα ἔτη, κατασυκοφαντούμενος, ταπεινούμενος, διασυρόμενος ἀπὸ ἐμπαθεῖς καὶ κακοήθεις, ἐσιώπα, ἀπεκδεχόμενος τὸν μακαρισμὸν τοῦ Κυρίου «Μακάριοι ἐστέ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ» καὶ προσευχόμενος «ὑπὲρ

τῶν ἐπηρεαζόντων», τοὺς ὁποίους, ὡς λέγει ὁ Εὐθύμιος «ἔπεμψε εἰς τὸν βυθὸν τῆς ἀλησιμονησίας καὶ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ»²⁰.

Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ θέμα τῶν μνημοσύνων, εἰς τὸ ἔργον τοῦ «Ὁμολογία Πίστεως», γράφει τὰ ἑξῆς: «...δύο εἶδη κυβερνήσεως εὐρίσκονται ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγία Ἐκκλησίᾳ· καὶ τὸ μὲν πρῶτον εἶδος ὀνομάζεται Ἀκρίβεια, τὸ δὲ ἄλλο ὀνομάζεται Οἰκονομία καὶ συγκατάβασις· οὐδὲν οὖν κοινόν, εἰ καὶ τὸ γράμμα τοῦ κυρ Σωφρονίου διορίζει, ὅτι ἀπαραιτήτως νὰ γίνονται τὰ μνημόσυνα τῶν κοιμηθέντων εἴτε ἐν Σαββάτῳ εἴτε ἐν Κυριακῇ... Τί δὲ θέλει νὰ εἰπῆ ἀπαραιτήτως; τοῦτέστι χωρὶς παρατήρησιν ἡμερῶν, ὅχι ὁμως μὲ βίαν τινά, ἢ μέμψιν καὶ κατηγορίαν τοῦ ἑνὸς μέρους πρὸς τὸ ἄλλο, ἀλλὰ ἐλεύθερος πρέπει νὰ εἶναι ὁ κάθε ἕνας εἰς τὸ νὰ ἐνεργῇ τὰ μνημόσυνα· καὶ διὰ νὰ εἰπῶ καθαρώτερα, ἐὰν ἐσὺ ἀδελφέ, θέλης νὰ ποιῆς τὰ μνημόσυνα ἐν Κυριακῇ, φυλάττων τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ συγκατάβασιν, ἡμεῖς δὲν πρέπει νὰ σὲ παρατηρῶμεν καὶ νὰ σὲ κατηγοροῦμεν διὰ τοῦτο, οὔτε νὰ σὲ βιάζωμεν νὰ τὰ κάμῃς ἐν τῷ Σαββάτῳ· καὶ ἀντιστρόφως, ἐὰν ἡμεῖς ποιῶμεν τὰ μνημόσυνα ἐν τῷ Σαββάτῳ, φυλάσσοντες τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἐσὺ δὲν πρέπει νὰ μᾶς παρατηρεῖς καὶ νὰ μᾶς κατηγορῆς διὰ τοῦτο, δυσφημῶν ἡμᾶς μὲ ὀνόματα δύσφημα ἀλλὰ μᾶλλον καὶ νὰ μᾶς ἐπαινῆς...».

Τελικῶς ὁ Ἅγιος ἐδικαιώθη καὶ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ ὁποία τὸν ἀνεκήρυξε «ὀρθοδοξότατον καὶ τῶν δογμάτων τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τρόφιμον» καὶ ὁ Νικόδημος συγχωρήσας τοὺς συκοφάντας του, διετήρησε τὴν εἰρήνην εἰς τὴν ψυχὴν του καὶ συνέχισε τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τῆς ἀσκήσεως καὶ τῆς παραγωγῆς σοφωτάτων πολυπύων συγγραμμάτων.

Ὁ Νικόδημος παρεκλήθη ἀπὸ τὸν Ἀθανάσιον Πάτριον, ὁ ὁποῖος ἐδίδασκε τότε εἰς Θεσσαλονίκην καὶ τὸν Μητροπολίτην Ἡλιουπόλεως Λεόντιον²¹, ἥτοι νὰ φροντίσει νὰ συλλέξει τὰ χειρόγραφα Ἀπάντων τοῦ Ἁγίου Γρ. Παλαμᾶ καὶ νὰ τὰ ἐτοιμάσει πρὸς ἔκδοσιν.

18. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 175.

19. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 42, 203-212 κ.ά.

20. Μτθ. 5, 11. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 205-206.

21. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, βίος..., σ. 112.

Πράγματι ὁ Νικόδημος, μετὰ χαρᾶς μεγάλης, ἐδέχθη τὴν παράκλησιν διότι ἐθεώρει τὸν Παλαμᾶν ὡς τὸν ἐκφραστικώτερον θεολόγον τοῦ ἡσυχασμοῦ ὑπὲρ τοῦ ὁποῦν τόσον ἐμόχθησε καὶ τόσα ἔπαθεν ἐπὶ 15ετίαν διὰ τὴν Συνοδικὴν του δικαίωσιν²². Τὰ ἐτακτοποίησε μὲ προοίμιον, παρατηρήσεις καὶ σημειώσεις καὶ τὰ ἀπέστειλεν (1796), εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῶν ἀδελφῶν Μαρκίδων Πούλιου εἰς Βιέννην διὰ νὰ ἐκτυπωθοῦν. Δυστυχῶς ταῦτα ἀπωλέσθησαν καὶ ἡ ἀπώλειά τους ὑπῆρξε μεγάλη. Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν (26 ἐτῶν), μετὰ τὸ 1935, ἀνευρέθη ἓνα μέρος τούτων διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἀνευρόντες ἰσχυρίζονται ὅτι δὲν εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν χειρογράφων τοῦ Γρ. Παλαμᾶ· οἱ ἰσχυρισμοὶ τους ὅμως αὐτοὶ ἀμφισβητοῦνται, μὲ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα καὶ φαίνεται ὅτι δὲν εὐσταθοῦν καθ' ὅλοκληρίαν.

* * *

Στὴ συνέχεια ὁ Νικόδημος ἤρχισε νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὴν συλλογὴν τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, τὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν καὶ τὴν συμφωνίαν τῶν φαινομένων ἀσυμφωνιῶν. Τὸ ἔργον του αὐτὸ καλεῖται «*Πηδάλιον*» καὶ εἶναι τὸ μοναδικὸν μέχρι σήμερον ἀξιόλογον κανονικὸν ἔργον²³.

Θεωρεῖται ὡς τὸ χρησιμώτατον καὶ διαφωτιστικώτατον βοήθημα διὰ τὴν γνῶσιν τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τοῦ πνεύματος τῶν Κανόνων. Καὶ ὅπως προσφυῶς ἀναφέρεται «*παρέλαβεν ἄθροισμα ἄμορφων Κανόνων πολλάκις ἀντιφασκόντων καὶ διαφερόντων γραμματικῶς καὶ κατ' εὐνοίαν, καὶ ζυγοστατήσας μὲ θεϊκὴν σοφίαν, καθιέρωσεν ἰδικόν του ἐξηγητικὸν σύστημα, τὰς «συμφωνίας» διὰ τῶν ὁποίων κατατοπίζεται ὁ σοφὸς καὶ ὁ ἀμαθής. Αἱ δὲ ὑποσημειώσεις, γραφεῖσαι πνευματοκινήτως, προσέλαβον ἰσοδύναμον κῦρος πρὸς τοὺς ἐν σχέσει Κανόνας, ὡς ἐπέκτασις των, καὶ οὐδεὶς προσέχει τόσον Ράλλην καὶ Ποτλῆν, ἀλλὰ τί λέγει ὁ Νικόδημος. Τὸ «Πηδάλιον» εἶναι κτῆμα πολῦτιμον, ἀναλλοίωτον εἰς τοὺς αἰῶνας, ὄλων*

τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ὁ Ὁρθόδοξος Κώδικας διὰ τοὺς ξένους θεωρεῖται»²⁴.

Τὸ πολῦτιμον αὐτὸ ἔργον ἦτο προσωπικόν, ἡ ἰδική του συμβολὴ ἦταν σχεδὸν ἀποκλειστικὴ, ἂν καὶ διὰ τὴν συστηματικὴν κατάταξιν καὶ ἐρμηνείαν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διαφώτισιν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἔφερε εἰς πέρας μὲ πολλοὺς κόπους, συνεργαζόμενος καὶ βοηθούμενος μόνον ἀπὸ τὸν ἱερέα – ἱεροδιδάσκαλον Ἀγάπιον, ἐκ Δημητσάνης προερχόμενον, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποῦν φέρεται ὑπογεγραμμένον μὲ τὸ ἰδικόν του δεύτερον, λόγῳ τῆς σεμνότητός του καὶ τῆς ἀποστροφῆς του εἰς τὴν προσωπικὴν του προβολήν.

Ἡ περίοδος αὐτὴ διὰ τὸν Νικόδημον χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰς πλέον μεγαλυτέρας τῆς συγγραφικῆς του ἀποδοτικότητος, διότι κατ' αὐτὴν οἱ κόποι εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεβλήθη καὶ οἱ προσπάθειες τὰς ὁποίας κατέβαλε ὑπῆρξαν τεράστιες, εἶχον ὅμως ἀποτέλεσμα τὴν μεγάλην καταπόνησιν τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Νικόδημος ἡσχημένος εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ τὰς θλίψεις, οὐκ ὀλίγας τῶν ὁποίων ὑπέστη εἰς τὴν μοναχικὴν ζωὴν του, ὑπέφερε καὶ αὐτὰς καρτερικῶς. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίως χρόνια τῆς ζωῆς του, ὅτε παρουσίαζεν νέαν καταπληκτικὴν συγγραφικὴν παραγωγὴν ἤλλαζεν ἐπανειλημμένως τὸν τόπον τῆς παραμονῆς του. Τοῦτο πιθανὸν νὰ ὤφειλετο ἴσως εἰς τὸ ὅτι εἰς τὰς διαφόρους Μονάς, ὅπου μετεκινεῖτο, νὰ προσεφέροντο περισσότερον εἰς ἄνετον ἐπίδοσιν τῶν συγγραφῶν του καὶ εὐκόλον μελέτην τῶν διαφορῶν ἀποκειμένων εἰς αὐτὰς συγγραμμάτων καὶ χειρογράφων· ἴσως ὅμως καὶ διὰ νὰ μὴν ἤθελε νὰ ἐπιβαρύνει συνεχῶς τὰ ἴδια πρόσωπα μὲ τὴν τόσον ἄλλωστε ἀσκητικὴν διαβίωσίν του, ἀλλὰ πιθανόν καὶ διότι τὸν προσεκάλουσαν καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους²⁵. Ἦτο περίπου 45 ἐτῶν, εἰς ἡλικίαν πλήρους δημιουργικότητος καὶ ἡ ἀπορρόφησίς του ἀπὸ τὴν ἔντονον πνευματικὴν ζωὴν καὶ συγγραφὴν κυριολεκτικῶς τὸν ἔκανε νὰ ξεχνᾷ τίς ἀνάγκες τῆς σωματικῆς του τροφῆς, ζῶν κατὰ τρόπον λιτότατον καὶ ἐκούσιον πενίαν²⁶.

22. Βλ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, μν. ἔργ., σ. 41.

23. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 213-219 καὶ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν., μν. ἔργ., σ. 58-59. Βλ. Χρ. ΚΡΙΚΩΝΗ, Γὰ τὴν συγγραφὴν τῶν ὑπολοίπων ἔργων του «Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, βίος καὶ συγγραφικὸν ἔργον», ἐκδ. Ἀποστολικὴ Διακονία, 22, Ἀθήνα 2001, ἰδία, σ. 59-128.

24. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 213-214.

25. Βλ. Ι. ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ, μν. ἔργ., σ. 405.

26. Βλ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΟΥ, μν. ἔργ., σ. 222-223 καὶ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Ν., μν. ἔργ., σ. 60-61.

Ἡ συνεχής, ἀδιάκοπη καὶ τόσον ἔντονη καὶ γόνιμος συγγραφικὴ ἐργασία του ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν διακαῆ ἐπιθυμία του νὰ καθοδηγεῖ διὰ τῶν πνευματικῶν παραινέσεων καὶ συμβουλῶν του καὶ νὰ παρηγορεῖ καὶ ἐνδυναμώνει εἰς τοὺς πνευματικούς ἀγῶνες ὄχι μόνον τοὺς εὐσεβεῖς μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι προσήρχοντο ἀπὸ τὰ διάφορα μέρη τῆς πατρίδος ἀφ' ἐνός, καὶ ἐπὶ πλεόν ἢ ἐπίμονος καὶ συστηματικὴ προσπάθειά του διὰ τῶν προσευχῶν, διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀκολουθιῶν, τῶν λειτουργιῶν πρὸς οἰκοδομὴν καὶ πνευματικὴν πρόοδον τοῦ ἰδίου καὶ τῶν πιστῶν ἀφ' ἑτέρου, εἶχαν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ κάμψουν τὴν ἀντοχήν του καὶ νὰ κλονίσουν τὴν ὑγείαν του. Ἔτσι ὁ χαλκέντερος Νικόδημος εἰς ἡλικίαν 57 ἐτῶν, εὐρωστος καὶ ἄκαμπτος ἀσκητῆς ἕως τότε, μὲ ὅλην τὴν νηστείαν καὶ ἐγκράτειαν καὶ τὴν αὐστηροτάτην ἀσκητικὴν ζωὴν του ἄρχισε ὄχι ἀπλῶς νὰ κάμπτεται ἀλλὰ νὰ καταρρέει.

* * *

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ὁ Νικόδημος, ὁ ἀκατάβλητος μαχητῆς τῶν πνευματικῶν ἀγῶνων του διὰ τὴν διάδοσιν καὶ ἐπικράτησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, συνέταξε καὶ ἀπολογία τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ Ὁμολογίαν τῆς πίστεώς του, ἐκπληρώσας τὸ τελευταῖον του χρέος πρὸς τοὺς χριστιανούς διὰ νὰ ἀναιρέσει τὰς κακοβούλους συκοφαντίας καὶ ψευδεῖς κατηγορίας τῶν φθονερῶν μοναχῶν ἐναντίον του. Πρὸς τὸ τελευταῖον δὲ ἔτος τῆς ζωῆς του, αἰσθανόμενος τὸν ἑαυτόν του σχεδόν τελείως καταβεβλημένον ἐπανῆλθε πλησίον τῶν ἀδελφῶν Σκουρταίων διὰ νὰ συνεορτάσει τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23 Ἀπρ. 1809), ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐδέχετο πλέον τὴν στοργικὴν ἀγάπην καὶ τὰς ἀδελφικὰς τοὺς περιποιήσεις. Ὅμως ἡ ὑγεία του εἶχε ἤδη κλονισθῆ κατὰ τρόπον ἀνεπανόρθωτον καὶ ὁ ὄργανισμός του τελείως ἐξαντληθῆ.

Τὴν 5 Ἰουλίου 1809 ἐπεσκέφθη χάριν ἀναψυχῆς τὴν Μονὴν Κουτλουμουσίου καὶ οἱ πατέρες περιχαρεῖς καὶ μὲ πολὺν σεβασμὸν τὸν ὑπεδέχθησαν. Τὴν ἐσπέραν δὲ ἀποχωροῦντα τὸν προέπεμψαν εἰς τὸ κελλίον του, ἀποχαιρετῶντες τὸν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπαν καὶ πάλιν εἰς τὴν Μονὴν του. Ὁ ἴδιος προαισθανόμενος τὸ σύντομον τοῦ τέλους του ἐζήτησε καὶ ἔγινε ὑπὲρ ἑαυτοῦ Εὐχέλαιον καὶ ἀφοῦ ἔκαμε γε-

νικὴν ἐξομολόγησιν, ἐκοινώνησε τῶν ἀχράντων Μυστηρίων. Ἄλλωστε κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἀσθενείας του ὁ Νικόδημος συνεχῶς μετελάμβανεν τῆς Θεῆς Κοινωνίας, ἐφ' ὅσον ἦτο θιασώτης τῆς συνεχοῦς Θεῆς Μεταλήψεως.

Τὴν 13 Ἰουλίου ἐπεβαρύνθη περισσότερο ἢ κατάστασις τῆς ὑγείας καὶ μόλις ἐψέλλιζε μὲ μικρὰς διαλείψεις θερμὴν προσευχὴν πρὸς τὸν Κύριον· εὐχαρίσκει τοὺς ἀδελφούς διὰ τὴν ἀγάπην τὴν ὁποίαν τοῦ ἔδειξαν καὶ τὰς φροντίδας, τὰς ὁποίας κατέβαλον δι' αὐτόν²⁷. Περιοιχιζόμενος ἀπὸ ἀγαπητοὺς ἀδελφούς παρέδωκε εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν ἤρεμα τὸ πνεῦμα του εἰς Ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀφιερῶσει ὀλόκληρον τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον του, τὴν 14ην Ἰουλίου 1809. Καί, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ βιογράφου του Εὐθυμίου «τῇ δὲ δεκάτῃ τετάρτῃ ἀνατέλλοντος τοῦ αἰσθητοῦ ἡλίου εἰς τὴν γῆν, ἐβασίλευσεν ὁ νοητὸς ἡλιος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· ἔλειψεν ὁ στῦλος ὁ ὀδηγῶν τὸν νέον Ἰσραὴλ εἰς τὴν εὐσέβειαν, ἐκρύβη ἡ νεφέλη ἡ δροσιζούσα τοὺς τηκομένους τῶ καύσωνι τῶν ἁμαρτιῶν, ἐπένησαν οἱ φίλοι καὶ γνωστοὶ καὶ ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς χριστιανὸς ἂν καὶ ἀγράμματος εἶπεν τοιοῦτον λόγον· πατέρες μου, καλύτερον ἦτο νὰ ἀπέθνησκον σήμερα χίλιοι χριστιανοὶ καὶ ὄχι ὁ Νικόδημος»²⁸.

* * *

Τὸ σκήνωμά του ἐτάφη εἰς τὸ Κελλίον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὰς Καρυάς, τὸ ὁποῖον ἀνήκε εἰς τοὺς Σκουρταίους, καλούμενον κελλίον τῶν Σκουρταίων· τὸν τάφον του ἐκόσμησε εἰς ἀπλούς ξύλινος σταυρὸς μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «ἐνθάδε κεῖται Μοναχὸς Νικόδημος ἐκ Ναξίας. Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν 14ην Ἰουλίου 1809 εἰς ἡλικίαν 60 ἐτῶν». Ἡ ἀπώλεια τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ πολυγραφωτάτου μεγάλου τοῦτου ἀνδρὸς ἐλύπησε βαθύτατα ὄχι μόνον τὸν μοναχικὸν κόσμον τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικούς κύκλους καὶ γενικώτερον ὅλον τὸν ὀρθόδοξον κόσμον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε καύχημα²⁹.

27. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, βίος, σ. 217-218.

28. ΕΥΘΥΜΙΟΥ, βίος, σ. 217.

29. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, μν. ἔργ., σ. 45-46. I. ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ, σ. 407.

**Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ
ΥΜΝΟΣ ΚΑΙ ΤΟ
«ΕΝ ΚΙΝΟΥΝ
ΑΚΙΝΗΤΟΝ»
ΚΑΤΑ ΤΟΝ
ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ ΤΟΝ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟ**

1. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός (περ. 650-749/50) ἦταν βαθὺς γνώστης τῆς ἀριστοτελικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς πλατωνικῆς φιλοσοφίας, τὶς ὁποῖες χρησιμοποίησε μὲ συστηματικὸ τρόπο, ἀλλὰ καὶ μὲ σταθερὴ ἀναφορὰ στοῦ μυστήριου τῆς ἐν Χριστῷ θείας οἰκονομίας, γιὰ νὰ ἀναδείξῃ πληρέστερα τὴν ὀρθότητα τῆς ἐρμηνείας τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοὺς ἐγκριτοὺς Πατέρες τῶν πρώτων αἰώνων. Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτή, ἡ ἐκλεκτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας γιὰ τὴ θεολογικὴ ἐρμηνεία τῆς δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, καίτοι στηρίχθηκε πλήρως στὴ θεολογία τῶν ἐγκρίτων πατέρων, ἐν τούτοις ἐρμηνεύθηκε ἀκριτῶς ὡς μία προδρομικὴ ἔκφραση τῆς μεθοδολογίας τῆς σχολαστικῆς θεολογίας τῆς Δύσεως, ὅπως συνάγεται ἀπὸ τὶς σχετικὲς ἀξιολογήσεις τῆς διεθνοῦς βιβλιογραφίας¹.

Βεβαίως, ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ὄχι μόνο γνωρίζει σὲ βάθος τὴν ἀριστοτελικὴ ἀρχὴ περὶ τοῦ «ἐνὸς κινουῦντος ἀκινήτου», τὸ ὁποῖο ταυτίζει πρὸς τὸν Θεὸν τῆς χριστιανικῆς πίστεως κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐγκρίτων πατέρων, ἀλλὰ καὶ τὴν χρησιμοποιεῖ μὲ ἀναγωγικὸ συλλογισμό στὴ θεολογικὴ του ἐρμηνεία τόσο γιὰ τὴν ὑπαρξὴ καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ, ὅσο καὶ γιὰ τὴ σχέση του μὲ τὸν κόσμον, ἰδιαίτερα στοῦ ἔργο τοῦ Ἑκδοσις ἀκριβῆς τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως²:

«Ὅτι μὲν οὖν ἔστι Θεός, δῆλον· τί δὲ ἔστι κατ' οὐσίαν καὶ φύσιν, ἀκατάληπτον τοῦτο παντελῶς καὶ ἄγνωστον. Ὅτι μὲν γὰρ ἀσώματον, δῆλον. Πῶς γὰρ σῶμα τὸ ἄπειρον καὶ ἀόριστον καὶ ἀσημάτιστον καὶ ἀναφές καὶ ἀόρατον καὶ ἀπλοῦν καὶ ἀσύνθετον; Πῶς γὰρ σεπτόν, εἰ περιγραπτὸν καὶ παθητόν; Καὶ πῶς ἀπαθές τὸ ἐκ στοιχείων συγκείμενον καὶ εἰς αὐτὰ πάλιν ἀναλυόμενον; Σύνθεσις γὰρ ἀρχὴ μάχης, μάχη δὲ διαστάσεως, διάστασις δὲ λύσεως· λύσις δὲ ἀλλότριον Θεοῦ παντελῶς. [...] Εἰ δὲ καὶ τινες φασὶν ἄνυλον σῶμα ὡς τὸ παρὰ τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς πέμπτον σῶμα λεγόμενον, ὅπερ ἀδύνατον, κινούμενον ἔσται πάντως ὥσπερ ὁ οὐρανός· τοῦτον γὰρ πέμπτον σῶμα φασί. Τίς οὖν ὁ τοῦτον κανὼν; Πᾶν γὰρ κινούμενον ὑφ' ἑτέρου κινεῖται. Κάκεινον τίς; Καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον, ἕως ἂν κατανήσωμεν εἰς τί ἀκίνητον· τὸ γὰρ πρῶτον κινουῦν ἀκίνητον, ὅπερ ἔστι τὸ θεῖον. Πῶς δὲ οὐκ ἐν τόπῳ περιγραπτὸν τὸ κινούμενον; Μόνον οὖν τὸ θεῖον ἀκίνητον, δι' ἀκινήσιος τὰ πάντα κινουῦν. Ἀσώματον τοίνυν ὑποληπτέον τὸ θεῖον»³.

Εἶναι προφανές ὅτι ἡ θεμελιώδης λογικὴ ἀρχὴ τῆς σχέσεως αἰτίας καὶ ἀποτελέσματος, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ στὴν ἀριστοτελικὴ φιλοσοφία, ἔχει διπλὴ ἐφαρμογή, ἥτοι τόσο στὴν κίνηση ἀπὸ τὴν αἰτία πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα πρὸς τὴν αἰτία. Ἡ δευτέρη ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς, ἥτοι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα πρὸς τὴν αἰτία, ἀνάγει στὴν παραδοχὴ ἐνὸς αἰτίου, τὸ ὁποῖο δὲν εἶναι γνωστὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ ἡ ὑπαρξὴ του συνάγεται ἀπὸ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα σὸν φυσικὸ χῶρον, ὅπως λ.χ. τὸ ἐν κινουῦν ἀκίνητον. Καὶ οἱ δύο

1. Βλ. ἐνδεικτικά: Χρήστου Π., «Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός», *ΘΗΕ* 6 (1965), σσ. 1218-1231, ὅπου καὶ ἐκτενὴς βιβλιογραφία. Ἐπίσης, Louth A., *St John Damascene. Tradition and originality in byzantine theology*, Oxford 2002.

2. PG 94, 789-1228.

3. PG 94, 797 B 800 A.

Τοῦ

Παναγιώτου Α. Ἀγγελοπούλου,
M.Th.

μέθοδοι τῆς φιλοσοφικῆς γνωσιολογίας χρησιμοποιήθηκαν στή θεολογία μέσα στά πλαίσια τῆς θείας Ἀποκαλύψεως τῆς χριστιανικῆς παραδόσεως τόσο γιά τήν ἐκ τοῦ μηδενός (ex nihilo) δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου καί τοῦ κόσμου, ὅσο καί γιά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό καί νομιμοποιήθηκαν μέ τή θεολογία τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Στά πλαίσια αὐτά, ἡ λογική αὐτή ἀρχή χρησιμοποιήθηκε στή θεολογία μέ ποικίλους τρόπους ὄχι μόνο γιά τήν ἀπόδειξη τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ὡς τοῦ ἐνός κινουῦντος ἀκινήτου στήν ὅλη θεία δημιουργία, ἀλλά καί γιά τήν ἐρμηνεία τῆς ἐνότητος τοῦ Θεοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ, παρὰ τήν ὑποστατική διάκριση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ὅπως παρατηρεῖ ὀρθῶς ὁ διαπρεπῆς ἐρευνητής τῆς βυζαντινῆς φιλοσοφίας Β. Τατάκης, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, «ἀφοῦ ἀπέδειξε τήν ὑπάρξη τοῦ Θεοῦ, μένει ν' ἀποδείξει ὅτι ὁ Θεός ἀναγκαστικά εἶναι ἕνας. Ὅποιος θά παραδεχόταν περισσότερους, θά παραδεχόταν καί ἀτελεῖς θεούς. Ἡ τελειότητα συνεπάγεται ἕνα Θεό· ἐκτός αὐτοῦ, συμπεραίνει ὁ Δαμασκηνός, ἀποτελεῖ φυσική ἀνάγκη ἡ μονάδα νά προηγῆται τῆς δυάδας⁴, καί φυσικά ἡ μονάδα αὐτή δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τὸ Θεό»⁵.

2. Τὸ ζήτημα τῆς ἐνότητος τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καθορίσθηκε τόσο μέ τις ἀποφάσεις τῶν δύο πρώτων Οἰκουμενικῶν συνόδων, οἱ ὁποῖες διατύπωσαν τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως, ὅσο καί μέ τή θεολογία τῶν ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Δ' αἰῶνα, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποίησαν τήν ἑλληνική φιλοσοφία μέ ἐκλεκτικό τρόπο γιά νά προσφέρουν μία θεολογική ἐρμηνεία τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας στήν ἐνότητα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, καί ἀποτελοῦν τή σταθερή βάση τῆς συστηματικῆς ἐκθέσεως τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας στὸ ἔργο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἡ Ἐπιστολή του λοιπὸν πρὸς τὸν ἀρχιμανδριτὴ Ἰορδάνη «Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου» (PG 95, 21-62) ἔχει ἰδιαίτερη σπουδαιότητα κυρίως γιά τή διαλεκτική ἀπόδειξη τῆς ἐνότητος τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἐνός μὲν γιατί ὑπῆρχε θεολογική διαφωνία ὡς πρὸς τὸν τριαδολογικὸ ἢ τὸν χριστολογικὸ χαρακτήρα τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιατί ἡ διαφωνία αὐτὴ φορτίσθηκε ἀπὸ τὴν διαμάχη τῶν

ὑπερμάχων καί τῶν πολεμιῶν (χαλκηδονίων-ἀντιχαλκηδονίων) γιά τὴ γνωστὴ προσθήκη στὸν τρισάγιο ὕμνο τῆς φράσεως «ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς» ἀπὸ τὸν ἀντιχαλκηδόνιο Σεβῆρο Ἀντιοχείας⁶.

Ἡ Ἐπιστολή ἀποτελεῖ μία θεολογική παρέμβαση στήν ὀξύτατη αὐτὴ διαμάχη καί ἀξιοποιεῖ τις ἔμμεσες μαρτυρίες τῶν ἐγκρίτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Δ' καί τοῦ Ε' αἰῶνα, οἱ ὁποῖες καίτοι εἰσάγουν τις ὑποστατικές διακρίσεις τῶν τριῶν προσώπων, ἐν τούτοις προβάλλουν τὴν κοινὴ ἀναφορὰ τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν καί στὰ τρία πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος γιά νά ἀποδείξουν τὴν ταυτότητα τῆς κοινῆς θείας οὐσίας (Μ. Βασίλειος, Γρηγόριος Θεολόγος, Γρηγόριος Νύσσης κ.λπ.). Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός χρησιμοποιεῖ τὴν καθιερωμένη στή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας θεολογικὴ αὐτὴ βάση ἀφ' ἐνός μὲν γιά νά ἀναχθῆ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος (κοινὴ ἢ ἐνέργεια τῶν τριῶν προσώπων κοινὴ καί ἡ οὐσία τους) στήν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιά νά ἀποδείξῃ ὅτι ἡ τρισὴ ἀναφορὰ τοῦ «ἁγίου» στὸν τρισάγιο ὕμνο ἔχει πλέον τριαδολογικὴ καί ὄχι χριστολογικὸ χαρακτήρα, ὅπως ὑποστήριζαν ἐσφαλμένως οἱ ἀντιχαλκηδόνιοι.

Βεβαίως, ἡ ὅλη ἀποδεικτικὴ διαδικασία κινεῖται μέ διαλεκτικούς συλλογισμούς ἀπὸ τις μεθεκτές στοὺς πιστοὺς κοινὲς ἀκτίστες ἐνέργειες τόσο πρὸς τὴν ἐνότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅσο καί πρὸς τὴν ὑποστατικὴ διάκριση τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀφοῦ ἡ «θεότης καὶ ὁ ἁγιασμός καὶ ἡ κυριότης, εἰ καὶ ἐφ' ἑκάστης τῶν ὑποστάσεων μετέχεται, ἀλλὰ κοινὴ τῶν τριῶν ἐστὶν ὑποστάσεων, μία τυγχάνουσα. Οὐ γὰρ ἄλλη θεότης Πατρὸς καὶ ἄλλη Υἱοῦ καὶ ἄλλη ἁγίου Πνεύματος, οὐδὲ ἁγιασμός ἢ κυριότης, ἀλλὰ μία καὶ ἡ αὐτὴ ὁλικῶς καὶ ἀδιαιρέτως ἐν ἐκάστη τῶν ὑποστάσεων οὔσα...»⁷. Καὶ μόνη ἡ θεολογικὴ αὐτὴ πρόταση ἀρκεῖ γιά νά ἀποδείξῃ ὄχι μόνον τὴν πιστότητα στήν πατερικὴ θεολογικὴ παράδοση, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο τὴν ἀγεφύρωτη ἀπόσταση τῆς θεολογικῆς μεθοδολογίας του ἀπὸ τὴ μεθοδολογία τῆς σχολαστικῆς θεολογίας, ἡ ὁποία ἀπέκλειε κάθε πρόταση περὶ ἀκτίστων θείων ἐνεργειῶν προσιτῶν στοὺς πιστοὺς. Συνεπῶς, μέ πατερικὰ καὶ διαλεκτικὰ ἐπιχειρήματα, συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι «ὁ γὰρ τρεῖς ἀριθμὸς τριῶν ἐστὶ σημαντικὸς, ἐνός δὲ

4. PG 94, 800-1, V.

5. Τατάκης Β.Ν., *Ἡ Βυζαντινὴ φιλοσοφία*, Ἀθήνα 1977, σ. 119.

6. Φειδᾶ Βλ., *Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία Α'*, 1995³, σ. 668 κ.ἑξ.

7. PG 95, 40 Α.

ἡ μονάς. Οὐκοῦν, Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος καὶ τρισάγιος ὅτι τρεῖς ὑποστάσεις. Κύριος, ὅτι εἷς αἱ τρεῖς ὑποστάσεις· εἷς δὲ τὰ τρία Θεός, ὅτι μία θεότης, καὶ πρὸς ἓν τὰ ἐξ αὐτοῦ τὴν ἀναφορὰν ἔχει, οὐκ ἐξισταμένων, οὔτε μὴν συντιθεμένων ἢ συναλειφομένων τῶν ὑποστάσεων...»⁸.

3. Εἶναι εὐνόητον ὅτι τὸ συγκεκριμένο ζήτημα, καίτοι δὲν προσφέρεται γιὰ μία συστηματικὴ ἀναφορὰ στὴν ἀριστοτελικὴ ἀρχὴ τοῦ ἐνὸς κινουῦντος ἀκινήτου, ἐν τούτοις καθιστᾶ ἀναγκαῖα τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀριστοτελικῆς λογικῆς στὴν ἀνάπτυξη τῶν διαλεκτικῶν συλλογισμῶν γιὰ τὴν ἀπόδειξη ὄχι μόνο τοῦ τριαδολογικοῦ χαρακτήρα τοῦ τρισαγίου ὕμνου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐνότητα τῆς τρισυποστάτου θεότητος. Τοῦτο ἐπιβεβαιώνεται καὶ ἀπὸ τὴ συγκεκριμένη θέση τοῦ ὕμνου στὴ θεία λειτουργία, ὅπως καὶ στίς ἄλλες ἐκκλησιαστικὲς ἀκολουθίες: «Ἐπειδὴ ἐν ὠρισμέναις ὥραις τεταγμένον τὸν ὕμνον τῷ Θεῷ ἀναπέμπομεν, οἰκείως καὶ προσφόρως τὸ τρισάγιον ἐκ τρίτου κοινῶς τῇ ἁγίᾳ Τριάδι, προσνέμομεν. Καὶ ἐν πᾶσι δὲ τούτου χάριν τὸν τρεῖς ἀριθμὸν τῶν λοιπῶν προτιμῶμεν, ὡς τῆς ἁγίας Τριάδος δηλωτικόν, καὶ ὡς ἐξ αὐτῆς τὴν τελειότητα καὶ πληρότητα κεκτημένον»⁹.

Ἡ ἀποδεικτικὴ ἐπιχειρηματολογία γιὰ τὴν προβολὴ τοῦ ἀριθμοῦ τρία ὡς δηλωτικῆς τῆς τελειότητος καὶ τῆς πληρότητος εἶναι μία χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τῆς ἐκλεκτικῆς ἐφαρμογῆς στὴ θεολογία τῆς ἀριστοτελικῆς ὀρολογίας καὶ διαλεκτικῆς: «Μονὰς γὰρ ἄποσος, δυὰς δὲ ἀρχὴ ἀριθμοῦ, τριάς ἀριθμὸς τέλειος. Ἄλλ' ὁ διὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ θεότης ἐν Τριάδι, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι τὴν θεότητα ἐν Τριάδι ὁ τρεῖς ἀριθμὸς τέλειος. Μονὰς γὰρ ἀπ' ἀρχῆς εἰς δυάδα κινήθεισα, μέχρι Τριάδος ἔστη· ἀρχὴ γὰρ τῶν ὄντων καὶ αἰτία ὁ Θεός. Ἐκ τῆς ἀρχῆς οὖν καὶ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας ἔλαβεν ἀριθμὸς ταύτην τὴν δύναμιν...»¹⁰.

Πράγματι, οἱ ἐννοίες τῆς «μονάδος» (ἄποσος) καὶ τῆς «τριάδος» (τέλειος) προσδιορίζουν ὄχι μόνο τὴν κίνηση ἀπὸ τὴ μονάδα πρὸς τὴν τριάδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀναφορὰ τῆς κινήσεως αὐτῆς πρὸς τὴν ἀρχὴ τῶν ὄντων τῆς θείας δημιουργίας, ἀπὸ τὴν ὁποία συνάγεται τόσο ἡ ἐνότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅσο καὶ ἡ προβολὴ του ὡς «ἀρχῆς» καὶ «αἰτίας» τῶν ὄντων. Ὑπὸ τὴν ἐννοια αὐτῆ,

τὸ ἐν κινουῦν ἀκίνητον τοῦ Ἀριστοτέλη ἀποκτᾶ τὴν πληρότητα τῆς ἀναφορᾶς του, ἤτοι χωρὶς τῆς κοσμολογικῆς φιλοσοφικῆς συγχύσεως του, στὸν τριαδικὸ Θεὸ τοῦ χριστιανισμοῦ, στὸν ὁποῖο «οὐ διὰ τὸν ἀριθμὸν ἢ θεότης ἐν Τριάδι, ἀλλὰ διὰ τὸ εἶναι τὴν θεότητα ἐν Τριάδι ὁ τρεῖς ἀριθμὸς τέλειος»¹¹. Ἔτσι, ἡ ὑποστατικὴ διάκριση τῶν τριῶν προσώπων τῆς ἁγίας Τριάδος δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ ἐρμηνεύει τὴ σημασία τῆς τριαδικότητος τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου.

Συνεπῶς, στὴν Ἐπιστολὴ *Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου*, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ἀξιοποιεῖ μὲ ἐκλεκτικὸ τρόπο τὴν ἀριστοτελικὴ ἀρχὴ τοῦ ἐνὸς κινουῦντος ἀκινήτου γιὰ νὰ ἀναδείξει κυρίως τὴν ἐνότητα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ταύτισή του πρὸς τὸ ἐν κινουῦν ἀκίνητον τῆς ὅλης θείας δημιουργίας. Μὲ βάση τὰ ἀνατέρω λοιπὸν μποροῦμε νὰ ὑποστηρίξουμε ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς χρησιμοποίησε στὴ διαλεκτικὴ του καὶ γιὰ νὰ πείσει τοὺς διαφωνοῦντες ἀντιχαλκηδόνιους (Ἀρμενίους, Κόπτες, Ἰακωβίτες) νὰ μὴν ἐπιμένουν στὸν χριστολογικὸ χαρακτήρα καὶ γιὰ νὰ ἀποδείξει τὸν τριαδολογικὸ χαρακτήρα τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου τὴν ἀριστοτελικὴ ἀρχὴ τοῦ «ἐνὸς κινουῦντος ἀκινήτου», διότι:

Πρῶτον, ὑπηρετοῦσε τὸν σκοπὸ τοῦ ἔργου αὐτοῦ γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῆς ἀπόλυτης ἐνότητος τῶν τριῶν προσώπων τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ σὲ τέτοιο βαθμὸ, ὥστε ἡ τρισσὴ χρῆση τοῦ ὄρου «ἅγιος» στὸν συγκεκριμένο ὕμνο νὰ δηλώνῃ τὴν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπὸ τὴν ὑποστατικὴ διάκριση τῶν τριῶν προσώπων.

Δεύτερον, ἡ πατερικὴ θεολογία γιὰ τὴν ὑποστατικὴ διάκριση τῶν τριῶν προσώπων τῆς ἁγίας Τριάδος ἀφ' ἐνὸς μὲν βεβαίως τὴν ἐνότητα τοῦ Θεοῦ (ἐνότητα οὐσίας καὶ φύσεως), ἀφ' ἑτέρου δὲ συμφωνοῦσε μὲ τὴ λογικὴ ἀρχὴ τοῦ ἐνὸς κινουῦντος ἀκινήτου, ἡ ὁποία ἦταν κοινὸς μεθοδολογικὸς τόπος στὴ φιλοσοφικὴ καὶ στὴ θεολογικὴ μεθοδολογία, καὶ

Τρίτον, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐνὸς κινουῦντος ἀκινήτου στὴν πατερικὴ θεολογία ἀναφερόταν πάντοτε στὸν ἐν Χριστῷ ἀποκαλυφθέντα Τριαδικὸ Θεό, γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιοῦνταν πάντοτε γιὰ τὴν ἀπόδειξη ὄχι μόνο τῆς ὑπάρξεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, ὅπως ἀποκαλύφθηκε ἐν Χριστῷ καὶ ὅπως ὁμοῦς δοξολογεῖται στὸν Τρισάγιο Ὑμνο.

8. PG 95, 53 D.

9. PG 95, 60 A.

10. PG 95, 60 A-B.

11. PG 95, 60 A.

Ἐκκλησία καὶ Πολιτισμὸς

(Τὸ Συνέδριο τῶν
Θεολογικῶν Σχολῶν)

Μὲ τὶς ἀξιέπαινες φροντίδες τῶν ἐλλογιμωτάτων Κοσμητόρων καὶ Προέδρων τῶν Τμημάτων τῶν δύο Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ὁργανώθηκε στὴν Συμπρωτεύουσαν τὸ Ε΄ Θεολογικὸν Συνέδριον τῶν Σχολῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξετάσθησαν πτυχὲς τοῦ πολυπύχου καὶ πολυδιαστάτου θέματος: «Ἐκκλησία καὶ Πολιτισμὸς» (20-22 Ἰουνίου 2008).

Ἐκ τῶν εἰσηγήσεων, παρεμβάσεων καὶ συζητήσεων κατέστη σαφές, ὅτι «ψυχὴ τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ πολιτισμὸς τῆς ψυχῆς» καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ Ἐκκλησία ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν διαμορφωτὴς τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν συντελεῖ τὰ μέγιστα στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ. Τοῦτο συμβαίνει, διότι ἡ Ἐκκλησία ἀφ' ἑνός καταφάσκει ὅλες (τὶς πνευματικὲς καὶ ὑλικὲς) ἀξίες καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑποβοηθεῖ τὴν ὀρθὴν ἱεράρχησιν αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφεύγεται ἡ μονομερὴς ἀνάπτυξις τοῦ ἑνὸς τομέως τοῦ πολιτισμοῦ εἰς βάρος τῶν ἄλλων καὶ νὰ προλαμβάνεται ἡ λεγομένη «πολιτιστικὴ νόσος».

Οἱ δεκάδες τῶν μελῶν τοῦ Διδακτικοῦ Προσωπικοῦ τῶν δύο Σχολῶν, ποὺ συμμετέσχον στὸ Συνέδριον, ἦλθαν σὲ οἰκοδομητικὴ ἐπαφὴ μὲ τὶς τοπικὲς Ἐκκλησίες. Ἔτσι ἀφ' ἑνός βίωσαν στὸν Ἰ. Ναὸ τῆς Ἀχειροποιήτου Θεσσαλονίκης τὴν Θεία Λειτουργία, ποὺ τελέσθη ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου καὶ ἀφ' ἑτέρου παρεκάθησαν εἰς γεύματα, παρατεθέντα πρὸς τιμὴν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα καὶ Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν καὶ δῶρα στοὺς συνέδρους.

Τοῦ
Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου,
Ὁμ. Καθηγητοῦ
τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

**Α' ἐπιστημονικό
Συμπόσιο
Νεοελληνικῆς
Ἐκκλησιαστικῆς
Τέχνης**

Τὸ Τμήμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέσα στὰ πλαίσια τῆς ἐπιστημονικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς διαλεκτικῆς του σχέσης μὲ τὶς ἄλλες ἐπιστῆμες καὶ τὴν κοινωνία, ἔπειτα ἀπὸ πρόταση τοῦ Ἱστορικοῦ Τομέα καὶ σὲ συνεργασία μὲ εἰδικοὺς ἐπιστήμονες καθηγητὲς τῆς Ἱστορίας τῆς Τέχνης καὶ τῆς Μουσικολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, διοργάνωσε τὸ Α' ἐπιστημονικὸ Συμπόσιο Νεοελληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης, στὸ χωρὸ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, κατὰ τὶς 14 καὶ 15 Μαρτίου 2008.

Μετὰ τὴν ἀπόδοση ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων ἀπὸ τὴ βυζαντινὴ χορωδία τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, ὡς Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Θεολογίας καὶ τῆς Ὁργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συμποσίου, ἀπηύθυνα χαιρετισμὸ, λέγοντας, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν ἄφατη χαρὰ, τὴν εὐκρινῆ συγκίνηση καὶ τὶς ἔκθυμες εὐχαριστίες γιὰ τὴν παρουσία τῆς Μακαριότητάς Σας, Σεπτὲ Ποιμενάρχα, ὁ ὁποῖος ἐπισκέπτεστε τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν ἀνάρρησή Σας στὸν ἱστορικὸ καὶ περικλεῆ ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα στενὴ συνεργασία μὲ τὶς Θεολογικὰς Σχολὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ὁποῖες βέβαια δὲν νοοῦνται ἀποκομμένες ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ ὀρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ τέχνη ἀποτελεῖ –οφείλει νὰ ἀποτελεῖ– μέσον ἔκφρασης καὶ ἀποτύπωσης τῆς γνήσιας δογματικῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ ἔργο τῆς ἐκκλησιαστικῆς τέχνης ἀναμφίβολα συντελεῖ στὴν πνευματικὴ καλλιέργεια, παιδαγωγία καὶ εὐσέβεια τῶν πιστῶν. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη εἶναι στενὰ καὶ ἄρρηκτα συνδεδεμένη καὶ μὲ τὴ διαδικασία τῆς προσωπικῆς βιωματικῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴ θεογνωσία καὶ τὴ σωτηρία. Κάθε ἄνθρωπος, παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης, εἶναι ζωγράφος τῆς ζωῆς του καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερη προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια, ὡς πρὸς τὴν ὀρθὴ ἐπιλογή καὶ ἐπιτυχῆ χρῆση τῶν χρωμάτων. Τὰ χρώματα, τὰ ὁποῖα ἐνδείκνυνται καὶ συνιστῶνται γιὰ τὴν πνευματικὴ καλλιέργεια καὶ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι οἱ ἀρετές, ὅπως ἡ ἀγάπη, ἡ ταπεινοφροσύνη, ἡ μακροθυμία καὶ ἡ ὑπομονή. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ καταστῆ ὁ ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ ἀποδώσει μὲ ἐπιτυχία τὸ πρωτότυπο θεῖο κάλλος».

Μετὰ ἀπὸ αὐτά, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος Β' κήρυξε τὴν ἑναρξὴ τοῦ Συμποσίου καὶ εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἀκόλουθα:

«Κυρία Κοσμήτορ,

Κύριε Πρόεδρε τοῦ Τμήματος Θεολογίας,

Θεοφιλέστατε Πρόεδρε τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας,

Κύριοι Καθηγητῆς,

Ἀγαπητοὶ Φοιτητῆς καὶ Φοιτήτριες,

Ἡ εὐκαιρία πὺν μοῦ προσφέρατε νὰ παρευρεθῶ στὴν ἑναρξὴ τοῦ Α' Συμποσίου Νεοελληνικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης σήμερα, μοῦ ἔδωσε πολλή

Τοῦ
Νικολάου Γ. Ξεξάκη,
Προέδρου τοῦ Τμήματος Θεολο-
γίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

χαρά, διότι μετὰ ἀπὸ τόσα χρόνια βρέθηκα ἀνάμεσα σὲ γνωστούς καὶ φίλους ποὺ μοῦ ἀνακάλεσαν στὴ μνήμη εἰκόνες καὶ ἀπὸ τὰ χρόνια ποὺ κι ἐγὼ θήτευσα στοὺς χώρους τῆς τροφοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Τὸ θέμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπασχολήσῃ τὸ Συνεδριὸν σας ἀναφέρεται σὲ μία σημαντικὴ χρονικὴ περίοδο τῆς ἱστορίας μας, τὸν 19ο αἰώνα. Τότε παράλληλα μὲ τὴν προσπάθεια συγκροτήσεως τοῦ νεότευκτου ἑλληνικοῦ κράτους παρατηροῦνται καὶ δυτικὲς ἐπιδράσεις στὴν ἐκκλησιαστικὴ τέχνη στοὺς τομεῖς τῆς ναοδομίας, τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, τῆς ζωγραφικῆς καὶ τῆς γλυπτικῆς.

Ἀναμφίβολα οἱ ἔγκριτοι εἰσηγητὲς καὶ ὁμιλητὲς θὰ παρουσιάσουν μπροστὰ μας ὅλη τὴν ἐπιστημονικὴ προβληματικὴ τοῦ θέματος, ἐνῶ ἀπὸ τίς συζητήσεις ποὺ θὰ διεξαχθοῦν θὰ προκύψουν κατάλληλα συμπεράσματα γιὰ τὴ νεοελληνικὴ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη.

Λόγω τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος τοῦ Συμποσίου σας, σὰς προτείνω συνεργασία μὲ τὸ ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀρμόδιας ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας νὰ συγκληθεῖ προσεχῶς ἓνα Συνέδριο γιὰ τὰ χριστιανικὰ μνημεῖα τῆς πατρίδας μας.

Εὐχομαι γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ καλὴ ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου σας καὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σᾶς εὐλογεῖ ὅλους σας».

Κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ Συμποσίου ἐκλεκτοὶ καὶ διακεκριμένοι ὁμιλητὲς, μὲ τίς εἰσηγήσεις καὶ ἀνακοινώσεις τους, ἀναφέρθηκαν στὴ Νεοελληνικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Τέχνη, δηλαδή τὴν Ἀρχιτεκτονικὴ, τὴ Ζωγραφικὴ, τὴ Γλυπτικὴ καὶ τὴ Μουσικὴ, ἀπὸ τὸ 19ο αἰώνα μέχρι σήμερα, καὶ ἀνέδειξαν σπουδαῖα μνημεῖα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας κληρονομιάς.

Τὸ Συμπόσιο τίμησαν ἐπίσης μὲ τὴν παρουσία τους ἡ Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κ. Ἑλένη Χριστινάκη, ἡ ὁποία ἀπηύθυνε καὶ χαιρετισμό, ὁ Πρόεδρος τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Θεολογίας Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀβύδου κ. Κύριλλος, ὁμότιμοι καθηγητὲς, μέλη Δ.Ε.Π. ὅλων τῶν βαθμίδων, φοιτητὲς, φοιτήτριες καὶ ἄλλοι σύνεδροι.

Ἀναμφισβήτητα τὸ Συμπόσιο, τὸ ὁποῖο παρακολούθησε πολυπληθὲς ἀκροατήριον, στέφθηκε ἀπὸ ἐπιτυχία, ὅπως αὐτὸ θὰ καταστεῖ φανερὸ καὶ ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τῶν Πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ δημοσιευθοῦν περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 2008.

**Ὁ ἀρχαιότερος
χριστιανικὸς ναὸς****Τὸ ΙΔ΄ Θεολογικὸ Συνέδριον
Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν****Ὁ Μητροπολίτης πρώην
Κορέας κ. Σωτήριος****Εὐρώπη καὶ Χριστιανικὴ
Κληρονομιά****Ὁ ἀρχαιότερος χριστιανικὸς ναὸς**

Ἀπὸ δημοσιεύματα τοῦ Τύπου τῆς 10.6.2008 πληροφοροῦμεθα ὅτι Ἰορδανοὶ ἀρχαιολόγοι πιστεύουν ὅτι ἀνεκάλυψαν τὸν ἀρχαιότερο Χριστιανικὸ Ναὸ στὸν Κόσμο. Χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ 33 μ.Χ. ἕως τὸ 70 μ.Χ. καὶ ἐντοπίσθηκε στὸ Ριχάμπ, 40 χλμ. βορειοανατολικῶς τοῦ Ἀμμιάν. Πρόκειται γιὰ ὑπόγειο Ναὸ καὶ εὐρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸν σημερινὸ Ναὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου. Οἱ ἀρχαιολόγοι χαρακτηρίζουν καταπληκτικὸ τὸ εὔρημά τους καὶ θεωροῦν ὅτι ἀπετέλεσε «τὸ καταφύγιο τῶν πρώτων Χριστιανῶν, τῶν 70 μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ», οἱ ὅποιοι ἀσκοῦσαν ἐκεῖ μυστικὰ τὰ θρησκευτικὰ τους καθήκοντα. Εἶναι μάλιστα ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρον τὸ γεγονὸς ὅτι στὴν παλαιότητα αὐτὴ ἐκκλησία οἱ ἐπιγραφές εἶναι γραμμένες στὰ ἑλληνικά. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος τοῦ Ἑλληνορθόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων δήλωσε ὅτι «ἡ μόνη παρόμοια σὲ σχῆμα καὶ σκοπὸ σπηλιὰ στὸν κόσμο εὐρίσκεται στὴν Θεσσαλονίκη, στὴν Ἑλλάδα». Ἀναμένουμε περισσότερες πληροφορίες καὶ διευκρινίσεις γι' αὐτὴ τὴν σημαντικὴ ἀνακάλυψη, ἡ ὁποία ὅπως εἶναι φυσικὸ συγκινεῖ κάθε χριστιανικὴ ψυχὴ ἀνά τὴν Ὑφήλιο.

Κ.Χ.

Τὸ ΙΔ΄ Θεολογικὸ Συνέδριον Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν

Ἔχουμε στὰ χέρια μας τὴν πρόσκληση καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ ΙΔ΄ Θεολογικοῦ Συνεδρίου Μεταπτυχιακῶν Φοιτητῶν, τὸ ὁποῖο ἔχει προγραμματισθεῖ νὰ λάβει χώραν στὴν Καλαμάτα στὶς 4-6 Ἰουλίου τ.ἔ. Τὸ Συνέδριον τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομου καὶ ἔχει ὡς γενικὸ θέμα: «Παιδεία, Πολιτισμὸς καὶ Ἐκκλησία - Ἡ Συμβολὴ τῆς Θεολογίας». Τὴν ὀργάνωση ἔχει ἀναλάβει ὁ Μεταπτυχιακὸς Φοιτητικὸς Θεολογικὸς Σύνδεσμος καὶ τὸ Τμῆμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μεταξὺ τῶν Πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν ποὺ ἀναφέρονται στὸ πρόγραμμα περιλαμβάνονται ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος, οἱ Καθηγητὲς Κων. Δεληκωσταντῆς, Μάριος Μπέγζος, Πασχάλης Κιτρομηλίδης, οἱ Ἐπίκουροι Καθηγητὲς Κων. Ἀγόρας καὶ Βασίλειος Γαϊτάνης, οἱ Λέκτορες πρωτοπρ. Ἀδαμάντιος Αὐγουσιτίδης καὶ Δήμ. Μόσχος κ.ἄ. Ἐπίσης εἰσηγήσεις ἔχουν ἀναλάβει πολλοὶ Μεταπτυχιακοὶ φοιτητὲς καὶ ὑποψήφιοι Διδάκτορες Θεολογίας. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει ἐπίσκεψη στὸν Ἀρχαιολογικὸ κῶρο τῆς Ἀρχαίας Μεσσηνίας καὶ προσκύνημα στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου Βουλκάνου. Εἶναι ἀξιέπαινοι οἱ διοργανωτὲς καὶ ὅλοι οἱ συμμετέχοντες στὴν προσπάθεια αὐτή. Τοὺς εὐχόμεθα μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ συνεχίσουν νὰ ἐργάζονται ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἐπιστήμης.

Κ.Χ.

Ὁ Μητροπολίτης πρώην Κορέας κ. Σωτήριος

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξέλεξε προσφάτως ὡς νέο Μητροπολίτη Κορέας τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Ζήλων Ἀμβρόσιο (Ζωγράφο), ὁ ὁποῖος ἤδη ὑπηρετοῦσε στὴν Κορέα. Ἡ ἐνθρόνιση τοῦ νέου Μητροπολίτου θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴ 20 Ἰουλίου ἐ.ἔ. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορέας κ. Σωτήριος (Τράμπας) παραιτήθηκε λόγω προκεχωρημένης ἡλικίας καὶ λόγω τῶν πολλαπλῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στὴν Ἄπω Ἀνατολή. Σὲ ἐπιστολὴ του τῆς 28.5.2008 πρὸς τοὺς συνεργάτες καὶ συμπαραστάτες τοῦ ἔργου του, τὴν ὁποία ἐκοινοποίησε καὶ στὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὁ Σεβασμιώτατος κ. Σωτήριος γράφει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἀντιλαμβάνεστε πόσο κουραστικὴ εἶναι ἡ συχνὴ μετάβαση γιὰ τὴν τέλεση Θεῶν Λειτουργιῶν καὶ τίς ποικίλες ἄλλες δραστηριότητες, σήμερα, πού καὶ τὰ προβλήματα τῆς ὑγείας μου ἔχουν ἐπιβαρύνει τὴν κατάσταση. Δὲν θὰ ἤθελα ἐξ αἰτίας μου νὰ παρακωλύεται ἡ πρόοδος τῆς ἐδῶ Ἱεραποστολικῆς Μητροπόλεως. Πρὸς τοῦτο, παρ' ὅλη τὴν ἀγάπη μου πρὸς τοὺς Κορεάτες ἀδελφούς μας, παρεκάλεσα τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη μας κ. Βαρθολομαῖο, ὁ ὁποῖος μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον κατευθύνει καὶ ἐνισχύει τὴν Ἱεραποστολικὴ Ἐκκλησία Κορέας, νὰ μὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ βᾶρος τῶν εὐθυνῶν αὐτῶν καὶ μὲ τὴν εὐλογίαν του νὰ περιοριστῶ στὰ καθήκοντα τοῦ Λειτουργοῦ καὶ Πνευματικοῦ τῆς ἐν Καπυὸγκ Κορέας Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως». Ὁ Σεβασμιώτατος σημειώνει ὅτι ὑπηρέτησε ἐπὶ 33 ὀλόκληρα χρόνια στὴν Ὁρθόδοξη Ἱεραποστολὴ τῆς Κορέας καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς φίλους τῆς Ἱεραποστολῆς νὰ περιβάλλουν μὲ ἐνδιαφέρον τὸ ἔργο τοῦ νέου Μητροπολίτου. Τέλος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρώην Κορέας κ. Σωτήριος μᾶς γνωρίζει τὰ τηλέφωνα ἐπικοινωνίας μαζί του στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μεταμορφώσεως. Πρόκειται γιὰ τὸ τηλέφωνο 0082-31-5844376 καὶ γιὰ τὸ ΦΑΞ: 0082-31-5852278. Ἀξίζει νὰ σημειώσουμε ὅτι τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τοῦ Σεβ. κ. Σωτηρίου ἔχει ἐκτιμηθεῖ πανελληνίως καὶ πανορθοδόξως.

Κ.Χ.

Εὐρώπη καὶ Χριστιανικὴ Κληρονομιά

Ἀπὸ τὸ 2002, ὅποτε ἄρχισε ἡ συζήτηση γιὰ τὴν Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Εὐρώπης, ἔχουν ἀκουσθεῖ διάφορες ἀπόψεις γιὰ τὴν Χριστιανικὴ κληρονομιά τῆς Γηραιᾶς Ἡπείρου καὶ γιὰ τὴν ἀναγραφή της στὸ Προοίμιο τοῦ «Εὐρωσυντάγματος». Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξ ἀρχῆς ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ρητῆς καὶ σαφοῦς ἀναφορᾶς τοῦ Χριστιανισμοῦ στὰ ἐπίσημα κείμενα, μὲ τὰ ὁποῖα θεμελιώνεται ἡ περαιτέρω συνεργασία τῶν 27 πλέον χωρῶν μελῶν τῆς Ε.Ε. Μὲ τὴν ἄποψη αὐτὴ συμφώνησαν καὶ οἱ μεγαλύτερες χριστιανικὲς ὁμολογίες τῆς Εὐρώπης ὅπως καὶ ἀρκετὲς κυβερνήσεις. Τελικῶς ἐπεκράτησε ἡ ἀντίθετη ἄποψη καὶ ἔτσι δὲν περιελήφθη γραπτὴ ἀναφορὰ στὶς χριστιανικὲς ρίζες τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Μετὰ τὴν καταψήφιση τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ὁλλανδοὺς συνετάγη ἡ «Μεταρρυθμιστικὴ Συνθήκη» τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως, γνωστὴ καὶ ὡς Συνθήκη τῆς Λισσαβόνος. Στὶς ἀρχὲς Ἰουνίου τ.ἔ. ἡ Συνθήκη ἐτέθη πρὸς ἔγκρισιν ἀπὸ τὸν ἱρλανδικὸ λαὸ διὰ δημοψηφίσματος καὶ κατεψηφίσθη μὲ τὸ ποσοστὸ τοῦ ΟΧΙ νὰ φθάσῃ τὸ 53,4%. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ὅλοι οἱ ἀναλυτὲς ἐπεσήμαναν ὡς μία ἀπὸ τίς κυριώτερες αἰτίες τοῦ ΟΧΙ τὴν ἀνησυχία τῶν Ἰρλανδῶν μήπως καταργηθεῖ ἡ αὐστηρὴ ἱρλανδικὴ νομοθεσία κατὰ τῶν ἀμβλώσεων. Οἱ Ἰρλανδοὶ παραμένουν συνδεδεμένοι μὲ τὴν ρωμαιοκαθολικὴ χριστιανικὴ τους παράδοση καὶ τοῦτο εἶναι εὐλόγο. Ἄλλωστε κάθε λαὸς τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως ἐπιθυμεῖ τὴν διαφύλαξη τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν του χαρακτηριστικῶν παραλλήλως πρὸς τὴν καλλιέργεια τοῦ πνεύματος συνεργασίας μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους λαοὺς. Οἱ ἡγέτες τῆς Εὐρώπης καλὸν εἶναι νὰ λάβουν σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν τους τίς χριστιανικὲς ρίζες τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ τὴν θρησκευτικὴ εὐαισθησία τῆς πλειοψηφίας τῶν εὐρωπαϊκῶν πολιτῶν. Ἡ Εὐρ. Ἐνωση θὰ ἐπιτύχει καλύτερα τοὺς σκοπούς της ἐὰν πείσει τοὺς λαοὺς καὶ τοὺς πολῖτες της ὅτι σέβεται τὴν ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ τους ταυτότητα.

Κ.Χ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι έργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 25.6.2008

Ἀθήνα, 25 Ἰουνίου 2008

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη 25.6.2008, στὴν τρίτη Συνεδρία Της γιὰ τὸν μῆνα Ἰούλιο ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 151ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴ σημερινὴ Συνεδρία:

1. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

2. Ἡ Δ.Ι.Σ., μετὰ τὴν κατάθεση τοῦ Πορίσματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Προκοπίου, Προέδρου τῆς Τριμελοῦς ἐξ Ἀρχιερέων Ἐπιτροπῆς, γιὰ τὴν ἐξέταση τῶν προβλημάτων σχετικὰ μὲ τὴ λειτουργία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, τὰ ζητήματα, τὶς ἐκκρεμότητες καὶ τὶς προοπτικὲς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀφοῦ μελέτησε καὶ ἐπεξεργάστηκε τὶς σχετικὲς προτάσεις γιὰ τὴ βελτίωση τῆς λειτουργίας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν ὄλων τῶν βαθμίδων, ἀπεφάσισε νὰ τὶς ὑποβάλλει, βάσει τοῦ ἰσχύοντος Νόμου 3432/ 2006 στὴν ἀρμόδια Διεύθυνση τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων, γιὰ τὴν ἔκδοση τῶν σχετικῶν ἐγκυκλίων καὶ ἀποφάσεων. Ἐπικειμένης μάλιστα τῆς συμπληρώσεως τῶν μηχανογραφικῶν δεητίων τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὴν εἰσαγωγή τους στὴν Τριτοβάθμια Ἐκπαίδευση, ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε τὴν ἐνίσχυση τοῦ θεσμοῦ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν μὲ τὴν ἀναμόρφωση τῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων, πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς προετοιμασίας τῶν σελιχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὴν τῆς παροχῆς τῆς δυνατότητας, σὲ ὅποιον τὸ ἐπιθυμεῖ, νὰ γνωρίσει, διὰ τῆς φοιτήσεώς του σὲ αὐτές, τὴ θρησκευτικὴ μας κληρονομιά καὶ παράδοση καὶ νὰ ἀποκτήσει δεξιότητες χρήσιμες γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ του ἀποκατάσταση. Διευκρινίζεται ὅτι ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε νὰ προτείνει στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων τὴν ἀπρόσκοπτη συνέχιση λειτουργίας τῶν Ἀνωτάτων Ἐκκλησιαστικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ καλεῖ τοὺς ὑποψηφίους κατὰ τὴ συμπλήρωση τῶν μηχανογραφικῶν δεητίων τους νὰ δηλώσουν, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦν καὶ τοὺς ἐπιτρέπει ἡ βαθμολογία, προτίμηση σὲ μία ἀπὸ τὶς τέσσερις Ἀνώτατες Ἐκκλησιαστικὲς Ἀκαδημίες (Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων καὶ Ἡρακλείου Κρήτης). Ἐπίσης ἀπεφάσισε τὴν ὑποβολὴ προτάσεων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἱεροσκευμάτων ὥστε νὰ ὑπάρξουν ρυθμίσεις καὶ παρεμβάσεις γιὰ τὴν πλεόν εὔρυθμη λειτουργία καὶ τὴν ἐπαυξημένη ἀποδοτικότητα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν, Γυμνασίων καὶ Λυκείων, βάσει τοῦ Ν. 3432/2006, τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰνστιτούτων Ἐπαγγελματικῆς Κατάρτισης, καθὼς καὶ τῶν Ἱερατικῶν Σχολείων Δεύτερης Εὐκαιρίας.

3. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε:

- τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ Θεολογικοῦ Διαλόγου Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν ἀπὸ 27.9.2008 ἕως 4.10.2008, στὸν Ἅγιο Νικόλαο Κρήτης,

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ
Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Ἱερισσοῦ, Ἀγίου Ὄρους
καὶ Ἀρδαμερίου

Σύρου

Θήρας, Ἀμοργοῦ
καὶ Νήσων

Καστορίας

Ἀνακοινωθὲν τῆς Διορθο-
δόξου Ἐπιτροπῆς ἐν Ρόδῳ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

- τὴ συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴ 12^η Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιῶν γιὰ τοὺς Μετανάστες στὴν Εὐρώπη ἀπὸ 7 ἕως 11 Ὀκτωβρίου 2008 στὴν Κύπρο,

- τὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση Ἱερῶν Μονῶν, μέσῳ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἀποστολῆς τους.

4. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὶς πορισματικὲς ἐκθέσεις τῆς Διευθύνσεως τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως γιὰ τοὺς ὑπ' αὐτῆς διενεργηθέντες οικονομικοὺς ἐλέγχους στὶς Ἱερὰς Μητροπολεις Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς καὶ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

5. Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ τῆς 22.7.2008

Ἀθήνα, 22 Ἰουνίου 2008

Συνήλθε σήμερα Τρίτη 22.7.2008, σὲ ἑκτακτὴ Συνεδρία ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 151ης Συνοδικῆς Περιόδου, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ ἑκτακτὴ Συνεδρία τῆς ἡ Διαρκῆς Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε μὲ τὸ θέμα τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν συμπλήρωση 1020 ἐτῶν ἀπὸ τὸν ἐκχριστιανισμὸ τῶν Ρώσων ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου, οἱ ὁποῖες θὰ πραγματοποιηθοῦν στὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας, μετὰ τὸ ζήτημα ποῦ προέκυψε ἀπὸ τὴν Ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πάσης Ρωσίας κ. Ἀλεξίου, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται νὰ συμμετάσχει στὶς ἐορτὲς μόνον Ἀντιπροσωπεία.

Στὴν Ἱερὰ Σύνοδο ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑξῆς κείμενα:

1. Ἡ ἀρχικὴ Πρόσκλησις τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τοῦ Κράτους τῆς Οὐκρανίας.

2. Ἡ Ἀνακοίνωσις τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως.

3. Τὸ Ἐπίσημο Πρόγραμμα τῶν ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων στὸ Κίεβο.

4. Ἡ Ἐπιστολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλεξίου, διὰ τῆς ὁποίας ζη-

τεῖται νὰ συμμετάσχει στὶς ἐορτὲς μόνον Ἀντιπροσωπεία.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῶν ἀνωτέρω κειμένων ἐπακολούθησε εὐρεία συζήτηση ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς προγραμματισμένες ἐορτὲς τοῦ Κιέβου καὶ ὠμίλησαν ὅλοι οἱ Σεβασμιώτατοι Συνοδικοὶ Σύεδροι.

Τελικὰ ἀπεφασίσθη ὁμόφωνα ὅπως τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὶς ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν συμπλήρωση 1020 ἐτῶν ἀπὸ τὸν ἐκχριστιανισμὸ τῶν Ρώσων, οἱ ὁποῖες θὰ πραγματοποιηθοῦν στὸ Κίεβο τῆς Οὐκρανίας, ἡγηθεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμος, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν κ. Διονύσιο, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιο, καθὼς ἐπίσης τοὺς Πανοσιολογιωτάτους Ἀρχιμανδριτῆς κ.κ. Κύριλλο Μισιακούλη, Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Προκόπιο Πετρίδη καὶ Τιμόθεο Ἄνθη, Γραμματεῖς.

Μετὰ ἀπὸ Εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Δ.Ι.Σ., ἀπεφασίσθη ὅπως τὴν Κυριακὴ 27 Ἰουλίου 2008 τελεσθεῖ στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἀθηνῶν, εὐθὺς μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, Ἀρχιερατικὸ Μνημόσυνο ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου, γιὰ τὴν συμπλήρωση 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδημίας του.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Προσηλυτιστικὲς ἐκδηλώσεις νεοπροτεσταντικῆς ὀργάνωσης

26.6.2008

Σὲ συνέχεια προηγουμένων προσηλυτιστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἡ νεοπροτεσταντικῆς ὀργάνωσης «Ἑλληνικὴ Ἱεραποστολικὴ Ἐνωση», προγραμματίζει γιὰ τὸ μῆνα Ἰούλιο 2008, στὶς πυρόπληκτες περιοχὲς τοῦ νομοῦ Ἠλείας, νέα δραστηριότητα ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ».

Ὅπως ὑποστηρίζουν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ὁμάδας αὐτῆς, ἐπειδὴ στὴν Ἑλλάδα ὑπάρχουν δύο τύποι ἀνθρώπων, «οἱ μὲν ἡτρευτὲς διαφόρων εἰδῶλων καὶ στὴν ἄλλῃ κατάταξη ἡτρευτὲς τοῦ γιοῦ τοῦ Θεοῦ», ἔχουν σκοπὸ «ὅπως κατάκτησε ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ τὴν γῆ τῆς Ἐπαγγελίας», μὲ τὸν ἴδιο τρόπο νὰ περπα-

τήσουν κι εκείνοι σέ «κάθε γωνιά τῆς πατρίδας μας», ὥστε νὰ γνωρίσουν οἱ ... Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι τὸν Χριστό, σὰν νὰ τὸν ἀγνοοῦν ἐδῶ καὶ 2000 χρόνια.

Πρόκειται γιὰ μία ἀπὸ τὶς ὁμάδες, ποὺ τὰ καλοκαίρια τοῦ 2004 καὶ τοῦ 2006 κατέκλισαν τὰ νησιά μας μὲ διάφορα προσηλυτιστικὰ ἔντυπα.

Ἰπενθυμίζουμε γιὰ μία ἀκόμη φορά, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Πίστη εἶναι ἡ πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων Του, ὅτι ἡ σωτηρία εἶναι δωρεὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ ὅτι ὁ κάθε χριστιανὸς σώζεται ὅταν ζεῖ ἐνωμένος μὲ τὸν Χριστό, ὡς μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶναι ἡ Ἐκκλησία (Ἐφεσ. 5, 23, Α΄ Τιμ. 3,15). Ὅλες οἱ προσηλυτιστικὲς δραστηριότητες ὑπηρετοῦν ὑποπτες, ἀνθρώπινες σκοπιμότητες.

Ἐξ ἄλλου, τὸ Σύνταγμα τῆς Πατρίδας μας (ἄρθρο 13) ἀπαγορεύει τὸν προσηλυτισμό.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἀνύψωση Ἐπισκόπων σὲ Τιτουλήριους Μητροπολίτες

4.7.2008

Μετὰ ἀπὸ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴ Συνεδρία τῆς

11ης τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἀνυψώθηκαν οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι: Χριστουπόλεως Πέτρος, Κορωνεῖας Παντελεήμων καὶ Βελεστίνου Δαμασκηνός, σὲ Τιτουλήριους Μητροπολίτες.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

5η Διεθνὴς Ἐκθεση Βιβλίου Θεσσαλονίκης 29 Μαΐου - 1 Ἰουνίου 2008

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμμετεῖχε κι ἐφέτος στὸ ἐτήσιο ραντεβουὶ τοῦ βιβλίου ποὺ πραγματοποιήθηκε - γιὰ πέμπτη χρονιά στὸ πλαίσιο τῆς Διεθοῦς Ἐκθεσης Βιβλίου Θεσσαλονίκης, στὶς ἐγκαταστάσεις τῆς HELEXPO.

Γιὰ τέσσερις ἡμέρες ἡ Θεσσαλονικὴ ἀπέτελεσε πόλο ἐλξης γιὰ ἐπαγγελματίες καὶ ἐπισκέπτες-φίλους τοῦ βιβλίου, σὲ μιὰ γιορτὴ ποὺ ἔχει πλέον καθιερωθεῖ ὄχι μόνον σὲ ἐθνικὸ ἀλλὰ καὶ σὲ βαλκανικὸ, μεσογειακὸ καὶ διεθνὲς ἐπίπεδο.

Οἱ πύλες τῆς ἐκθεσης ἀνοίξαν τὴν Πέμπτη 29 Μαΐου, στὶς 10 τὸ πρωί, καὶ ἔκλεισαν τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς

Τὸ Περίπτερο τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὴν 5η Διεθνῆ Ἐκθεση Βιβλίου.

1 Ἰουνίου, μὲ ἐκλεκτοὺς καλεσμένους ἀπὸ τὸν χώρο τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς ξένης βιβλιοπαραγωγῆς: συγγραφεῖς, ἐκδότες, μεταφραστὲς, λογοτεχνικοὶ πράκτορες, κριτικοί, βιβλιοθηκονόμοι, βιβλιοπώλες, δημοσιογράφοι συναντήθηκαν καὶ ἀντάλλαξαν γνώμες καὶ συζήτησαν γύρω ἀπὸ τὴν πορεία τοῦ ἐκδοτικοῦ κόσμου, διαπραγματεύθηκαν νέους τίτλους καὶ μεταφράσεις, καὶ γνωρίστηκαν μὲ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινόν. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς σημαντικὰ ὀνόματα τῆς διεθνοῦς λογοτεχνικῆς κοινότητας, ὅπως ὁ Βρετανὸς *Jonathan Coe*, ὁ Περουβιανὸς *Santiago Roncagliolo*, ὁ Ὁλλανδὸς *Geert Mak*, ἡ Ἰρανο-Καναδὴ *Marina Nemat*, καθὼς καὶ 25 σημαντικοὶ Γάλλοι συγγραφεῖς.

Γιὰ πρώτη φορά, φέτος, καθιερώθηκε ὁ θεσμὸς τῆς τιμωμένης χώρας: ἡ ἔναρξη ἔγινε μὲ τὴ Γαλλία, ἡ ὁποία βρέθηκε στὸ ἐπίκεντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος μὲ μία μεγάλη ποικιλία τῆς ἐκδοτικῆς τῆς παραγωγῆς (ἐκπροσωπήθηκαν 80 ἐκδότες).

Ἡ ἔκθεση κάθε χρόνο ἐστιάζει σὲ συγκεκριμένο θέμα. Φέτος ἦταν ἀφιερωμένη στὸ πολιτικὸ βιβλίον καὶ ἐκτέθηκαν περισσότεροι ἀπὸ 1.400 τίτλοι σχετικῆς θεματολογίας ἀπὸ τὴν πρόσφατη ἐκδοτικὴ παραγωγή 85 Ἑλλήνων ἐκδοτῶν. Ταυτόχρονα πραγματοποιήθηκε ἔκθεση πολιτικῆς ἀφίσας (ποὺ παραχώρησε εὐγενικὰ τὸ Ἐθνικὸ καὶ Ἱστορικὸ Μουσεῖο τῆς Ἀθήνας).

Ἡ τελετὴ λήξης τῆς Σχολῆς Κατηχητῶν

Παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Βελιστίνου κ. Δαμασκηνοῦ πραγματοποιήθηκε, τὴν Τετάρτη 11 Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους καὶ ὥρα 7 μ.μ., στὸν Προσκυνηματικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, ἡ Τελετὴ λήξεως τῶν Φροντιστηρίων Ὑποψηφίων Κατηχητῶν καὶ Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν καὶ τοῦ Σεμιναρίου Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοσηματικῆς Γλῶσσας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στὴν Γ.Γ. τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. κ. Ἀλέκα Παπαρήγα

Ἀθήνα, 17 Ἰουνίου 2008

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπεσκέφθη στίς 11 τὸ

πρωῖ τὴν Γενικὴ Γραμματεία τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. κ. Ἀλέκα Παπαρήγα στὸ Γραφεῖο τῆς στὴν Βουλῆ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν τῆς βουλευτοῦ κ. Εὐῆς Χριστοφιλοπούλου

Ἀθήνα, 18 Ἰουνίου 2008

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος δέχθηκε στίς 13.30 τὸ μεσημέρι σὲ ἐπίσκεψη στὴν Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν τὴν ἐκπρόσωπο τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιὰ θέματα κοινωνικῆς προστασίας καὶ ἀπασχόλησης, βουλευτὴ κ. Εὐῆ Χριστοφιλοπούλου.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου στὸν Πρόεδρο τῆς Κ.Ο. τοῦ ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Ἀλέκο Ἀθαβάνο

Ἀθήνα, 19 Ἰουνίου 2008

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπεσκέφθη στίς 12 τὸ μεσημέρι τὸν Πρόεδρο τῆς Κ.Ο. τοῦ ΣΥ.ΡΙΖ.Α κ. Ἀλέκο Ἀθαβάνο στὸ Γραφεῖο του στὴν Βουλῆ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γ. Καρατζαφέρη

Ἀθήνα, 23 Ἰουνίου 2008

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος ἐπεσκέφθη στίς 12 τὸ μεσημέρι τὸν Πρόεδρο τοῦ ΛΑ.Ο.Σ. κ. Γιώργο Καρατζαφέρη στὸ Γραφεῖο του στὴν Βουλῆ.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἱερισσοῦ, Ἀγίου ὼρους καὶ Ἀρδαμερίου

Πορίσματα τῆς Ἡμερίδας «ΓΑΜΟΣ Ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ;» τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγίου ὼρους καὶ Ἀρδαμερίου

Ἡ Πρωτοβουλία Γονέων καὶ ὁ Σύνδεσμος Ὁρθόδοξων Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερισσοῦ, Ἀγίου ὼρους καὶ Ἀρδαμερίου, ὀργάνωσαν Ἡμερίδα στὰ

Λουτρά τῆς Νέας Ἀπολλωνίας - Ξενοδοχεῖο LADIN, τὴν Κυριακὴ 8 Ἰουνίου 2008 μὲ θέμα: «ΓΑΜΟΣ Ἡ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΒΙΩΣΗ;» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Νικοδήμου.

Σκοπὸς τῆς συνάντησης ἦταν ἡ μελέτη τῆς πρόκλησης τοῦ λεγόμενου Συμφώνου Ἐλευθέρης Συμβίωσης καὶ ἡ ἀνάδειξη τῆς σπουδαιότητος τοῦ Μυστηρίου τοῦ Γάμου, καὶ τῆς ἐλληνορθόδοξης οικογένειας.

Ἦταν μία ἀπάντηση στὴν ἐπιχειρούμενη ἀλλοίωση τοῦ γάμου καὶ τῆς οικογένειας.

Λόγω τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ θέματος ὑπῆρξε σημαντικὴ συμμετοχή.

Παραβρέθηκαν πολλὰ μέλη, φίλοι καὶ συνεργάτες τῆς Πρωτοβουλίας, τοῦ Συνδέσμου Ὁρθοδόξων Νέων, καθὼς καὶ Χριστιανοὶ ἀπὸ Ἐνορίες τῆς Μητρόπολης.

Εὐλογία καὶ τιμὴ γιὰ τὴν Ἡμερίδα ἦταν ἡ παρουσία καὶ συμμετοχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Νικοδήμου.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ - ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ:

- Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα μὲ τὴν ἀνακοίνωση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ λεγομένου «Σύμφωνου Ἐλευθέρης συμβίωσης» ὑποθάλλει καὶ νομιμοποιεῖ βαρύτατα ἠθικὰ ἀμαρτήματα καὶ θὰ ἀποτελέσει καταστροφικὴ βόμβα στὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς οικογένειας καὶ ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας».
- Συμφωνοῦμε ἀπόλυτα μὲ ὅσα ἀναφέρει ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας σὲ ἐγκύκλιό του, ὅτι «ἡ Πολιτεία ἀντὶ νὰ σεβασθῆ καὶ νὰ στηρίξη τὸν θεσμόν τῆς Οἰκογένειας, εἰς τὸ Μυστήριόν του Γάμου, ὡς κοινωνικὸν ἀγαθόν, ἐκδίδει Νόμους, οἱ ὅποιοι διευρύνουν τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀναρχίαν, ἀμβλύνουν τὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ αἰσθητήρια τῶν ἀνθρώπων καὶ ὀδηγοῦν τὸν Λαόν, ἐν ὀνόματι δῆθεν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος, εἰς τὴν ἀσυδοσίαν, τὴν σαρκολατρίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν».
- Δὲν πρόκειται γιὰ «Σύμφωνο Ἐλευθέρης συμβίωσης», ἀλλὰ γιὰ «Σύμφωνο ἀμοιβαίας χρήσης».
- Ἀχρηστεύει τὸ γάμο, συρρικνώνει τραγικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ σκοτώνει τὴν ὑπευθυνότητα.
- Ἐπιβραβεύει καὶ νομιμοποιεῖ τὴν ἀνευθυνότητα καὶ τὴν ἀνωριμότητα.
- Ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο τὰ συναισθήματα, τὸν ἔρωτα, τὴν ἀγάπην.

- Ἡ πρόφαση καὶ ἡ δικαιολογία, ὅτι ἀφορᾷ μία πολλὴ μικρὴ μειοψηφία συμπολιτῶν μας δὲν πείθει, διότι «ἡ μικρὴ κακὴ ζύμη χαλᾷ ὅλο τὸ φύραμα».
- Ὁ Νόμος δὲν μπορεῖ μία ἐκτροπὴ νὰ τὴν ἀναγάγει σὲ κανόνα δικαίου.
- Τὸ ἐρώτημα ποῦ θέτει καὶ ὁ πιὸ ἀπλὸς ἄνθρωπος: Προάγει, αὐτὴ τὴ χρονικὴ στιγμή, τὴ σύγχρονη Ἑλληνικὴ κοινωνία μία πιὸ χαλαρὴ μορφή οἰκογενειακῆς ζωῆς; Ἡ θὰ διαλύσει ὅ,τι ἀπέμεινε;
- Αὐτὴ ἡ χαλαρὴ, ἀνεύθυνη καὶ ἐπιπόλαια μορφή οἰκογένειας θὰ συσσωρεύσει πολλὰ προβλήματα στὶς ἐπερχόμενες γενιές.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ -ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ:

- Ἐνημέρωση τοῦ ποιμνίου ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τοὺς κινδύνους ποὺ ἐγκυμονεῖ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου νόμου γιὰ τὴν ἐλευθερὴ συμβίωση.
- Ἰδιαίτερη ποιμαντικὴ μέριμνα γιὰ τὴν προετοιμασίαν τῶν μελλόνυμφων.
- Ὁργάνωση συναντήσεων μὲ τὴ συμμετοχὴ τῶν ἀρραβωνιασμένων ζευγαριῶν γιὰ τὴν προετοιμασίαν τοῦ γάμου καὶ συμπαράσταση στὰ προβλήματά τους.
- Καθιέρωση προσωπικῆς συνάντησης τῶν μελλόνυμφων μὲ τὸν Ἐπίσκοπο καὶ ἐπίδοση τῆς ἹΑδειας Γάμου σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση.
- Ἡ λειτουργία Σχολῶν Γονέων στὶς Ἐνορίες.
- Δραστηριοποίηση τῆς Πρωτοβουλίας Γονέων καὶ τοῦ Συνδέσμου Ὁρθοδόξων Νέων στὶς Ἐνορίες καὶ συνεργασία μὲ τοὺς Ἐφημερίους
- Ἡ ἐνημέρωση τῶν Ἱερέων Ἐφημερίων γιὰ τὰ προβλήματα τῆς σύγχρονης οἰκογένειας καὶ τὸν τρόπο προσέγγισης.

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Δραστηριότητες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Δωροθέου

Τὴν Τρίτη, 24 Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτατος ἔλαβε μέρος στὶς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὴν Ἀθήνα.

Τὴν Παρασκευή, 27 Ἰουνίου, συνιερούργησε, μετ' ἄλλων Ἀρχιερέων, στὴ χειροτονία τοῦ ἐκλεγέντος νέου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Θεοφίλου (Μανωλάτου), ἐκ Λευκάδος, στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν.

Τὸ Σάββατο, 28 Ἰουνίου, ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκά Θηβῶν, καὶ ἔλαβε μέρος στὴ χειροτονία τοῦ νεωστὶ ἐκλεγέντος Μητροπολίτου Θηβῶν καὶ Λεβαδείας, Κυκλαδίτου τὴν καταγωγή, κ. Γεωργίου (Μαντζουράνη), Ἠγουμένου μέχρι τοῦδε τῆς ἐξονομασθείσης Ἱ. Μονῆς.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας, μετέβη στὴν Κόρινθο, προσκεκλημένος τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, καὶ συγχοροστάτησε κατὰ τὸν Μέγα Συνοδικὸ Ἐσπερινό, προεξάρχοντας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ἔλαβε μέρος καὶ στὴ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Τιμίου Ξύλου, τὸ ὁποῖο εἶχε μεταφερθεῖ ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴ Παναγίας Σουμελιᾶ.

Τὴν Κυριακὴ, 29 Ἰουνίου, τὸ πρωί, ὁ Σεβασμιώτατος συνιερούργησε μετ' ἄλλων Ἀρχιερέων στὴν Πολιτειαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, ἡ ὁποία τελέσθηκε στὸν Ἱ. Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας μέρας συγχοροστάτησε στὸν Μέγα Πολιτειαρχιερατικὸ Πανηγυρικὸ Ἐσπερινό, ποὺ τελέσθηκε στὸ «Βῆμα τοῦ Γαλλίωνος», στὴν Ἀρχαία Κόρινθο.

Πρὸ τοῦ πέρατος τῆς Ἐσπερινῆς Προσευχῆς ὁ Σεβασμιώτατος κήρυξε τὸ θεῖο λόγος ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ βῆμα, στὸ ὁποῖο οἱ Ἰουδαῖοι τῆς Κορίνθου ὀδήγησαν ἐνώπιον τοῦ Ρωμαίου Ἀνθυπάτου Γαλλίωνος τὸν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν Παῦλο.

Μιλώντας στὸν ἱστορικὸ αὐτὸ κῶρο, ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχικὰ ἀναφέρθηκε στὴ δημιουργικὴ συνάντηση Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ἐπιτεύχθηκε μετὰ τὸ πέραςμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἀπὸ τὴν Ἀσία στὴν Εὐρώπη, καὶ τόνισε τὴ συμβολὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν οἰκουμενικὴ διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τόνισε τὴν πατρικὴ σχέση, ποὺ συνδέει τὸν Πρωτοκορυφαῖο Ἀπόστολο μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ ἔκανε ξεχωριστὴ ἀναφορὰ στὰ χαρακτηριστικὰ τῆς κατὰ Παῦλον πνευματικῆς πατρότητας, ἔτσι ὅπως αὐτὰ διαφάνηκαν μέσα ἀπὸ τὴν ἱεραποστολικὴν πρακτικὴν του, τὴ συγκατάβαση, τὴν προσαρμοστικότητα, τὴν ἐλευθερία, τὴν κατανόηση, τὴν ἀγάπην, τὴ θυσία.

Στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του, ὁ Σεβασμιώτατος ἔκανε ἰδιαίτερη μνεῖα στὴ συμπλήρωση 150 ἐτῶν ἀπὸ τὴ μεταφορὰ τῆς Κορίνθου στὴ σημερινή της θέση καὶ τὴν

ἀνέγερση τοῦ Ἱ. Ναοῦ τοῦ Πολιούχου καὶ Ἰδρυτῆ τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας Ἀποστόλου Παύλου, καθὼς καὶ ὀγδόντα ἐτῶν ἀπὸ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλης, μετὰ τὸν τότε καταστροφικὸ σεισμό, καὶ κάλεσε τὸ πλῆθος τῶν, Κορινθίων καὶ μὴ, προσκυνητῶν, ποὺ εἶχαν κατακλύσει τὴν περιοχὴ νὰ γίνουν μιμητὲς τοῦ Μεγάλου Ἀποστόλου καὶ κήρυκες «Χριστοῦ Ἐσταυρωμένου».

Τὴ Δευτέρα, 30 Ἰουνίου, τὸ πρωί, ὁ Σεβασμιώτατος συνιερούργησε μετ' ἄλλων Ἀρχιερέων, στὴ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου τῆς γειτονικῆς Μητροπόλεως Παροναξίας, κ. Καλλινίκου (Δεμενόπουλου), Ναξίου τὴν καταγωγή, στὸν Καθεδρικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν.
(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων

Τὰ Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων στὴν Θήρα

Μὲ ἰδιαίτερες τιμὲς ὁ Κληρὸς, οἱ Ἀρχεὲς καὶ ὁ λαὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ὑποδέχθηκαν τὴν Τετάρτη 4 Ἰουνίου, παραμονὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, τὰ Τίμια Δῶρα τῶν Μάγων, τὰ ὁποῖα μεταφέρθηκαν στὴ Θήρα ἀπὸ τὴ Σεβασμία Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Ἁγίου Ὡρους ὑπὸ ἀγιορειτῶν πατέρων. Στὴν ἐπίσημη ὑποδοχὴ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων κ. Ἐπιφάνιος, ἀφοῦ ὁμίλησε γιὰ τὴν ἰδιαίτερη καὶ ἀνυπολόγιστη κυρίως πνευματικὴ ἀλλοτρία καὶ ὕλική, ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ ἀξία τῶν Τιμίων Δώρων, τόνισε ὅτι εἶναι ἱστορικὴ ἡ στιγμή αὐτὴ γιὰ τὸ νησί τῆς Θήρας καὶ μεγάλη ἡ εὐλογία ποὺ λαμβάνει.

Τὰ Τίμια Δῶρα τοποθετήθηκαν στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀναλήψεως Σωτῆρος, Καρτεράδου καὶ παρέμειναν γιὰ προσκύνηση μέχρι τὴν Κυριακὴ 8 Ἰουνίου. Κατὰ τὴ διάρκειαν τῆς ἑορταστικῆς αὐτῆς περιόδου πέρα ἀπὸ τὶς συνεχεῖς Ἱερὲς Ἀκοιουθίες, πραγματοποιήθηκαν παράλληλῃ πνευματικὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι πλῆθος πιστῶν προσήλθαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ προκειμένου νὰ προσκυνήσουν τὰ ἱερὰ κειμήλια καί, ὅπως τόνισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κατὰ τὴν ἐπίσημην ἀναχώρησιν τῶν ἱερῶν κειμηλίων, «τὸ γεγονὸς αὐτὸ σὲ ἓνα τουριστικὸ νησί, ὅπως στὴ Θήρα, ἀποδεικνύει ἰδιαίτερα πόσο ζωντανὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς πίστεως καὶ πὼς ἡ ὕλη δὲν παρέ-

Ἡ ὑποδοχὴ τῶν Τιμίων Δώρων στὴν νῆσο Θήρα (4.6.2008).

χει πληρότητα στὸν ἄνθρωπο, διότι «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ (Ματθ. Δ', 4)».

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Καστορίας

Ἐκδηλώσεις Μνήμης γιὰ τὸν Μακαριστὸ Μητροπολίτη Καστορίας Νικηφόρο

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Καστορίας θέλοντας νὰ ἀποτίσει τὸν ἀρμόζοντα φόρο τιμῆς στὸν Μητροπολίτη Καστορίας κυρὸ Νικηφόρο Παπασιδέρη διοργάνωσε κατὰ τὴν 7η καὶ 8η Ἰουνίου 2008 ἐκδηλώσεις μνήμης γιὰ τὴν πρὸ πεντηκονταετίας κοίμησή του, σὺς ὁποῖες παρευρέθησαν ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Γρεβενῶν κ. Σέργιος, ἑννέα Μητροπολίτες, πολιτειακοὶ φορεῖς, συγγενεῖς τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου καὶ πλῆθος κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Οἱ ἐκδηλώσεις, ποὺ ἐστεφθῆσαν μὲ ιδιαίτερη ἐπιτυχία, ξεκίνησαν τὸ Σάββατο 7 Ἰουνίου ἐ.ε. σὲ γνωστὸ ξενοδοχεῖο τῆς Καστορίας ὅπου πραγματοποιήθηκε ἡμερίδα καὶ ὁμίλησε ὁ Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας κ. Ἰουστίνος Μπαρδάκας, ὁ Ὅσιολογιώτατος μοναχὸς Μωυσῆς Ἀγιορείτης, ὁ Ἠγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαυριωτίσσης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀλέξιος Γιαννιὸς καὶ ἐκπαιδευτικοί.

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἀνακοινωθὲν τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ἐν Ρόδῳ

(Ρόδος, 20.6.2008)

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν οἱ ὁποῖοι συμμετέχουμε σὺς ἐργασίες τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων ποὺ θὰ συνέλθουν στὴν Κωνσταντι-

νούπολη τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριο, ἐκφράζομε τὴν ἐκπληξή μας γιὰ τὶς ἀνακρίβειες τῆς δηλώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἐπικοινωνίας τοῦ τμήματος Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, σχετικά μὲ τὴν ἀποχώρηση τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὶς ἐργασίες τῆς Ἐπιτροπῆς.

Τὰ γεγονότα δὲν ἔγιναν ὅπως περιγράφονται στὴν παραπάνω δήλωση. Ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι ἐξέφρασαν τὴν λύπη τους γιὰ τὴν ἀπόφαση τῆς ρωσικῆς ἀντιπροσωπείας νὰ ἀποχωρήσει, τὴν ἐκάλεσαν δὲ νὰ παραμείνει στὴ διάσκεψη, δηλώνοντας ὅτι τὸ ἐσθονικὸ πρόβλημα δὲν θὰ λυθεῖ στὴ Ρόδο, ἀλλὰ μὲ τὶς διαπραγματεύσεις τῶν δύο Πατριαρχείων, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας.

Ὁ Πρόεδρος μάλιστα κάλεσε τὴν ἀντιπροσωπεία τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας νὰ δηλώσει, ἐὰν ἡ παρουσία της στὴ Προπαρασκευαστικὴ Συνάντηση στὴ Ρόδο σημαίνει ὅτι τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας ἔχει ἀλλιάξει θέση καὶ θὰ συμμετάσχει στὴ Σύναξη τῶν Προκαθημένων κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριο, διαφορετικὰ νὰ παραμείνουν ὡς παρατηρητές. Ἀντ' αὐτοῦ ἔκριναν καλύτερο νὰ ἀποχωρήσουν. Λυπούμεθα γιὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσα διαστρέβλιση τῶν γεγονότων.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἡ Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὰς τακτικὰς συνεδρίας αὐτῆς μεταξύ 23-25 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἐθέωρησε τὰς ἀπευθυνθείσας προσκλήσεις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Ἀλεξίου ὅπως ἀποσταλῆ εἰς Οὐκρανίαν Πατριαρχικὴ Ἀντιπροσωπεία πρὸς συμμετοχὴν εἰς τοὺς ἑορτασμοὺς τῆς ἐπετείου τῶν 1020 ἐτῶν τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν Ρῶς τοῦ Κιέβου, καὶ τοῦ Ἐξοχ. Προέδρου τῆς Οὐκρανίας κ. Viktor Yushchenko πρὸς τὴν Α.Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον ὅπως προστῆ τῶν ὡς ἄνω ἑορτασμῶν. Ἀξιολογήσασα τὰς προσκλήσεις ταύτας τῆς τε Ἐκκλησίας, τῆς Πολιτείας καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Οὐκρανίας καὶ ἐν ἐκτιμῆσει τῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, ἀπεφάσισεν ὅπως ὡς Μήτηρ Ἐκκλησία, ἥτις ὠδήγησε τὸν οὐκρανικὸν λαὸν εἰς τὸ βάπτισμα, ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ὡς ἄνω προσκλήσεις, διὰ τῆς ἀποστολῆς Πατριαρχικῆς

Ἀντιπροσωπείας, τῆς ὁποίας θὰ ἠγηθῆ αὐτοπροσώπως ἡ Α.Θ. Παναγιότης.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῆ 2α Ἰουλίου 2008

(Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπείας τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου)

Σημαντικὴ ἐκκλησιαστικὴ διάκριση γιὰ τὸν καθηγητὴ Θεόδωρο Νικολλάου

Ὁ κατὰ τὴν τάξην πρῶτος ἐπίσκοπος τῶν ὑπερδιακοσίων ἑκατομμυρίων χριστιανῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στὸν κόσμον, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ὁ Α΄, ἀπένειμε στὸν ἰδρυτὴ καὶ πρῶτον Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Ὀρθοδόξου Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου, ὁμότιμο καθηγητὴ Δρα Φιλ., Δρα Θεολ., Δρα τ.ἔ., Δρα τ.ἔ. κ. *Θεόδωρο Νικολλάου*, τὸ ὄφφικιο τοῦ «*Ἐντιμολογιωτάτου Ἄρχοντος Ὑπομνησκοντος τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας*». Μὲ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ διάκριση ἐπεβράβευσε ὁ Πατριάρχης τὸν κ. Νικολλάου, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε τὸ 1942 στὴν Ἀνάβρα Ἀλμυροῦ Μαγνησίας, γιὰ τὶς «πολύτιμες ὑπηρεσίες του» πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο. Ἰδιαιτέρως ἐτίμησε ὁ Πατριάρχης «τὴν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καρποφόρο ἐνασχόλησίν του μὲ τὰ Θεολογικὰ Γράμματα, τὴ συγγραφὴ πολλῶν ἄρθρων καὶ βιβλίων, τὴ διδασκαλίαν του στὴν Ὀρθόδοξον Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Μονάχου καὶ τὴ μετάδοσιν τῆς πατερικῆς σοφίας σὲ πλεῖστες διψῶσες ψυχὰς καὶ μάλιστα σὲ θεολογικὴν γλῶσσαν, τὴν ὁποία δύνανται νὰ κατανοήσουν οἱ ἀδελφοί μας τῆς Δυτικῆς Θεολογικῆς Παραδόσεως». Ἡ ἀπονομὴ τοῦ ἀξιώματος, ποὺ γίνεται μὲ εἰδικὴ ἐκκλησιαστικὴ τελετὴ χειροθεσίας, πραγματοποιήθηκε αὐτοπροσώπως ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Πατριάρχην στὰ πλαίσια πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὶς 10 Ἰουνίου 2008 στὴν Κωνσταντινούπολη. Στὸν Ἑσπερινὸν συμμετεῖχαν πάνω ἀπὸ τριάντα Μητροπολίτες καὶ Ἐπίσκοποι καὶ ἑκατοντάδες πιστοὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι παρευρέθησαν στὴν Πόλιν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Πατριάρχου στὴν ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου στὶς 11 Ἰουνίου. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διεκρίνοντο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστάσιος καὶ ὁ Μητροπολίτης Γερμανίας κ. Αὐγουστίνος.

(Ἀνακοινωθὲν Τύπου τοῦ Τμήματος Ὀρθοδόξου Θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Μονάχου, 16.6.08)

ΟΙ ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Προσφάτως ἐξεδόθησαν τὰ Πρακτικά τοῦ Δ' Συνεδρίου τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα στίς 24-25 Ἀπριλίου 2007. Τὸν τόμο προλογίζει ὁ τότε Κοσμήτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν πρωτοπρ. Γεώργιος Μεταλληνός, τὴν ἐπιμέλεια ἐκδόσεως ἀνέλαβε ἡ ὑποψ. Δρ. κ. Ἀθηνᾶ Κονταλῆ καὶ τὴν γενικὴ ἐποπτεία εἶχε ὁ Ἐπίκουρος Καθηγητὴς κ. Κωνσταντῖνος Μπελέζος. Τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦταν τὸ ἀκόλουθο: «Θέση καὶ Ἀποστολὴ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης στὴ Σύγχρονη Κοινωνία». Ἀπὸ τὸν τόμο ἀξίζει νὰ παραθέσουμε ὀρισμένες σκέψεις καὶ προτάσεις γιὰ τὴ σύγχρονη ἀποστολὴ τῶν Ὁρθοδόξων Θεολογικῶν Σχολῶν στίς ἀρχὲς τοῦ 21ου αἰῶνος.

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Μάριος Μπέζος στὴν ὁμιλία του μὲ θέμα: «Ἐκκλησία καὶ Κοινωνία στὴ σημερινὴ Ἑλλάδα» ἐπισημαίνει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Μὲ τὴν ἀκόλουθη θεολογικὴ διατύπωση θὰ συνοψίζαμε τὴν βασικὴ ἐκκλησιολογικὴ θέση: Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ κοινωνία τῆς Ἀναστάσεως. Ἄν μᾶς ζητούσατε νὰ ὀρίσουμε τὴν Ἐκκλησία θεολογικά, θὰ ἀπαντούσαμε μὲ μίαν ἐξίσωση: Ἐκκλησία ἴσον κοινωνία σὺν Ἀνάστασι. Δηλαδή Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἀναστημένη κοινωνία, ἢ καλύτερα: ἡ κοινωνία τῆς ἀνάστασης. Πρόκειται γιὰ τὰ μέλη τῆς κοινωνίας μας ποὺ πιστεύουν στὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπιχειροῦν νὰ ζήσουν σύμφωνα μὲ τὴν Ἀνάστασι, ἄσχετα ἂν τὸ ἐπιτυγχάνουν αὐτό, δηλαδή νὰ βιώσουν τὴν Ἀνάστασι στὴν προσωπικὴ τους ζωὴ, καὶ σὲ ποιο βαθμὸ καταφέρνουν νὰ γευθοῦν τὴν ἀναστάσιμη βιοτὴ ποὺ προσφέρει ἡ Ἐκκλησία στὴ ζωὴ μας».

Ὁ Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Χρῆστος Οἰκονόμου στὴν εἰσήγησή του μὲ τίτλο «Προοπτικὲς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης στὴ σύγχρονη κοινωνία τοῦ 21ου αἰῶνα-Ἐπάρκειες καὶ Ἀνεπάρκειες (Αὐτοκριτικὴ)» τονίζει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Δὲν ὑπάρχει δυνατότητα ὀμφαλοσκοπήσεως καὶ ἐνδοστρέφειας τῶν Σχολῶν μας σὲ ἰδεολογικὰ σχήματα καὶ προνόμια τοῦ παρελθόντος. Ἐξάλλου αὐτὰ ἔχουν παρέλθει ἀνεπιστρεπτι καὶ σήμερα πρέπει νὰ διεκδικήσουμε πράγματα, ποὺ ἀπὸ τὴ μία θὰ μᾶς κατοχυρώνουν στὴν πανεπιστημιακὴ κοινότητα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη θὰ μᾶς ἀνοίγουν τὸν δρόμο πρὸς τὴν Ἐνωμένη Εὐρώπη. Συντηρητικότητα καὶ προοδευτικότητα εἶναι ἔννοιες σχετικοποιημένες καὶ ξεπερασμένες. Σήμερα χρειάζεται λόγος ζωντανὸς καὶ «τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς καὶ πνεύματος, ἄρμων τὲ καὶ μυελῶν» (Ἐβρ. 4, 12). Σήμερα χρειάζεται ἡ φωτιὰ σὲ κάθε τί τὸ νοσηρό, τὸ σάπιο, ὥστε μέσα ἀπὸ τὴν στάχτη καὶ τὴν τέφρα νὰ ἀναπηδήσει μίαν ἄλλη κοινωνία καὶ ἄλλη προοπτικὴ γιὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο, δηλαδή ὁ καινούριος κόσμος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Πρωτότυπες σκέψεις καὶ ιδέες περιεῖχε ἡ συλλογικὴ εἰσήγησις τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ.κ. Ἰωάννης Κόλτσιου-Νικητά, Ἰωάννη Πέτρου καὶ Χρυσόστομου Σταμούλη μὲ τίτλο «Δυνατότητες καὶ παρακωλύσεις». Ἀπὸ τὴν εἰσήγησις αὐτὴ παραθέτουμε ἓνα χαρακτηριστικὸ ἀπό-

Τοῦ

Κωνσταντίνου Χολέβα

Ἀρχισυντάκτου τοῦ Περιοδικοῦ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

σπασμα: «Παράλληλα πρέπει νὰ διασφαλίσουμε καὶ νὰ προκαλέσουμε τὴν κινητικότητα τῶν ἀλλοδαπῶν φοιτητῶν μὲ εἰδικὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς διδασκαλίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας καὶ μάλιστα τῆς γλώσσας τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῶν Πατερικῶν κειμένων πὺ ἀποτελεῖ γιὰ τοὺς περισσότερους ἀπ' αὐτοὺς προτεραιότητα. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ Θεσσαλονίκης συγκεντρώνει τὸ ὑψηλότερο ποσοστὸ ἀλλοδαπῶν φοιτητῶν σὲ σχέση μὲ τὰ ὑπόλοιπα Τμήματα τοῦ Α.Π.Θ. καὶ μᾶς παρέχει ἓνα ἔξοχο βῆμα γιὰ προώθηση καὶ προβολὴ τῶν παρεχομένων Σπουδῶν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορά μας. Ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ μετατρέψουμε τοὺς φοιτητὲς αὐτοὺς σὲ πρέσβεις μας καὶ στὸν ὑπόλοιπο κόσμο».

Τὴν τελευταία εἰσήγηση μὲ θέμα «Οἱ προοπτικὲς τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν στὸ πλαίσιο τῆς νέας πραγματικότητας» παρουσίασε ὁ Ἄρχιμ. Κύριλλος Κατερέλος, νῦν Ἐπίσκοπος Ἀβύδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ὁ ὁμιλητὴς μεταξὺ ἄλλων ὑπεγράμμισε ὅτι: «Ὁ ὁμολογιακὸς χαρακτῆρας τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν πανεπιστημίων εἶναι βέβαια ἓνα «κεκμημένο» πολλῶν αἰώνων. ... Δὲν ἀποτελεῖ μειονέκτημα ἡ θεολογικὴ ὀπτικὴ νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ σύμβολα, τὶς παραδόσεις, τὴ δογματικὴ διδασκαλία καὶ τὶς πρακτικὲς μιᾶς ἰδιαίτερης θρησκείας ὡς κανόνες, αὐθεντίες ἢ σημεῖα ἀναφορᾶς, καθὼς ὁ τελικὸς στόχος τῆς σπουδῆς γιὰ ἓναν θεολόγο εἶναι ἡ ὑπέρτατη θρησκευτικὴ ἀλήθεια, τὴν ὁποία ἐκφράζει ἡ θρησκευτικὴ του παράδοση καὶ διδασκαλία. Στὴν Ἑλλάδα οἱ Θεολογικὲς Σχολὲς διδάσκουν καὶ ὀφείλουν νὰ διδάσκουν Ὁρθόδοξη Θεολογία, χωρὶς

νὰ ἀποκλείουν τὴ σπουδὴ στὶς ἐλάχιστες μεμονωμένες περιπτώσεις φοιτητῶν ἄλλου δόγματος... Δὲν ἀρκεῖ ὅμως μόνον αὐτό. Σὲ ἓνα περιβάλλον πλουραλιστικὸ καὶ πολύμορφο τὸ κοινὸ πεδίο δράσης ἀνατίθεται σὲ προγράμματα σπουδῶν, πὺ χαρακτηρίζονται ἀπὸ θρησκευτολογικὴ στόχευση καὶ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν παράλληλα καὶ ἴστανται ἰσότιμα πρὸς τὰ ὁμολογιακὰ προγράμματα σπουδῶν».

Ἡ συνισταμένη τῶν εἰσηγήσεων καὶ τῆς συζητήσεως, ἡ ὁποία ἐπακολούθησε, καταγράφεται συνοπτικῶς στὰ Πορίσματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα παραθέτουμε ἓνα ἀπόσπασμα: «Ἡ κοινωνία ἐξακολουθεῖ νὰ τρέφει ἐλπίδες πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ Θεολογία. Πρόκειται γιὰ τὴν ἐκζήτηση τῆς πνευματικότητας, ἡ ὁποία δὲν περιορίζεται στὸ ὀριζόντιο κοινωνικὸ ἐπίπεδο, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται καὶ στὴν πολυδιάστατη κατακόρυφη σχέση γήινης καὶ ὑπερβατικῆς πραγματικότητας, πὺ δίνει ἀπαντήσεις σὲ σύγχρονα ὑπαρξιακὰ ἐρωτήματα. Συνακόλουθα παραμένει σὲ ἰσχὺ ἡ ἐλπίδα τῆς κοινωνίας γιὰ παραγωγή ἐκ μέρους τῆς Θεολογίας καὶ τῆς Ἐκκλησίας πολιτισμοῦ σὲ κοινωνικὸ, τοπικὸ καὶ οἰκουμενικὸ ἐπίπεδο. Ὁ πολιτισμὸς αὐτός, χωρὶς νὰ καταργεῖ τὶς ἐθνικὲς ἐθιμικὲς ἰδιαιτερότητες, θὰ κινεῖται σὲ ὑπερφυλετικὸ καὶ ὑπερεθνικὸ ἐπίπεδο, στὸ πλαίσιο τῆς Ρωμοσύνης, ἡ ὁποία ἀντιτίθεται τόσο στὸν κίνδυνο τῆς Θεοκρατίας, ὅσο καὶ τῆς Πολιτειοκρατίας, τῆς Ἱεροκρατίας καὶ τοῦ κοινωνικοῦ λαϊκισμοῦ».

Ἄς εὐχηθοῦμε μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νὰ εὐδοθεῖ τὸ ἔργο τῶν Θεολογικῶν μας Σχολῶν μέσα στὴ σύγχρονη κοινωνία.

Κανονισμὸς περὶ συστά-
σεως καὶ λειτουργίας Τε-
χνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱε-
ραῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθ-
ηνῶν

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθμὸς Πρωτ. 1066

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 2008

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

ΘΕΜΑ: Σύσταση Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

ΤΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 58/1975 Κανονισμοῦ «Περὶ ἀρμοδιοτήτων καὶ τρόπου λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων»,
2. Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 8/1979 Κανονισμόν «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν»,
3. Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 55/1974 Κανονισμόν «Περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων»,
4. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 1243/28.4.2004 Ἐγκύκλιον Σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις»,
5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 167/14.1.1999 Ἀπόφασιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἰδρύθη Τεχνικὸν Γραφεῖον παρὰ τῇ Ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν (Φ.Ε.Κ. Β' 62/2.2.1999), καὶ
6. Τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/27.3.2008 ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ὑποβαλλόμενον, μετ' ἐπεξεργασίαν ὑπὸ τῆς συσταθείσης Ἐπιτροπῆς, σχέδιον Κανονισμοῦ «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν».

Ἀποφασίζει

1. Ἐγκρίνει τὸν ὑποβαλλόμενον Κανονισμόν «περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν», ὁ ὁποῖος, μετ' ἐπεξεργασίαν ἐν Συμβουλίῳ, ἔχει ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

Σύστασις

1. Συνιστᾶται εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν Τεχνικὴ Ὑπηρεσία διὰ τὴν τεχνικὴν συνδρομὴν, παρακολούθησιν, ἐκτέλεσιν καὶ ἐποπτείαν ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων ἐκτελουμένων ἐπὶ ἀκινήτων ἰδιοκτησίας εἴτε τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, εἴτε τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ Μονῶν ἢ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων τῆς αὐτῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας.
2. Διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 55/1974 Κανονισμοῦ «περὶ μελέτης καὶ ἐκτελέσεως ἀπάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων» (Φ.Ε.Κ. Α' 185).

Ἄρθρον 2

Ὁρισμοί

1. Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ ἠογίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἢ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἢ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων ἀντίστοιχα.

2. *Διευθύνουσα Ὑπηρεσία* εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

3. Ἡ *Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία* ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅλα τὰ παρ' αὐτῆς ἐντελλόμενα μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

4. *Προϊσταμένη Ἀρχὴ* ἀποτελεῖ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

5. Τὸ *Τεχνικὸν Συμβούλιον* ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν (3) μελῶν ειδικοτήτων Ἀρχιτέκτονος, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ καὶ Μηχανολόγου Ἠλεκτρολόγου, ὀριζομένων δι' Ἀποφάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, τὸ ὁποῖον γνωματεύει, εισηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουπτουσῶν διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

ἄρθρον 3

Ἀρμοδιότητες

Αἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι:

1. Ἡ σύνταξις προγράμματος ἀπάντων τῶν ἐκτελουμένων καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν ἔργων, ὡς καὶ ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ὁ ἔλεγχος τῶν ὑποβαλλομένων πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν Ἰδρυμάτων: α. Οἰκονομικῶν μελετῶν καὶ β. Λογαριασμῶν, Συγκριτικῶν Πινάκων (Σ.Π.), Πρωτοκόλλων Κανονισμοῦ Τιμῶν Μονάδος Νέων Ἔργασιων (ΠΚΤΜΝΕ), Ἐνστάσεων, Αἰτήσεων Θεραπείας.

3. Ἡ εἰσήγησις διὰ τὴν παραμπομπὴν τῶν θεμάτων εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ναοδομίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἡ διενέργεια διαγωνισμῶν διὰ τὴν ἀνάθεσιν μελετῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

5. Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐκτελουμένων ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

6. Ἡ συγκρότησις Ἐπιτροπῶν προσωρινῆς καὶ ὀριστικῆς παραλαβῆς τῶν ἀποπεραθέντων ἔργων.

7. Ἡ παροχὴ τεχνικῆς ἀρωγῆς πρὸς τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Μονῶν καὶ Ἰδρυμάτων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν.

8. Ἡ σύνταξις εισηγήσεων πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω.

ἄρθρον 4

Προσωπικὸν

1. Ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία διαρθροῦται:

α. Ἐκ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς, Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἢ Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ, ἀνεγνωρισμένους τουλάχιστον δεκαετοῦς ἐμπειρίας, ὁ ὁποῖος θὰ εἶναι καὶ ὁ ἀρμόδιος εισηγητῆς πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

β. Ἐκ δύο (2) ἐλεγκτῶν Μηχανικῶν, ἐνός (1) Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ καὶ ἐνός (1) Μηχανολόγου Μηχανικοῦ, μεγάλης ἐμπειρίας εἰς τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν καὶ ἐκτέλεσιν ἐκκλησιαστικῶν ἔργων.

γ. Ἐξ ἐνός (1) διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, χειριστοῦ Ἠλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ (Η/Υ), διὰ τὴν Γραμματεϊκὴν ἐξυπηρετήσιν τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

2. Σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Προϊσταμένου τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, οὗτος θὰ ὀρίζει τὸν ἀναπληρωτὴν του ἐξ ἐνός τῶν ἐλεγκτῶν Μηχανικῶν.

3. Ἡ πρόσληψις τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος προκειμένου νὰ λειτουργήσει ἄμεσα ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία, θὰ γίνῃ διὰ συμβάσεως ἐργασίας ὠρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου ἢ συμβάσεως ἔργου δι' ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

4. Διὰ τὴν τακτικὴν πλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων, θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 5/1978 Κανονισμοῦ «περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (Φ.Ε.Κ. Α' 48).

ἄρθρον 5

Μεταβατικὴ διάταξις

Αἱ διατάξεις αἱ θεσπισθεῖσαι διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 167/22.1.1999 (Φ.Ε.Κ. 62/2.2.1999 - τεῦχος Β') καὶ 639/30.5.1999 Ἀποφάσεων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Τεχνικοῦ Γραφείου εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν ἢ κάθε ἄλλης διατάξεως, ἀντιθέτου μὲ τὴν ρύθμισιν τοῦ παρόντος, καταργοῦνται.

II. Ἡ παρούσα Ἀπόφασις νὰ δημοσιευθεῖ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ὁ Πρόεδρος

τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ φιλιανθρωπίας.
3. Τὶς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου τοπικῆς Ἐκκλησίας, καὶ εἰδικώτερα πρὸς τοὺς χρόνια πάσχοντες ἀδελφούς μας.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 17/14.4.2008 Πράξη καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 299/21.5.2008 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.
5. Τὴν ἀπὸ 2.6.2008 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
6. Τὴν ἀπὸ 11.6.2008 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑμΕΑ "Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρτημένη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ ἐποπτεία αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν πόλη τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῶ οἱ ἐγκαταστάσεις θὰ εὐρίσκονται εἰς τὸ Πανόραμα. Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία:
«ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑμΕΑ "Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ».

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

α) Συνιστᾷται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης «Ἐκκλησιαστικὸ Φιλιανθρωπικὸ Ἴδρυμα περιθάψεως χρόνιως πασχόντων καὶ ἈμΕΑ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: "Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος"», ὡς ἀνεξάρτητη ἐκκλησιαστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα. Ἔδρα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς ὀρίζεται ἡ πόλη τῆς Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βογατσικοῦ ἀρ. 7, ὅπου τὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱερᾶς

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΧΡΟΝΙΩΣ ΠΑΣΧΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑμΕΑ «Ο ΑΓΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»

Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἐνῶ οἱ ἐγκαταστάσεις ἀνεγείρονται στὸ Δῆμο Πανοράματος τοῦ Νομοῦ Θεσσαλονίκης (ὁδὸς Θέρμης - Πανοράματος), ὁ ὁποῖος Δῆμος ἀνήκει ἐκκλησιαστικῶς στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης.

β) Τὸ Ἴδρυμα διαθέτει δική του σφραγίδα, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου (μποῦστο) καὶ κυκλικῶς τὶς λέξεις σὲ δύο ἐπαλληλίου κύκλους: «Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης» - «Ἐκκλησιαστικὸ Φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα “Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος”».

ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς εἶναι ἡ γενικὴ περίθαλψη τῶν χρονίως πασχόντων ἐνηλίκων πολιτῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Μακεδονίας μέσα στὸ εἰδικὰ κατασκευαζόμενο ἰδιόκτητο κτίριο τοῦ Ἰδρύματος. Γίνονται δεκτοὶ στὶς ἑκατὸν εἰκοσι (120) καὶ πλεόν θέσεις τοῦ Ἰδρύματος χρονίως ἢ ἀνιάτως πάσχοντες ἐνήλικες ἄνδρες καὶ γυναῖκες, κατ' ἐξαίρεση δὲ καὶ παιδιὰ ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τὸ 16ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους. Στους ἀσθενεῖς ἐξασφαλίζεται στέγη, φαγητό, θέρμανση, ἐργασιοθεραπεία, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη καὶ ψυχαγωγία, μὲ τὴν συνδρομὴ τῶν ἀσφαλιστικῶν ταμείων αὐτῶν. Ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἀσθενῶν γίνεται μετὰ ἀπὸ γνωμάτευση εἰδικοῦ ἰατροῦ γιὰ κάθε περίπτωση Κρατικοῦ Νοσοκομείου ἢ τοῦ ΙΚΑ καὶ μὲ τὴν βεβαίωση ὅτι δὲν πάσχουν ἀπὸ μεταδοτικὸ νόσημα ἢ ἀπὸ ψύχωση. Τὶς πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀσθενῶν καλύπτει ὁ Ἐφημέριος τοῦ παρακειμένου Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου.

ἄρθρον 3

Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος

1) Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα “Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος” διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς (7/μελές) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) ποῦ συγκροτεῖται: α) ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης, ὡς Πρόεδρο, β) ἓναν (1) Ἐφημέριο ἀπὸ τοὺς ἐφημέριους ἐκ τῶν ἐνοριακῶν Ναῶν τοῦ Πανοράματος, γ) ἓναν (1) μόνιμο κάτοικο τοῦ Πανοράματος ὑποδει-

κνυόμενο ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τοῦ Δήμου Πανοράματος καὶ δ) τέσσερα (4) μέλη ἄνδρες ἢ γυναῖκες, διοριζόμενα ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη Πρόεδρο, καθὼς καὶ δύο ἀναπληρωματικὰ μέλη.

2) Τὸν Μητροπολίτη ἀναπληρώνει, στὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη. Ἡ θτεία τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. ὀρίζεται τριετὴς καὶ εἶναι ἄνευ ἀμοιβῆς. Τὸ Δ.Σ. θεωρεῖται ὅτι βρίσκεται σὲ ἀπαρτία μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν σὺν ἓνα. Μέλος παραιτούμενο ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπο μὴ μετέχον ἀδικαιολογήτως πέραν τῶν τριῶν Συνεδριῶν τοῦ Δ.Σ. συνεχῶς, ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ προέδρου μὲ τὸν διορισμὸ νέου ἀπὸ τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη. Χρέη Γραμματέως τοῦ Δ.Σ. ἐκτελεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος ἄνευ ψήφου.

ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος

α) Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾷ στὴ διοργάνωση, διοίκηση, λειτουργία καὶ διαχείριση τῶν οικονομικῶν καὶ τῶν περιουσιακῶν θεμάτων τοῦ Ἰδρύματος.

β) Τὸ Δ.Σ. συντάσσει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμὸ καὶ Ἀπολογισμὸ τοῦ Ἰδρύματος, διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸ αὐτοῦ, καθορίζει διὰ τοῦ παρόντος τὶς ὀργανικὲς θέσεις τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὸ ὕψος τῶν ἀποδοχῶν σύμφωνα μὲ τὴν κείμενη νομοθεσία.

γ) Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ οἰασδῆποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες τὶς σχέσεις αὐτοῦ μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμούς, Νομικὰ καὶ Φυσικὰ πρόσωπα. Ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος. Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος. Ἔχει τὴν εὐθύνη ὄλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

ἄρθρον 5

Ὁργάνωση τοῦ Ἰδρύματος

α) Γιὰ τὶς ὑπηρεσιακὲς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος συνιστῶνται οἱ ἐξῆς θέσεις:

1. Μία (1) θέση Διευθυντοῦ.
2. Μία (1) θέση Ἐπιμελητοῦ.
3. Μία (1) θέση Ἰατροῦ παθολόγου ἢ γενικῆς Ἰατρικῆς.
4. Μία (1) θέση Διαχειριστοῦ -Λογιστοῦ.
5. Μία (1) θέση Προϊσταμένης ἀδελφῆς.
6. Τριανταπέντε (35) θέσεις Νοσηλευτῶν - Νοσηλευτριῶν διευτοῦς (2) φοιτήσεως.
7. Δύο (2) θέσεις Φυσιοθεραπευτῶν.
8. Δύο (2) θέσεις Κοινωνικῶν Λειτουργῶν.
9. Τέσσερις (4) θέσεις μαγείρων - βοηθῶν μαγειρισῶν.
10. Πέντε (5) θέσεις καθαριστριῶν.
11. Μία (1) θέση πλύντριας ρούχων.
12. Μία (1) θέση Τεχνίτου Ὑδραυλικοῦ - Ἠλεκτρολόγου.
13. Δύο (2) θέσεις θυρωρῶν - φυλάκων.

β) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐργαζομένων στὸ Ἴδρυμα δύναται νὰ αὐξομειωθεῖ ὑπὸ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας αὐτοῦ. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμμισθο (μερικῆς ἢ πλήρους ἀπασχολήσεως). Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνεται, ἀπασχολεῖται, ἀμείβεται καὶ παύεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ., κατόπιν αιτιολογημένης Ἀποφάσεως καὶ συμφώνως μὲ τις διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ὅσοι μὲ τὴ θέλησή τους καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τις ὑπηρεσίες τους στὸ Ἴδρυμα. Τὸ προσωπικὸ, ἔμμισθο καὶ ἐθελοντικὸ διακρίνεται περαιτέρω σὲ Διοικητικὸ, Ἰατρικὸ, Νοσηλευτικὸ, Εἰδικὸ καὶ Βοηθητικὸ. Ὁ λεπτομερὴς καταμερισμὸς τῶν θέσεων ἐργασίας θὰ προβλεφθεῖ ἀπὸ τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Στὴ θέση τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Ἐπιμελητοῦ μποροῦν νὰ διορίζωνται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. Ἱερεῖς - Ἐφημέριοι μὲ ἐπιμίσθιο. Γίνεται δεκτὴ ἡ ἐθελοντικὴ προσφορὰ ὑπηρεσιῶν ἄνευ ἀμοιβῆς.

ἄρθρον 6

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ προσφορὲς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν αὐτῆς.

β) Οἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν προγραμμάτων τῆς Ε.Ε..

γ) Δωρεές, κληρονομίες καὶ χρηματοδοτήσεις ἀπὸ κάθε φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο.

δ) Τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. ἔξοδα διαμονῆς καὶ περιθάλψεως τῶν ἀσθενῶν, τὰ ὁποῖα καταβάλλουν οἱ ἴδιοι ἀπὸ τις συντάξεις τους οἰκιοθελῶς ἢ ἀπὸ περιουσιακά τους στοιχεῖα ὡς δωρεές ἢ τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεία τους βάσει συμβάσεων ἢ οἱ συγγενεῖς των μὲ οἰκιοθελεῖς δωρεές ἢ ἡ κοινωνικὴ κρατικὴ πρόνοια. Οἱ ἀποδεδειγμένως ἄποροι ἢ καὶ ἀνασφάλιστοι περιθάλλονται δωρεάν.

ε) Τόκοι ἀπὸ καταθέσεις καὶ κάθε ἄλλο νόμιμο ἔσοδο.

ἄρθρον 7

Διάθεση τῶν πόρων τοῦ Ἰδρύματος

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται:

α) Γιὰ τὴν διατροφή καὶ τὴν περίθαλψη τῶν ἀσθενῶν.

β) Γιὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Προσωπικοῦ.

γ) Γιὰ τὴν δαπάνην τῶν κοινοχρήστων.

δ) Γιὰ ἐπισκευὲς καὶ ἀνακαινίσεις τοῦ κτιρίου.

ε) Γιὰ τὴν ἀπόδοση κάθε ὀφειλῆς τοῦ Ἰδρύματος ποὺ ἀναγράφεται στὸν προϋπολογισμὸ.

στ) Ἐὰν ὑπάρξει ἀποθεματικὸ, τοῦτο διατίθεται γιὰ τὴν ἀγορὰ ἀκινήτων ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

ἄρθρον 8

Τήρηση Βιβλίων τοῦ Ἰδρύματος

1) Ἡ Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος τηρεῖ τὰ ἑξῆς βιβλία, θεωρημένα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

β) Βιβλίον εἰσαγωγῆς - ἐξόδου ἀσθενῶν καὶ ἱστορικοῦ αὐτῶν.

γ) Βιβλίον Κτηματολογίου.

δ) Βιβλίον οἰκοσκευῆς καὶ ἐξοπλισμοῦ ἀξίας (κινητῆς περιουσίας).

ε) Βιβλίον Ἀποθήκης τροφίμων κ.λπ..

στ) Βιβλίον Ταμείου Ἐσόδων - Ἐξόδων.

ζ) Βιβλίον Πρακτικῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἐπίσης χρησιμοποιεῖ τριπλότυπα Γραμμάτια Εισπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν μὲ ἀντίστοιχες τριπλότυπες ἀποδείξεις. Τὰ Βιβλία θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. καὶ φυλάσσονται στὸ Ἀρχειὸ τοῦ Ἰδρύματος.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 9

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα “Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος” συνεργάζεται μὲ τὸ Χαρίσειο Γηροκομεῖο Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποῦ ἐπίσης Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. εἶναι ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ δύναται νὰ παραλαμβάνει τοὺς ὑπερήλικες γέροντες αὐτοῦ, ὅταν καθίστανται κατάκοιτοι τῆ συγκαταθέσει τῶν οἰκείων τους, ἐξασφαλιζομένης τῆς ἀντιστοίχου δαπάνης ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος “Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος”.

ἄρθρον 10

α) Τὰ χρήματα τοῦ Ἰδρύματος κατατίθενται σὲ λογαριασμὸ Ταμιευτηρίου σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ Ὑποκαταστήματα τῶν Τραπεζῶν τῆς Θεσσαλονίκης (ἐπ’ ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος) ἢ καὶ σὲ λογαριασμοὺς προθεσμίας λαμβανομένων ἀποδείξεων βεβαιώσεως τῶν τόκων καὶ καταχωριζομένων στὰ ἔσοδα.

β) Τῆς πράξεως ἀναλήψεως χρημάτων ὑπογράφει ὁ Πρόεδρος. Τῆς πληρωμῆς διενεργεῖ ὁ Διαχειριστὴς μὲ ἐνυπόγραφη ἐντολὴ τοῦ Διευθυντοῦ.

ἄρθρον 11

α) Τὸ παρὸν Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα καταργεῖται, ὅταν καθίσταται ἀδύνατη ἡ λειτουργία του ἢ δὲν ἐκπληρώνει τῆς ἐκκλησιολογικῆς προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ἢ ὅταν παρεκκλίνει τῶν σκοπῶν του. Ἡ ἀπόφαση καταργήσεώς του λαμβάνεται ἀπὸ

τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν ἀποφάσεως αἰτήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

β) Σὲ περίπτωσι διαλύσεως τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος περιθάλησεως χρονίως πασχόντων καὶ ἈμΕΑ “Ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος”», μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ἀνήκει στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

γ) Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ Ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν ἀποφάσεως - αἰτήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος. Ἡ τροποποίηση ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ. στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 12

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 13

Ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι, 11 Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παρ.2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.
3. Τὶς ὑφιστάμενες Κοινωνικὰς καὶ Πνευματικὰς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, καὶ ἰδιαίτερος τὴ μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν νεότητά.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 594/3.12.2007 Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 44/10.4.2008 Ἀπόφαση καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 213/11.4.2008 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.
6. Τὴν ἀπὸ 12.5.2008 Γνωμοδότηση τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
7. Τὴν ἀπὸ 11.6.2008 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ “Ἡ ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸ καὶ τὴν ἐποπτεία αὐτῆς, καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν περιοχὴ τῆς Καθαμάτας. Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος αὐτοῦ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ “Ἡ ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»**

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία αὐτῆς συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ἐκκλησιαστικαὶ Κατασκηνώσεις “Ἡ Ἁγία Αἰκατερίνη” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα καὶ θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἰδρυμάτων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ “Ἡ ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ” ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»

διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ περιοχή Ταυγέτου. Τὸ Ἴδρυμα θὰ στεγάζεται καὶ θὰ λειτουργεῖ σὲ ιδιόκτητη ἔκταση τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία βρίσκεται στὴν περιοχή τοῦ Ταυγέτου.

ἄρθρον 2

Σκοποὶ καὶ Μέσα πρὸς ἐπίτευξη αὐτῶν

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ ἐν γένει συμβολὴ στὴν πληρέστερη καὶ ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, κατηχητικὴ, ἱεραποστολικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιланθρωπικὴ Διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, Παράδοξης καὶ Διδασκαλίας.

β) Ἡ συμβολὴ τῆς Ἐκκλησίας στὴν Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Ἀγωγή τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἐφήβων.

γ) Ἡ παροχὴ ὑγιεινῆς καὶ ἀσφαλοῦς στέγασσης καὶ ἡ παροχὴ ὑγιεινῆς καὶ ἐπαρκοῦς διατροφῆς μὲ σωστὴ ποιοτικὴ σύνθεση, τακτικὴ ἰατρικὴ παρακολούθηση καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ὑπηρεσιῶν καθαριότητας μὲ αὐστηρὴ τήρηση τῶν ὄρων ὑγιεινῆς, διαπαιδαγώγησης, καλλιέργειας, δημιουργικῆς ἀπασχόλησης, ποιοτικῆς ψυχαγωγίας, ἀναψυχῆς καὶ γενικότερης μέριμνας μὲ σκοπὸ τὴν ὁμαλὴ ψυχοσυναισθηματικὴ καὶ ὑγιῆ ἀνάπτυξη καὶ ἀγάπη σὲ μαθητὲς καὶ μαθήτριες ποὺ προέρχονται κατὰ προτεραιότητα ἀπὸ τὶς περιοχὰς τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ συμπληρωματικῶς ἀπὸ τὶς περιφέρειες ἄλλων Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἰδίᾳ δὲ ἀπὸ τὴν περιφέρεια τοῦ ἡκανοπεδίου Ἀττικῆς, καθὼς καὶ ἀπὸ χώρες τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπου διαβιοῦν ὁμογενεῖς.

δ) Ἡ καλλιέργεια τῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν στελεχῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καθὼς καὶ ἡ ἀνάπτυξη καὶ συζήτηση θεολογικῶν καὶ λοιπῶν θεμάτων.

2. Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν εἶναι:

α) Ἡ διοργάνωση καὶ λειτουργία κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες κάθε ἔτους ἐκκλησιαστικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας γιὰ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα στὶς ιδιόκτητες ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ἡ διοργάνωση συναντήσεων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, συνεδρίων καὶ λοιπῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

γ) Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 3

Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο (Δ.Σ.)

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Μεσσηνίας καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελὲς) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.), ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ: (α) Τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας ὡς Πρόεδρος. (β) Τὸ νόμιμο ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ (Πρωτοσύγκελλο ἢ Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο ἢ Ἀναπληρωτὴ Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως) ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν κατόπιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεως του καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ. (γ) Τρία (3) πρόσωπα, ἥτοι: ἓναν κληρικὸ ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ δύο (2) λαϊκὰ πρόσωπα, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διακρινόμενα γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴν κατάρτιση, τὴν ὠριμότητά τους καὶ γενικότερα τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω τρία (3) τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παρ. 1γ τοῦ παρόντος) διορίζονται μαζὶ μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἀναπληρωματικὰ τους μέλη γιὰ μία τριετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας ὡς Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο. Οἱ δὲ διορισθέντες δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἄσκηση αὐτῶν ἢ δὲν συμβάλλουν στὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπόσκοπη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἢ προβαίνουν σὲ πράξεις καὶ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος ἢ παραιτοῦνται γιὰ ὅποιονδήποτε λόγο πρὶν τὴ λήξη τῆς θτείας τους, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη Συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματεὰ καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε δίμηνο καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση

τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ἔπειτα ἀπὸ ἔγγραφη αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος, τριῶν (3) τουλάχιστον μελῶν, ἢ ὁποία θὰ ἀναγράφει τὴν αἰτία τῆς ἐκτάκτου συγκλήσεως.

6. Τὸ Δ.Σ. βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὅπωςδῆποτε ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος ὡς νόμιμος ἀναπληρωτὴς του καὶ δύο (2) τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη του. Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

7. Στις Συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος δύναται κατὰ τὴν κρίση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου νὰ μετέχουν μὲ δικαίωμα λόγου, ἀλλὰ ὄχι ψήφου καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων.

Ἄρθρον 4

Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Ἰδρυμα ὑπόκειται στὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τοῦ Μητροπολίτου Μεσσηνίας, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ προληπτικὸ καὶ κατασταλτικὸ ἔλεγχο ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ δὲν προβλέπεται εἰδικὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποῦ ἀφορᾷ ἀφενὸς στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἀφετέρου στὴ διαχείριση καὶ ἀξιοποίηση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων ποῦ ἔχουν διατεθεῖ πρὸς χρῆση τοῦ Ἰδρύματος καὶ στὴ διάθεση τῶν πόρων αὐτοῦ.

β) Ἐπεξεργάζεται, καταρτίζει καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν φιλιανθρωπικῶν κοινωφελῶν καὶ λοιπῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἀλλῶν Ἰδρυμάτων τῆς περιφέρειας τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐπίσης δύναται νὰ συνεργασθεῖ μὲ διαφόρους πολιτιστικούς, ἐπιστημονικούς καὶ φιλιανθρωπικούς συλλόγους, μὲ φορεῖς τῆς

Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, καθὼς, ἐπίσης, μὲ τοπικοὺς φορεῖς καὶ ἐν γένει μὲ τὶς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες ἔχοντας ὡς στόχο τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξέγερση οικονομικῶν πόρων ἀπαραιτήτων γιὰ τὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπρόσκοπτη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Προτείνει στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τὸ ὁποῖο ἀποφασίζει σχετικά, τὴν πρόσληψη ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως τυχὸν ἐμίσθου προσωπικοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τὶς περιόδους λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος μόνον (ἐφόσον τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του) καὶ τὸ διορισμὸ του σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας, ἐποπτεύει δὲ τὸ σύνολο αὐτοῦ.

στ) Καθορίζει τὶς κατασκηνωτικὲς περιόδους κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες, οἱ ὁποῖες εἶναι διαφορετικὲς ἀνάλογα μὲ τὸ φύλο, τὴν ἡλικία καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν κατασκηνωτῶν γιὰ κάθε περίοδο, σὲ συνάρτηση μὲ τὸ ὕψος τοῦ ποσοῦ τῶν τυχὸν εἰσφορῶν συμμετοχῆς σὲ αὐτές, οἱ ὁποῖες καταβάλλονται (μόνο ἐφόσον παραστῆ ἀνάγκη) ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς ἔχοντες μὲ ἀπόφαση Δικαστηρίου τὴν ἐπιμέλεια τῶν κατασκηνωτῶν.

ζ) Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν αἰτήσεων συμμετοχῆς στὶς Κατασκηνώσεις, τὶς ὁποῖες ὑποβάλλουν ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι γονεῖς ἢ οἱ ἔχοντες τὴν ἐπιμέλεια τῶν ὑποψηφίων κατασκηνωτῶν, κατόπιν ἐξετάσεως καὶ καταθέσεως τῶν λοιπῶν δικαιολογητικῶν (π.χ. ἠλικιακὴ πράξη γεννήσεως τοῦ/τῆς ὑποψηφίου, πιστοποιητικὸ οἰκογενειακῆς καταστάσεως ἀπὸ τὸ ὁποῖο νὰ προκύπτει ἡ ἡλικία τοῦ/τῆς ὑποψηφίου, πιστοποιητικὸ ὑγείας τοῦ/τῆς ὑποψηφίου ἀπὸ δημόσιο Νοσοκομεῖο, πιστοποιητικὸ χρηστοπθείας τοῦ/τῆς ὑποψηφίου εἴτε ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο τῆς Ἐνορίας τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας εἴτε ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Μητροπολίτη, ὅταν αὐτός/αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τὴν περιφέρεια ἁλλῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἄλλῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας).

η) Ἀποφασίζει τὴν ἀπομάκρυνση, κατόπιν εὐλόγου αἰτίας κατασκηνωτῆ ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα.

θ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν φιλοξενία συναντήσεων, σεμιναρίων, συνεδρίων καὶ λοιπῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ἰδρύματος, καθὼς καὶ γιὰ τὴν πα-

ραχώρηση ὑπὸ τοὺς ὄρους ποὺ θέτει τῶν ὡς ἄνω ἐγκαταστάσεων πρὸς χρῆση σὲ ἄλλους φορεῖς τῶν ὁποίων οἱ δραστηριότητες δὲν ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ αὐτὲς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τὴν πραγματοποίηση ἐκδηλώσεων, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή αἰτιολογημένη αἴτηση τῶν ἐνδιαφερομένων.

ι) Καταρτίζει στὸ τέλος τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων κάθε ἔτους τὸν Ἀπολογισμό γι' αὐτὲς, καθὼς καὶ στὸ τέλος κάθε ἔτους τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό τοῦ ἐπομένου ἔτους, τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, τοῦ μὲν Προϋπολογισμοῦ κατατιθεμένου μέχρι τέλος μηνὸς Νοεμβρίου, τοῦ Ἀπολογισμοῦ μέχρι τέλος μηνὸς Φεβρουαρίου.

ια) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα, τὸ ὁποῖο δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμό κατὰ τὴν κυρίαρχη κρίση του.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες Προέδρου - Ἀντιπροέδρου -
Γραμματέα - Ταμία τοῦ Δ.Σ.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος:

α) ἔχει τὴν ἐποπτεία ὄλων τῶν δραστηριοτήτων καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἴδρύματα, Κοινωφελεῖς καὶ ἄλλους Ὄργανισμούς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.

γ) Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ἅπαντα τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καὶ συνυπογράφει μὲ τὸν Ταμία τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ τακτικὲς ἢ ἑκτακτες συνεδριάσεις. Διευθύνει τὶς συζητήσεις καὶ συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

ε) Ἀσκεῖ ἐποπτεία καὶ ἐλεγχὸ στὸ Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

στ) Ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες

τὶς ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ, κατόπιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐγγράφου ἐξουσιοδοτήσεώς του.

3. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. μὲ τὴ συνδρομὴ τῆς Γραμματείας τοῦ Ἰδρύματος τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος. Συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καὶ ἅπαντα τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ αὐτόν. Ἐπίσης, τηρεῖ τὰ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸν νόμο διαχειριστικὰ Βιβλία γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος, ἤτοι: τὸ Βιβλίον Κατασκηνωτῶν, τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., καὶ τοὺς λοιποὺς φακέλους (π.χ. Ἀρχεῖο τοῦ Ἰδρύματος). Συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ τὰ ὁποῖα συντάσσει. Φυλάσσει τὰ ἐγγραφα, τὴν ἀλληλογραφία, τὰ πάσης φύσεως διαχειριστικὰ Βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ. ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Ἰδρύματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸν νόμο Βιβλία καὶ παραστατικὰ διαχειρίσεως. Εἰσπράττει πᾶν ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος μὲ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεῖα Ἱερὰ Μητρόπολη φέρον τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἀλλήλωσε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα, μὲ τὸν Πρόεδρο. Εὐθύνεται γιὰ τὴ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ ἰδιαίτερο λογαριασμὸ σὲ μία ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τὴν ἐνδειξη: «Διὰ τὶς Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις». ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἐξ αὐτῶν ποσὸ ἀναγκαῖο γιὰ τὴν κάλυψη ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσων δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. Διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 6

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ προσωπικὸ γιὰ τὶς ὑπηρεσιακὲς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται σέ: διοικητικὸ, ὑγειονομικὸ, οἰκονομικὸ - διαχειριστικὸ, εἰδικὸ - βοηθητικὸ, καὶ ὑπάγεται στὴν ἐποπτεία τοῦ Δ.Σ., ὄντας ὑπόλογο σὲ αὐτό. Πρέπει νὰ εἶναι ἐξειδικευμένο καὶ ἐπιλεγμένο μὲ κριτήριον καὶ γνώμονα τὴν ἀγάπην γιὰ τὴ νεότητα. Διακρίνεται δὲ σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμμισθο. Στὸ μὲν ἐθελοντικὸ προσωπικὸ, τὸ ὁποῖο διορίζεται ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπον τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συγκαταλέγονται τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, ἄνδρες ἢ γυναῖκες (Ἀρχηγοί, Ὑπαρχηγοί, Κοινοτάρχες, Ὁμαδάρχες, Γραμματεῖς, Ἱατροί, νοσηλευτές, φύλακας, νυκτοφύλακας, θυρωρός, διαχειριστής, ἀποθηκάριος, βοηθὸς διαχειριστῆ, προμηθευτὴς τροφίμων, ναυαγοσώστης, ἠλεκτρολόγος, ὑδραυλικός, τεχνίτες, ἐργάτες, ὑπάλληλοι καθαριότητος κ.λπ.), ποὺ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους, τὶς ἐξειδικευμένες γνώσεις καὶ ἐμπειρίες τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας μὲ μόνον κίνητρο τὴ θέλησή τους καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἴδρυμα. Στὸ ἔμμισθο προσωπικὸ συγκαταλέγονται τὰ ἄτομα ἐκεῖνα, ἄνδρες ἢ γυναῖκες (μάγειρος/μαγείρισσα καὶ βοηθοί, φύλακας, νυκτοφύλακας, θυρωρός, ναυαγοσώστης, ἠλεκτρολόγος, ὑδραυλικός, τεχνίτες, ἐργάτες, ὑπάλληλοι καθαριότητος κ.λπ.), ποὺ διακρίνονται ὁμοίως, καὶ προσλαμβάνονται ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπον τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γιὰ τὶς περιόδους λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ μόνον, ἐφόσον τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του. Ἀπασχολοῦνται, λαμβάνουν ἀδειες ἀπουσίας, ἀμείβονται καὶ παύονται, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

2. Τὴν γενικὴ εὐθύνη τῆς εὐρυθμῆς, ὁμαλῆς, ἀπόσκοπτης καὶ ἀποτελεσματικῆς λειτουργίας τῶν κατασκευῶσεων, σύμφωνα μὲ τοὺς σκοποὺς των καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς χρηστῆς διαχείρισης τῶν ἀγαθῶν ποὺ διατίθενται γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν των, ἔχει ὁ Ἀρχηγὸς κάθε κατασκευωτικῆς περιόδου, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων συντονίζει, καθοδηγεῖ, ἐνισχύει, ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τὸ προσωπικὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος (τὸ ὁποῖο δὲν ἀναμειγνύεται σὲ ἄλλα θέ-

ματα ὀργάνωσης, διοίκησης, λειτουργίας καὶ ἐν γένει ζωῆς τοῦ Ἰδρύματος, πέραν τῶν ἀρμοδιοτήτων του, ἀλλὰ εἶναι ἔτοιμο νὰ προσφέρει κάθε στιγμὴ τὶς ὑπηρεσίες του γιὰ τὴν σωστὴ ἀντιμετώπιση τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν αὐτοῦ) πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς πληρέστερης ἄσκησης τῶν καθηκόντων καὶ γενικότερα τοῦ ἔργου του. Ὁ Ἀρχηγὸς προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου Κοινοταρχῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου Ὁμαδαρχῶν. Τὸν Ἀρχηγὸ ἐπικουρεῖ στὸ ἔργο του καὶ ἀναπληρῶνει σὲ περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ κωλύματός του σὲ ὅλες τὶς ἀρμοδιότητές του ὁ Ὑπαρχηγός, ὁ ὁποῖος ἐνεργεῖ κατόπιν γραπτῆς ἐντολῆς του.

3. Οἱ θέσεις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος καθορίζονται ἀπὸ τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας αὐτοῦ, ποὺ καταρτίζει τὸ Δ.Σ. Στὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ, ἐξειδικεύονται μεταξὺ ἄλλων οἱ ὑποχρεώσεις, οἱ ἀρμοδιότητες καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ, καθὼς καὶ ἡ σαφὴς διάρθρωση τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 7

Τηρούμενα Βιβλία

1. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ, κατόπιν ὑποδείξεως καὶ ἐπιβλέψεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου αὐτοῦ καὶ μὲ τὴ μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Δ.Σ., τὰ Γενικὰ καὶ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φέρουν ἰδιαίτερη ἀρίθμηση τὸ καθένα κατὰ φύλην καὶ νὰ εἶναι θεωρημένα καὶ σφραγισμένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Μεσσηνίας, ἦτοι:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., ὅπου καταχωρίζονται τὰ Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. καὶ στὰ ὁποῖα καταγράφονται οἱ ληφθεῖσες ἀποφάσεις.

γ) Βιβλίον Κατασκευωτῶν, στὸ ὁποῖο ἀναγράφονται τὰ πλήρη στοιχεῖα τῶν κατασκευωτῶν τοῦ Ἰδρύματος κάθε κατασκευωτικῆς περιόδου.

δ) Βιβλίον Ταμείου καὶ λοιπὰ κατὰ Νόμον ὀριζόμενα διαχειριστικὰ Βιβλία ἀριθμημένα κατὰ αὐξοῦντα ἀριθμὸ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῆ τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Βιβλίο Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Βιβλίο Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ βρίσκονται σὲ διάθεση τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ ἐπίσης μὲ τὴ μέριμνα μελῶν τοῦ προσωπικοῦ του, καὶ σύμφωνα μὲ τὰ προβλεπόμενα στὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας αὐτοῦ, δευτερεύοντα διαχειριστικὰ Βιβλία, ἥτοι: Βιβλίο Συμβάντων, Ἀτομικὲς Κάρτες Ὑγείας Κατασκηνωτῶν, Βιβλίο Ἐκδρομῶν, Ἐπισκέψεων, Ὁμιλιῶν καὶ Διαλέξεων, Βιβλίο Παρουσίας Προσωπικοῦ κατὰ Ὑπηρεσία καὶ Βιβλίο Εἰσαγωγῆς καὶ Ἐξαγωγῆς Ὑλικῶν Ἀποθήκης (τροφίμων καὶ ἄλλων ἀπαραιτήτων εἰδῶν διαβίωσης).

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω διαχειριστικὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα, τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τήρηση ἐτέρων βιβλίων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα κρίνει ὡς ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχείρισης τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς πιστῆς ἐκτέλεσης τῶν σκοπῶν του.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, καθὼς καὶ οἱ ἐπιχορηγήσεις καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορὲς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων.

β) Οἱ τυχόν εἰσφορὲς συμμετοχῆς τῶν κατασκηνωτῶν, οἱ ὁποῖες καταβάλλονται ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ τοὺς ἔχοντες νομίμως τὴν κηδεμονία τῶν κατασκηνωτῶν.

γ) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν περιφορὰ δίσκου στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς περιφερείας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μία φορὰ τὸν χρόνο (τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνία εἰσηγείται τὸ Δ.Σ.), ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, λαχειοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νόμιμα διενεργουμένων κ.λπ.

δ) Δωρεᾶς εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε μετὰ θάνατον.

ε) Προσφορὲς φυσικῶν προσώπων, κληρονομίαι ἢ κληροδοσίαι κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος, καὶ ἰδιαίτερα τόκοι ἀπὸ καταθέσεις ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος.

στ) Εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ χρῆμα φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, τῆς Νομαρχιακῆς ἢ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, Ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἢ καὶ ἀπὸ φυσικὰ πρόσωπα, καθὼς ἐπίσης καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

η) Κάθε ἄλλη πρόσδοδος, σύμφωνη μὲ τὸ Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸ πνεῦμα, προερχόμενη ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος.

θ) Κάθε ἄλλη ἔσοδος ποὺ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμὸ καὶ προέρχεται ἀπὸ νόμιμη καὶ χρηστὴ πηγή.

2. Ἡ περιέλευση οἰουδήποτε κινητοῦ ἢ ἀκινήτου πράγματος πρὸς χρῆση τοῦ Ἰδρύματος γίνεται πάντα στὸ ὄνομα τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὸ ὁποῖο μεταβιβάζεται ἡ κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τοῦ πράγματος. Στὴν πράξη δὲ τῆς μεταβιβάσεως γίνεται εἰδικότερη μνεία μὲ τὴν ἔνδειξη: «Διὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Κατασκηνώσιν». Ὡς ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα, θὰ ἔχει τὴν χρῆση γιὰ ὅσο χρόνο ὑφίσταται, πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

3. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὸ οἰκεῖο Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο μὲ σκοπὸ:

α) Τὴν φιλοξενία, διαμονή, διατροφή, ἰατρικὴ παρακολούθηση καὶ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ἐξυπηρέτηση, φύλαξη, προστασία, διαπαιδαγώγηση, καλλιέργεια, δημιουργικὴ ἀπασχόληση, ποιοτικὴ ψυχαγωγία, ἀναψυχὴ καὶ ἐν γένει φροντίδα τῶν κατασκηνωτῶν.

β) Τὴν διοργάνωση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, ἀλλὰ καὶ τὴν διοργάνωση συναντήσεων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, συνεδρίων καὶ λοιπῶν ποιμαντικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

γ) Τὴν κάλυψη δαπανῶν συντήρησης, ἐπισκευῆς, βελτιώσεως κ.ο.κ. τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Τὴν κάλυψη ποικίλων παγίων καὶ λοιπῶν δαπανῶν διοίκησης καὶ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Τὴν προμήθεια, διαφύλαξη καὶ συντήρηση τοῦ ἀπαραίτητου κατασκηνωτικοῦ καὶ ἄλλου ἐξοπλισμοῦ καὶ λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων καὶ ἀναλήσιμων πρὸς ἐξυπηρέτηση τῶν σχετικῶν ἀναγκῶν.

στ) Τῆς ἀμοιβῆς καὶ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐργοδοτικῆς εἰσφορῆς τοῦ τυχόν ἐμμίσθου προσωπικοῦ, σύμφωνα μὲ τῆς ἰσχύουσες διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας.

ζ) Τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης τοῦ Ἰδρύματος ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο Προϋπολογισμό αὐτοῦ, κάθε δαπάνης ποὺ ἀνακύπτει καὶ ἀποσκοπεῖ στὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν του.

4. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ τὸ ἰσχύον οἰκονομικὸ ἔτος, τὸ ὁποῖο ἄρχεται τὴν 1η Ἰανουαρίου κάθε ἔτους καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ἄρθρον 9

Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει σφραγίδα μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, ἡ ὁποία φέρει στὸ κέντρο τὴν εἰκόνα τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης. Στὸν μὲν ἐξωτερικὸ κύκλον ἀναγράφονται οἱ ἐξῆς λέξεις: ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ, στὸν δὲ ἐσωτερικὸ ἢ ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος: ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ.

ἄρθρον 10

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, παρισταμένου αὐτοπροσώπως, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τῆς ἐκκλησιολογικῆς αὐτοῦ προϋποθέσεις, τὴν ἀποστολή

του ἢ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του καὶ καταστρεῖ ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

Σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωση καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἡ χρῆση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλῶστε αὐτὰ ἀνήκουν.

ἄρθρον 11

Ἐναρξη ἰσχύος καὶ τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

1. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, δημοσιεύεται δὲ ὅπως καὶ ὁ παρὼν Κανονισμὸς.

ἄρθρον 12

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τῆς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 11η Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 29 παρ.2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

3. Τὴν ἀνάγκη διατηρήσεως, διαδόσεως καὶ καλλιέργειας τῆς πατροπαράδοτης Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Ψαλτικῆς Τέχνης στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 594/3.12.2007 Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 41/2008 Ἀπόφαση καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 210/11.4.2008 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.

6. Τὴν ἀπὸ 5.6.2008 Γνωμοδότηση τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

7. Τὴν ἀπὸ 11.6.2008 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξερτημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχο καὶ ἐποπτεία αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν πόλη τῆς Καλαμάτας. Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρυμάτος θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»**

Ἄρθρον 1

Ἴδρυση τῆς Σχολῆς

Ἰδρύεται στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Σχολὴ Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς». Ἐχει ἔδρα τῆς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας καὶ συγκεκριμένα τὴν πόλη τῆς Καλαμάτας, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεση ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀποτελοῦσα ἰδιαιτέρως Ὑπηρεσία αὐτῆς, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα.

**Κανονισμὸς περὶ συστάσε-
ως καὶ λειτουργίας Ἰδρύ-
ματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙ-
ΚΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟ-
ΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»**

ἄρθρον 2

Σφραγίδα τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολὴ ἔχει δική της σφραγίδα, σύμφωνα μὲ τὸ διάταγμα: Περὶ ἐμβλημάτων τοῦ Κράτους καὶ τύπου τῶν σφραγίδων, ἡ ὁποία φέρει τὸν τίτλο: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ - ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ». Στὸ κέντρο φέρει τὴν εἰκόνα τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου.

ἄρθρον 3

Σκοποὶ τῆς Σχολῆς

1. Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διδασκαλία, διατήρηση καὶ διάδοση τῆς πατροπαράδοτης Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς στὴ σύγχρονη κοινωνία, ἡ ἐκπαίδευση καὶ ἀνάδειξη τῶν μαθητῶν της σὲ Ἱεροψάλτες καὶ Μέλη Βυζαντινῶν χορῶν, χρησίμων στὰ ἀναλόγια τῶν Ὁρθοδόξων Ἱερῶν Ναῶν καὶ στὶς δραστηριότητες τῶν μορφωτικῶν, φιλιανθρωπικῶν καὶ πολιτιστικῶν φορέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης.

2. Ἡ κατάρτιση καὶ μόρφωση Ἱεροψαλτῶν.

3. Ἡ κατάρτιση καὶ συστηματικὴ ἐπιμόρφωση διδασκάλων - καθηγητῶν τῆς Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς καὶ διευθυντῶν Ἐκκλησιαστικῶν χορῶν.

4. Ἡ δημιουργία χορωδιακῶν συγκροτημάτων καὶ ἡ πραγματοποίηση καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων.

5. Ἡ πραγματοποίηση ὑποδειγματικῶν τελετῶν καὶ Ἱερῶν ἀκοιλουθιῶν.

6. Ἡ φοίτηση παρέχεται μὲ τὴν μικρότερη δυνατὴ δαπάνη καθόσον ἡ Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας ἀποβλέπει στὴν ἀντιμετώπιση μόνο τῶν λειτουργικῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς.

ἄρθρον 4

Ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τῆς Σχολῆς

Οἱ σκοποὶ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ἐπιτυγχάνονται μὲ τὴν ὑπεύθυνη διδασκαλία τῶν ἐπιμέρους μαθημάτων, τὴν ὀργανωμένη λειτουργία της, τὴν πραγματοποίηση ἐκδηλώσεων, τὴ δημιουργία χορῶν Ἱεροψαλτῶν ἀπὸ τοὺς σπουδαστές της, τὴ συνεργασία μὲ ἄλλους πολιτιστικούς φορεῖς καὶ γενικὰ μὲ ὅποιο μέσο κρίνεται κατάλληλο ἀπὸ τὸ διδακτικὸ προσωπικό, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Σχολῆς, καὶ τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο, ὁ ὁποῖος ἔχει καὶ τὸν κύριο λό-

γο γιὰ τὴν ἐποπτεία ἀλλὰ καὶ τὸν ἔλεγχο ὄλων τῶν θεμάτων ποὺ ἀφοροῦν τὴν Σχολή.

ἄρθρον 5

Διοίκηση τῆς Σχολῆς

1. Ἡ Σχολὴ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελές) Διοικητικὸ Συμβούλιο (στὸ ἐξῆς Δ.Σ.), ἀποτελούμενο: α) Ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας ὡς Πρόεδρο ἢ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ αὐτοῦ, β) τὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς, καὶ γ) τρεῖς (3) Κληρικούς ἢ λαϊκοὺς, φίλους τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ποὺ διορίζονται γιὰ τριετὴ θτεία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο. Τὸ Δ.Σ. συγκροτούμενο σὲ σῶμα ἐκλέγει τὸν Διευθυντὴ, τὸν Ταμία, τὸν Γραμματέα καὶ προσλαμβάνει τὸ προσωπικὸ τῆς Σχολῆς.

Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Μεσσηνίας εἶναι αὐτοδικαίως ἰσόβιος Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τῆς Σχολῆς, ἔχει τὴν ἐποπτεία καὶ τὸν ἔλεγχο αὐτῆς καὶ ὅλα τὰ κανονικὰ δικαιώματα σὲ αὐτὴ, σύμφωνα μὲ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους.

2. Σὲ περίπτωσι κατὰ τὴν ὁποία μέλος τοῦ Δ.Σ. κωλύεται στὴν ἄσκηση τῶν καθηκόντων του ἢ δὲν ἀναποκρίνεται στὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὰ καθήκοντά του, ἀντικαθίσταται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου ὕστερα ἀπὸ αἰτιολογημένη εἰσήγηση τοῦ Δ.Σ. Ἐνδεικτικὰ λόγοι γιὰ τὴν παύση ἢ ἀντικατάσταση Μέλους εἶναι ἡ ἀδικαιολόγητη ἀπουσία του ἀπὸ τρεῖς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., ἡ μὴ συνεργασιμότητα, ἡ ἀδικαιολόγητη ἄρνηση ὑπογραφῆς Πρακτικῶν, ἡ παραβίαση τῆς Ἀρχῆς προστασίας προσωπικῶν δεδομένων τῶν μαθητῶν, ἡ ψεκτικὴ ἢ σωματικὴ βία, ἡ ἀπειλὴ σὲ μαθητὲς καὶ ἄλλες ἀντιδεδειγμένες πράξεις ποὺ δὲν συνάδουν μὲ τὸ φιλιάνθρωπο καὶ χριστιανικὸ πνεῦμα.

Λόγοι αὐτοδίκαιης ἐκπτώσεως τοῦ Μέλους εἶναι ἡ τελεσίδικος καταδίκη σὲ ἀξίωσι πρᾶξη πλὴν τῶν πταισματικῶν, ἡ στέρηση τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο, ὁ περιορισμὸς ἢ ἡ ἀνικανότητα γιὰ δικαιοπραξία. Στὶς περιπτώσεις ἐκπτώσεως θὰ δύναται ὁ Μητροπολίτης νὰ διορίζει νέο Μέλος τοῦ Δ.Σ.

3. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ μία φορὰ κάθε μῆνα, κατὰ τὴν λήξη τοῦ διδακτικοῦ ἔτους καὶ ἔκτακτα ὅταν παρίσταται ἀνάγκη.

4. Ὁ Πρόεδρος ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴν ἐνώπιον κάθε δημόσιας Ἀρχῆς, διενεργεῖ καὶ ὑπογράφει τὴν ἐπίσημη ἀλληλογραφία τῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὰ ἐνδεικτικὰ καὶ τὰ πτυχία τῶν μαθητῶν.

5. Τὸ Δ.Σ. λογίζεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται τρία (3) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἓνα εἶναι ὁ Πρόεδρος, οἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται μὲ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

6. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὰ προβλεπόμενα ἀπὸ τὸ Νόμο λογιστικὰ βιβλία τῆς Σχολῆς καὶ τὰ ἀποδεικτικὰ ἐσόδων καὶ ἐξόδων. Ὑπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὶς διπλότυπες ἀποδείξεις εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, τὶς ὁποῖες σὲ περίπτωση ἀπουσίας του μπορεῖ νὰ ὑπογράφει ἀντὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Ὅλες οἱ δαπάνες ἐνεργοῦνται ὕστερα ἀπὸ ἔγκριση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

7. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ. συντάσσει τὴν ἀλληλογραφία τῆς Σχολῆς, τηρεῖ δὲ τὰ ἀπαραίτητα ἀπὸ τὸ νόμο βιβλία, ἤτοι: τὸ βιβλίο Πρωτοκόλλου καὶ τὸ ἀρχειο αὐτῆς, τὸ βιβλίο μητρώου καὶ προόδου τῶν μαθητῶν, τὸ βιβλίο πράξεων τοῦ Δ.Σ. Καταρτίζει μὲ τὸν Ταμία τὸν προϋπολογισμό καὶ τὸν ἀπολογισμό τῆς Σχολῆς, τοὺς ὁποίους ψηφίζει τὸ Δ.Σ. καὶ ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο. Μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. εἶναι δυνατόν νὰ τηροῦνται καὶ ἄλλα βιβλία μὲ σκοπὸ τὴν διευκόλυνση καὶ ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς.

8. Τὴν πρόσληψη βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀπαραίτητου γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, ἀποφασίζει τὸ Δ.Σ.

ἄρθρον 6

Πόροι τῆς Σχολῆς

Ἡ Σχολὴ συντηρεῖται ἀπὸ τοὺς ἑξῆς πόρους:

α) Ἀπὸ τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς καὶ τὰ δίδακτρα τῶν Σπουδαστῶν.

β) Ἀπὸ δωρεές καὶ κληροδοτήματα.

γ) Ἀπὸ ἐνισχύσεις Δήμων, Κοινοτήτων, Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν, Ἰδρυμάτων, Ὄργανισμῶν καὶ Κοινοτήτων.

δ) Ἀπὸ κρατικὲς καὶ ἐκκλησιαστικὲς ἐπιχορηγήσεις.

ε) Ἀπὸ τὸν Προϋπολογισμό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

2. Οἱ πόροι διατίθενται:

- α) Γιὰ τὶς δαπάνες λειτουργίας τῆς Σχολῆς, καὶ
- β) Γιὰ τὴν ἀμοιβὴ τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

ἄρθρον 7

Πρόσληψη καὶ καθήκοντα τοῦ Προσωπικοῦ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο προσλαμβάνει τὸν Διευθυντὴ καὶ τὸ Διδακτικὸ Προσωπικὸ τῆς Σχολῆς.

1. Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς διορίζεται, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Δ.Σ. ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Σχολὴν σὲ κάθε ἀρμόδιο ἄργανο, στὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ. ἔχει τὴν εὐθύνη γιὰ τὴν εὐρυθμὴ καὶ παιδαγωγικὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, τὸν ἔλεγχο τῶν διδασκόντων καὶ διδασκομένων, τὴν παρακολούθηση καὶ ἐπίδοση τῶν μαθητῶν αὐτῆς, τὴν ὀργάνωση τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων τῆς Σχολῆς, καὶ τέλος τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος. Πρέπει νὰ εἶναι διπλωματοῦχος Καθηγητῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Πρωτοψάλτης. Δύναται νὰ εἶναι ὁ ἴδιος μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς, γιὰ τὸ ὁποῖο εἶναι ὑπεύθυνος, ἀναφερόμενος σχετικὰ (γραπτὰ ἢ προφορικὰ) στὸ Δ.Σ. Εἰσηγεῖται ἐπίσης στὸ Δ.Σ. ὅ,τι κρίνεται ἀπαραίτητο γιὰ τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς Σχολῆς, τὴν ἀπονομὴ βραβείων καὶ ἐπαίνων, τὴν πραγματοποίησιν καλλιτεχνικῶν ἐκδηλώσεων, ἐκπαιδευτικῶν ἢ ψυχαγωγικῶν ἐκδρομῶν καὶ τὴν τέλησιν ἐκπαιδευτικῶν Θεῶν Λειτουργιῶν ἢ Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν γιὰ τοὺς μαθητές.

2. Τὸ Διδακτικὸ Προσωπικὸ διορίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. ὕστερα ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ μετὰ ἀπὸ αἴτηση τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸ Δ.Σ. Φέρει τὴν γενικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος καὶ κυρίως γιὰ τὴν ἀγωγή τῶν μαθητῶν. Οἱ προσλαμβανόμενοι ὡς διδακτικὸ προσωπικὸ θὰ πρέπει νὰ εἶναι κάτοχοι Πτυχίου ἢ Διπλώματος Βυζαντινῆς Μουσικῆς μὲ γενικὸ βαθμὸ «Ἄριστα» ἢ «Λίαν Καλῶς» καὶ νὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενη ἀπὸ τὸν Νόμο προϋπηρεσία ἢ πολὺχρονη ἐμπειρία στὸ ἀναλόγιο ὡς πρωτοψάλτες. Στὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς καὶ τοὺς διδάσκοντες χορηγεῖται χρηματικὸ ποσὸ γιὰ τὰ ἔξοδα κινήσεως, τὸ ὁποῖο καθορίζεται κάθε φορὰ μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. Ὁ ἀριθμὸς τους, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν μαθητῶν καὶ τῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς.

α. Στὴν ἔδρα τῆς Σχολῆς, προσλαμβάνονται οἱ ἐκ τῶν Ἱεροψαλιτῶν ποὺ κατέχουν τὰ ἀπαραίτητα προσόντα καὶ ὑπηρετοῦν σὲ Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Μεσσηνίας.

β. Στὰ κατὰ τόπους παραρτήματα, ὅποτε αὐτὰ συσταθοῦν, προσλαμβάνονται ἐκ τῶν Ἱεροψαλιτῶν τῆς περιοχῆς στὴν ὁποία ἐκεῖνα εὐρίσκονται, ἐφ' ὅσον ἐκεῖνοι ἔχουν τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἀπαιτούμενα προσόντα.

3. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο δύναται νὰ προσλαμβάνει εἰδικὸ ὠρομίσθιο καθηγητὴ, κάτοχο πτυχίου Ἀνωτέρων Θεωρητικῶν μὲ γενικὸ βαθμὸ « Ἄριστα » ἢ « Λίαν Καλῶς », ὁ ὁποῖος θὰ διδάσκει τὸ δευτερεῦον ὑποχρεωτικὸ μάθημα τῆς Θεωρίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς.

4. Τὰ μαθήματα τοῦ Τυπικοῦ, τῆς Τηλετουργικῆς κ.λπ. μπορεῖ νὰ διδάξει καὶ Θεολόγος Κληρικὸς ἢ λαϊκὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Μητροπολίτου μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου.

5. Οἱ διδάσκοντες ὑπόκεινται στὸν ἔλεγχο τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐπιτελοῦν τὸ ἔργο τους ἐντὸς τῶν πλαισίων ποὺ δημιουργοῦν τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς σὲ συνάρτηση μὲ τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ τὶς ὁδηγίες τοῦ Διευθυντοῦ.

ἄρθρον 8

Πρόγραμμα Μαθημάτων

α. Τὸ σχολικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1η Σεπτεμβρίου κάθε ἔτους καὶ λήγει τὴν 30ῃ Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τὸ διδακτικὸ ἔτος ἀρχίζει τὴν 1η Ὀκτωβρίου κάθε ἔτους καὶ λήγει τὴν 30ῃ Ἰουνίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

β. Ἡ ὕλη τῶν μαθημάτων ἀκολουθεῖ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ τὶς τυχόν προσθῆκες ἢ βελτιώσεις ποὺ προτείνει τὸ Δ.Σ. καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς.

γ. Τὸ μάθημα τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς (Θεωρία καὶ Πράξη), θεωρεῖται βασικὸ μάθημα καὶ διδάσκεται σὲ μία διδακτικὴ ὥρα (περίπου 45 λεπτά) ἀνὰ ἑβδομάδα.

δ. Ἐκτὸς τοῦ βασικοῦ μαθήματος, οἱ μαθητὲς, ἀναλόγως τοῦ ἔτους φοιτήσεώς των, ὑποχρεοῦνται νὰ παρακολουθοῦν καὶ ἄλλα δευτερεύοντα μαθήματα σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς Σχολῆς. Ὑποχρεωτικὸ δευτερεῦον μάθημα θεωρεῖται ἡ Θεωρία τῆς Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, ἀπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ ὁποίου ἀπαλλοτρίωνται μόνο ὅσοι μαθητὲς προσκομίσουν βεβαίωση ἀπὸ Ὡδεῖο ἢ ἄλλη ἀνώτερη Μουσικὴ Σχολή,

ὅτι ἔχουν παρακολουθήσει καὶ ἔχουν ἐξετασθεῖ ἐπιτυχῶς σὲ αὐτό.

ε. Πέρα ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴ Μουσικὴ, ὡς βασικὸ μάθημα δύναται νὰ θεωρηθεῖ τόσο ἡ διδασκαλία παραδοσιακῶν ὀργάνων (κλιρῖνο, καβᾶλι, νεί, οὔτι κ.λπ.) ὅσο καὶ παραδοσιακῶν χορῶν, μὲ ἄμεσο σκοπὸ τὴν εὐρύτερη κατάρτιση τῶν σπουδαστῶν στὸν τομέα τῆς πατρώας παραδόσεως.

στ. Ὡς διδασκόμενα ὑποχρεωτικὰ μαθήματα, προβλέπονται τὰ ἑξῆς:

1. Θεωρητικά: Θεωρία καὶ Πράξη τῆς Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς. Ἐκ πρώτης ὄψεως ἀνάγνωση Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς, μεταφορὰ ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴν στὴν Εὐρωπαϊκὴ καὶ ἀντίστροφα, σύμφωνα μὲ τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ.

2. Παράλληλη: Τυπικὸ, Τηλετουργικὸ, Λειτουργικὴ, Ὑμνολογία, Ἑρμηνεία Ὑμνων καὶ Ἀγιογραφικῶν Περικοπῶν.

3. Πρακτικὴ ἐξάσκηση: Ἡ διδασκαλία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

4. Γενικά: Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Μετρικὴ Χορωδία. Ὀλόκληρη ἡ διδακτέα ὕλη ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τῶν Μουσικῶν βιβλίων τῆς Μεγάλῆς του Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου, δηλαδή:

α) Ἀναστασιματᾶριο Πέτρου Λαμπαδαρίου ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

β) Εἰρμολόγιο Ἰωάννου Πρωτοψάλτου.

γ) Δοξαστικὸ Πέτρου Πελοποννησίου ὑπὸ Γ. Βιολλάκη.

δ) Μουσικὴ Κυψέλη Π. Πελοποννησίου (Πατριαρχικὴ Ἔκδοσι).

ε) Μαθήματα Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας ἀπὸ τὴν Μουσικὴν συλλογὴν τοῦ Γ. Πρωγάκη.

στ) Καθοφωνικὸ Εἰρμολόγιο (Πατριαρχικὴ Ἔκδοσι).

ζ) Θεωρία ἀπὸ τὸ Θεωρητικὸν τῆς Ἐπιτροπῆς (1881).

η) Ἱστορία τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς Γ. Παπαδόπουλου.

ἄρθρον 9

Μαθητὲς τῆς Σχολῆς

1. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν ὅσοι ἔχουν ὑπερβεῖ τὸ ἐνδέ-

κατο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ διαθέτουν ὀρθὴ φωνή. Ἡ ἐπιλογή τῶν μαθητῶν γίνεται ἀπὸ τὸ διδακτικὸ προσωπικό. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐγγράφονται στὰ μαθητολόγια τῆς Σχολῆς κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριο καὶ σὲ ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις ὅταν παρίσταται ἀνάγκη κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριο.

2. Ἡ παρακολούθηση τῶν μαθημάτων εἶναι ὑποχρεωτική, τόσο στὸ κύριο μάθημα ὅσο καὶ στὰ δευτερεύοντα. Ἡ ἀδικαιολόγητη ἐπὶ σειρὰ πέντε (5) μαθημάτων ἀπουσία, ἐπισύρει τὴν διαγραφή τοῦ μαθητῆ ἀπὸ τὰ μαθητολόγια τῆς Σχολῆς. Τὰ μαθήματα ποὺ συμπίπτουν μὲ τὶς σχολικὲς ἀργίες ἢ χάνονται μὲ ὑπατιότητα τῶν μαθητῶν, δὲν ἀναπληρώνονται ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες.

3. Στὶς ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν εἶναι ἐπίσης ἡ συμμετοχὴ σὲ ἐκδηλώσεις τῆς Σχολῆς καὶ ἡ παρουσία καὶ διακονία αὐτῶν στὰ Ἱερά ἀναλήγια.

4. Ἡ ἀξιολόγηση τῶν μαθητῶν γίνεται μὲ τὸν συγκερασμὸ τῶν ἐπιδόσεων τους τόσο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς σχολικῆς χρονιᾶς ὅσο στὶς προφορικὲς καὶ γραπτὲς ἐξετάσεις κατὰ τὴν θερινὴ περίοδο.

5. Γιὰ τὴν ἐγγραφή τῶν μαθητῶν ἀπαιτοῦνται:

α) Αἴτηση.

β) Πιστοποιητικὸ Γεννήσεως ἀπὸ τὸν Δῆμο ποὺ νὰ πιστοποιεῖ τὴν ἡλικία τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὰ ὅρια ποὺ ἔχει θέσει τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὡς ἐπιτρεπτὰ γιὰ τὴν φοίτηση (ἀπὸ 10 ἐτῶν καὶ ἄνω).

γ) Καταβολὴ τριάντα (30) εὐρώ, ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς ἀναπροσαρμοζόμενο κάθε φορὰ σύμφωνα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἔπειτα ἀπὸ σύμφωνη γνώμη καὶ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ.

δ) Πιστοποιητικὸ καλῆς ὑγείας ἀπὸ Δημόσιο Νοσοκομεῖο.

ε) Τὰ τέκνα τῶν Ἱερέων καὶ τῶν πολιτεκνῶν ἢ τῶν μονογονεϊκῶν οικογενειῶν καταβάλλουν τὸ ἥμισυ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς καὶ τῶν διδάκτρων.

ἄρθρον 10

Οἱ ἐγγραφὲς τῶν μαθητῶν γίνονται τὴν περίοδο ἀπὸ 1η ἕως 30η Σεπτεμβρίου κάθε ἔτους. Δύναται ὅμως νὰ παραταθοῦν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ποὺ ὀρίζει κάθε ἔτος τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ.

ἄρθρον 11

Σχολικὲς Διατάξεις

1. Σὲ κάθε μαθητῆ, ἀμέσως μετὰ τὴν καταβολὴ τοῦ δικαιώματος ἐγγραφῆς, χορηγεῖται ἀπὸ τὴν Γραμματεία Βιβλιᾶριο σπουδῶν, τὸ ὁποῖο τηρεῖται μὲ εὐθύνη τοῦ μαθητῆ μέχρι τὴν λήξη τῶν Σπουδῶν του. Τὸ βιβλιᾶριο αὐτὸ χρησιμεύει γιὰ βεβαίωση τῆς ταυτότητας τοῦ μαθητῆ καὶ γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς τακτικῆς φοιτήσεώς του στὰ εἰδικὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα. Ἐπίσης, τὸ βιβλιᾶριο τῶν μαθητῶν περιλαμβάνει τὸ ἐνδεικτικὸ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων.

2. Κάθε μαθητῆς ὀφείλει νὰ παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὰ εἰδικὰ καὶ ὑποχρεωτικὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς. Μαθητῆς ποὺ ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα ὑφίσταται τὶς συνέπειες ποὺ ὀρίζει ὁ παρῶν Κανονισμὸς σὲ ἀντίστοιχο ἐδάφιο. Ἐὰν οἱ ἀπουσίες του ὑπερβαίνουν τὶς πενήντα (50) ὥρες καθόλη τὴν διάρκεια τῆς σχολικῆς χρονιᾶς, ἀποκλείεται ἀπὸ τὶς ἐξετάσεις. Ἐὰν ἀπὸ τὶς πενήντα (50) ἀπουσίες οἱ τριάντα (30) ὀφείλονται σὲ ἀσθένεια, ὁ μαθητῆς παραπέμπεται σὲ ὀλικὴ ἐξέταση τὸν μῆνα Σεπτέμβριο τοῦ ἰδίου ἔτους. Ἡ ἀσθένεια βεβαιώνεται μὲ ἱατρικὴ γνωμάτευση ἀπὸ Δημόσιο Νοσοκομεῖο.

3. Ἄν ὁ μαθητῆς ἀναγκάζεται γιὰ ὁποιαδήποτε αἰτία νὰ διακόψει γιὰ μερικὲς ἡμέρες τὰ μαθήματα, ὑποχρεοῦται νὰ τὸ δηλώσει προηγουμένως στὸν Διευθυντῆ καὶ νὰ ἐκθέσει τοὺς λόγους ποὺ ἐπιβάλλουν αὐτὴ τὴν διακοπὴ.

ἄρθρον 12

1. Οἱ μαθητῆς μετὰ ἀπὸ τὴν κατάταξή τους στὴ Σχολή, ὑπόκεινται σὲ ὅλες τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὑποχρεούμενοι νὰ συμπεριφέρονται μὲ σεβασμὸ, ὅπως ἀρμόζει σὲ σπουδαστὴ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος.

2. Πρέπει νὰ προσέρχονται ἐγκαίρως στὶς παραδόσεις καὶ νὰ παρακολουθοῦν μὲ προσοχὴ τὰ διδασκόμενα μαθήματα.

Ἀπαγορεύεται νὰ ἐξέρχονται ἀπὸ τὶς τάξεις πρὶν ἀπὸ τὴν λήξη τοῦ μαθήματος, ἐκτὸς καὶ ἂν ὑπάρχει σοβαρὸς λόγος καὶ πάντοτε μὲ τὴν ἄδεια τοῦ διδάσκοντος.

3. Ὅλοι οἱ μαθητῆς τῆς Σχολῆς προμνηθεύονται ἐγκαίρως καὶ μὲ ἐξοδὰ τους τὰ ὑποδεικνυόμενα ἀπὸ τὴν Σχολὴ καὶ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν διδασκαλία βιβλίου.

4. Κάθε μαθητὴς ὀφείλει νὰ συμμετέχει ἐνεργῶς στὶς συναυλίες τῆς Σχολῆς, στὶς ἐορταστικὲς καὶ ἄλλες ἐκδηλώσεις, καλοῦμενος ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς.

5. Ἀπαγορεύεται στοὺς μαθητὲς ἡ σύσταση μουσικοῦ Συλλόγου ἢ ὁποιοδήποτε συνδικαλιστικοῦ ὄργανου μιᾶς καὶ αὐτὸ ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς συστάσεως τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 13

Ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς

1. Οἱ ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς διακρίνονται σέ: (α) Κατατακτήριες, (β) Προαγωγικὲς, καὶ (γ) Ἀπολυτήριες.

α) Οἱ κατατακτήριες ἐξετάσεις διεξάγονται κάθε ἔτος κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριο, ἀπὸ ἐπιτροπὴ πού ὀρίζει τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ μὲ ἀπόφασή του, κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς, γιὰ τὴν κατάταξη νέων μαθητῶν μὲ γνώσεις Βυζαντινῆς Μουσικῆς σὲ ἀνάλογο τάξη (δηλαδὴ ἀπὸ τὴν Β΄ τάξη μέχρι τὴν Ε΄ τάξη).

β) Οἱ προαγωγικὲς ἐξετάσεις διεξάγονται ἀπὸ 20 ἕως 30 Ἰουνίου κάθε ἔτους. Οἱ συμπληρωματικὲς ἐξετάσεις διεξάγονται ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξη τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους. Εἰδικὰ γιὰ τοὺς μαθητὲς οἱ ὁποῖοι δικαιοδογημένα δὲν προσῆλθαν στὶς προαγωγικὲς ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου, καὶ γιὰ ἐκείνους πού ὑστέρησαν σὲ ἓνα ἢ περισσότερα μαθήματα τῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων.

γ) Οἱ ἀπολυτήριες ἐξετάσεις γιὰ τὴν ἀπόκτηση τοῦ πτυχίου διεξάγονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ βαθμολογία τῶν Ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων ἀναγράφεται στὸ πτυχίον καὶ περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς χαρακτηρισμοὺς:

ἄριστα... 18½ - 20.

Λίαν Καλῶς... 15½ - 18½.

Καλῶς... 12½ - 15½.

Σχεδὸν Καλῶς... 10 - 12½.

Μέτρια... 6 - 9.

Μετριώτατα... 3 - 6.

α) Σὲ ὅσους λᾶβουν βαθμὸ «Σχεδὸν Καλῶς» χορηγεῖται πιστοποιητικὸ ἀποφοιτήσεως.

β) Ὅσοι βαθμολογηθοῦν μὲ τὴν ἔνδειξη «Μετρίως» ἢ «Μετριώτατα», ἐπαναλαμβάνουν τὸν αὐτὸ κύκλον Σπουδῶν πού ἀπέτυχαν.

3. Στοὺς μαθητὲς πού ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποχωρήσουν ἀπὸ τὴν Σχολὴν καὶ ἔχουν ὑποστῆ τις προαγωγικὲς ἐξετάσεις χορηγεῖται πιστοποιητικὸ φοιτήσεως καὶ τῆς μέχρι ἐκείνης τῆς στιγμῆς πορείας τους.

4. Τὸ πτυχίον Ἱεροψάλτου τῆς Σχολῆς παρέχει τὴν δυνατότητα διορισμοῦ τοῦ κατόχου του σὲ θέση Ἱεροψάλτου. Ὅσοι ἀποφοιτήσουν μὲ ἄριστα ὀφείλουν καλοῦμενοι ἀπὸ τὴν Σχολὴν νὰ διδάξουν σὲ αὐτή. (Ἐφόσον ὑπάρχουν οἱ προϋποθέσεις εἶναι δυνατόν νὰ καθιερωθοῦν βραβεῖα, ὑποτροφίες κ.λπ.).

5. Ὅλοι οἱ μαθητὲς ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνουν μέρος στὶς ὀριζόμενες ἀπὸ τὴν Σχολὴν ἐξετάσεις. Μαθητὲς πού δὲν προσέρχονται ἀδικοιολόγητα στὶς ἐξετάσεις ἀπορρίπτονται. Σὲ αὐτὲς παρίσταται ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

ἄρθρον 14

Πειθαρχικὲς τιμωρίες

1. Στοὺς μαθητὲς πού ὑπόκεινται σὲ παραπτώματα ἐπιβλήθησονται οἱ κατωτέρω ποινές (ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωση):

α) Ἐπίπληξη κατ' ἰδίαν ἢ ἐνώπιον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

β) Ἀποβολὴ ἀπὸ τέσσερις (4) ἕως καὶ δέκα (10) ἡμέρες.

γ) Ἀποβολὴ ὀριστικὴ καὶ διαγραφὴ ἀπὸ τὰ Μητρώα τῆς Σχολῆς.

δ) Μείωση διαγωγῆς (ἀνάλογα μὲ τὴν σοβαρότητα τοῦ παραπτώματος).

2. Ἡ διαγωγὴ χαρακτηρίζεται: Κοσμιωτάτη, Κοσμία.

ἄρθρον 15

Βραβεῖα, Ἐπαινοὶ καὶ Ἠθικὲς Ἀμοιβές

Στὴν Σχολὴν εἶναι δυνατόν νὰ καθιερωθοῦν βραβεῖα, ἔπαινοι, ὑποτροφίες ἢ ἠθικὲς ἀμοιβές μὲ σκοπὸ τὴν ἐνίσχυση τῆς προόδου τῶν μαθητῶν ἀλλὰ καὶ τὴν ὑποβοήθησιν ἐκείνων πού ἀποδεδειγμένα δὲν ἔχουν τὰ ὑλικά ἐφόδια πού ἀπαιτεῖ ἡ σπουδὴ, ἀλλὰ κατέχουν ἄριστη πνευματικὴ ἰκανότητα καὶ χριστιανικὸ ἦθος, ἀπὸ δωρεές, κληροδοτήματα κ.λπ.

ἄρθρον 16

Λειτουργία Παραρτημάτων

1. Ἡ Διοίκηση τῆς Σχολῆς δύναται κατόπιν αἰτημάτων, πού ἐγκρίνονται μὲ ἀπόφαση τοῦ ἐκάστοτε Μη-

τροπολίτου ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, νὰ δημιουργήσει Παραρτήματα κατὰ Ἐνορίες ἢ Ἀρχιερατικές Περιφέρειες, μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ τοπικοῦ διδάσκοντος Καθηγητοῦ καὶ τὸν ἔλεγκο τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Δ.Σ.

2. Οἱ Ἐνορίες στὶς ὁποῖες θὰ λειτουργήσουν Παραρτήματα, ὀφείλουν νὰ ἐνισχύουν οἰκονομικὰ τὴν λειτουργία τους, μὲ δαπάνη ποὺ ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον.

ἄρθρον 17 Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἴδρυμα διατηρεῖ ἀπὸ τὸν Νόμο τὰ ἑξῆς διαχειριστικὰ βιβλία:

- 1) Μαθητολόγιο.
- 2) Πρωτόκολλο Εἰσερχομένων καὶ Ἐξερχομένων ἐγγράφων (ἀλληλογραφίας).
- 3) Βιβλίο Πρακτικῶν.
- 4) Βιβλίο Προαγωγικῶν καὶ κατὰ περίπτωσιν γενικῶν Ἐξετάσεων.
- 5) Βιβλίο Ταμείου, Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, κανονικὰ θεωρημένα καὶ ἀριθμημένα ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολιν, φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ Μητροπολίτου ὡς Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, καὶ
- 6) Βιβλίο περιουσιακῶν στοιχείων (κινητῶν καὶ ἀκινήτων ὑλικῶν).

ἄρθρον 18 Ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων

Κάθε πρόβλημα ποὺ μπορεῖ νὰ προκύψει καὶ δὲν ρυθμίζεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό, ἀντιμετωπίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, μὲ κριτήριον τὴν ὁμαλὴν, ἀπρόσκοπτη καὶ εὐρυθμὴ λειτουργία τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

ἄρθρον 19 Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύμα-

τος, στὸ ὁποῖο μετέχει ἀπαραίτητα ὁ Σεβασμιώτατος ὡς Πρόεδρος.

ἄρθρον 20 Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, παρισταμένου αὐτοπροσώπως, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὰς αὐτοῦ προϋποθέσεις, τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἢ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του καὶ καταστρεῖ ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

Σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωση καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἡ χρῆσις τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων, ἡ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως στὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, σὴν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλῶστε αὐτὰ ἀνήκουν.

ἄρθρον 21 Ἐναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ σὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 22 Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 11η Ἰουλίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὶς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ.2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὶς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμαίνουσας Ἐκκλησίας ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὶς Εὐαγγελικὰς Ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.
3. Τὶς ὑφιστάμενες Πνευματικὰς καὶ Ποιμαντικὰς ἀνάγκες τῆς Νεολαίας καὶ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.
4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 594/3.12.2007 Ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 42/2008 Ἀπόφαση καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 211/11.4.2008 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.
6. Τὴν ἀπὸ 5.6.2008 Γνωμοδότηση τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
7. Τὴν ἀπὸ 11.6.2008 Ἀπόφαση Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεσσηνίας Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα μὲ τὴν ἐπωνυμία: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτεία αὐτῆς καὶ θὰ ἐδρεύει στὴν πόλη τῆς Καθαμάτας. Ἡ ὀργάνωση, διοίκηση, διαχείριση καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρυματος θὰ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΩΝΥΜΙΑ «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»

Ἄρθρον 1

Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία Αὐτῆς, συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα, μὲ τὴν ἐπωνυμία: «Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη καὶ Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας», τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

Κανονισμὸς περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας Ἰδρυματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΡΧΕΙΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»

αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα. Ἐδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τῆς Καλιφόρνιας καὶ ἡ Ἱερὰ Μητροπολίς Μεσσηνίας.

ἄρθρον 2

Σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος

Ἡ Ὑπηρεσία ἔχει σφραγίδα κυκλωτερῆ, ἡ ὁποία φέρει στὸ μέσο τὴν παράσταση τῆς ἀνοικτῆς Βίβλου καὶ γύρω ἀπὸ αὐτὴ τὶς φράσεις: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ».

ἄρθρον 3

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος

Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ διαφύλαξη καὶ προστασία τῶν βιβλίων καὶ ἱστορικῶν ἀρχείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ ἰδιαίτερα αὐτῶν ποὺ ἄφησαν οἱ διατελέσαντες κατὰ τὸ παρελθὸν Μητροπολίτες Μεσσηνίας.

2. Ἡ ἐνθάρρυνση τῆς μόρφωσης, τῆς συνεχοῦς ἐνημερώσεως καὶ ἰκανοποίησης τῶν πνευματικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ πληροφοριακῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

3. Ἡ ὑποστήριξη καὶ προαγωγή τῶν ἐρευνητικῶν προγραμμάτων ποὺ διεξάγονται στὸ χῶρο ἀναφορᾶς του, μέσῳ τῆς διάθεσης τεκμηριωμένης πληροφορίας σὲ κάθε μορφή (βιβλία, περιοδικά, ἠλεκτρονικὸ ὑλικό, νόμιμη πρόσβαση σὲ ὑπηρεσίες δικτύου κ.τ.λ.).

4. Ἡ συμμετοχὴ στὴ διαμόρφωση τῆς πολιτιστικῆς ζωῆς τῆς Μεσσηνίας μὲ πραγματοποίηση συνεδρίων, ἐκθέσεων, ἑορτασμοῦ ἐπετείων, βιβλιοπαρουσιάσεων, κινηματογραφικῶν προβολῶν, ὁμιλιῶν, διαλέξεων, διαγωνισμῶν ποίησης, διηγήματος καὶ γενικώτερα κάθε εἴδους πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, καθὼς καὶ ἡ συνδιοργάνωση ἀντίστοιχων ἐκδηλώσεων μὲ ἄλλους ἀρμόδιους φορεῖς.

5. Ἡ φροντίδα γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἐντύπου καὶ ἠλεκτρονικοῦ ὑλικοῦ ποὺ θὰ χρησιμοποιεῖται ἀπὸ τὸ ἀναγνωστικὸ κοινό.

6. Γενικὰ ἡ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ὡς τοπικοῦ κέντρου πληροφοροφάνης, ποὺ ἐξασφαλίζει στοὺς χρῆστες πρόσβαση σὲ κάθε εἶδος γνώση καὶ πληρο-

φορία, ἡ παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν ἰσότιμα πρὸς ἄλλους, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, φύλου, φυλῆς, θρησκείας, ἐθνικότητας, γλώσσας ἢ κοινωνικῆς θέσης.

7. Ἡ συγκέντρωση ἐγγράφων, χαρτῶν, κάθε εἴδους αὐτογράφων, ἐπιστολῶν, εἰκόνων, χαλκογραφιῶν καὶ γενικώτερα κάθε γραπτοῦ μνημείου τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας καὶ ἀνεκτίμητης κληρονομιάς μας.

ἄρθρον 4

Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελές) Διοικητικὸ Συμβούλιο (στὸ ἐξῆς Δ.Σ.) ποὺ ἀπαρτίζεται ἀπὸ: α) Τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας ὡς Πρόεδρο, β) τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου (Πρωτοσύγκελλο ἢ Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως) ὡς Ἀντιπρόεδρο, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν κατόπιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτήσεώς του, καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ., γ) τρία (3) πρόσωπα, κληρικοὶ ἢ λαϊκοί, καὶ ἐκ τῶν τελευταίων ἄνδρες ἢ γυναῖκες ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, μὲ γραμματικὲς γνώσεις τουλάχιστον Λυκείου, διακρινόμενα γιὰ τὴν ἰδιαιτέρη ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὰ γράμματα καὶ τὴν καθόλου γνώση, ἢ δυνατόν νὰ ἔχουν ἐπαγγελματικὴ πείρα στὴν ὀργάνωση βιβλιοθηκῶν καὶ καταγραφή (ἀποδελτιοποίηση) κειμένων, ἐγγράφων, χειρογράφων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων), γνώσεις χειρισμοῦ ἠλεκτρονικοῦ υπολογιστοῦ καὶ τέλος νὰ διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καὶ ὠριμότητά τους.

2. Τὰ ὡς ἄνω τρία τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παρ. 1γ τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται, μαζὶ μὲ τὰ ἀντίστοιχα ἀναπληρωματικὰ τους μέλη, γιὰ μία τριετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο, οἱ δὲ διορισθέντες δύναται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἀσκηση αὐτῶν ἢ δὲν συμβάλλουν στὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπόσκοπη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος ἢ παραιτοῦνται πρὶν ἀπὸ τὴν

λήξη τῆς θητείας τους, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ κάθε μῆνα, ἐκτάκτως δὲ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ νομίμως ἀναπληρωτῆ αὐτοῦ, ἢ ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφη αἴτηση πρὸς τὸν Πρόεδρο, τριῶν (3) τουλάχιστον μελῶν του.

6. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία, ὅταν παρίσταται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ ὁ βάσει νόμου ἀναπληρωτῆς του καὶ δύο ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις τοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος: α) Κρίνει καὶ ἀποφασίζει μὲ ἔγγραφη εἰσήγηση τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου γιὰ τὴν εἰσαγωγή ἢ μὴ διαφόρων βιβλίων καὶ λοιπῶν ἐντύπων στὴν Βιβλιοθήκη, β) Ἐγκρίνει τοὺς καταλόγους τῶν πρὸς ἀγορὰ βιβλίων, ἐντύπων, χειρογράφων, καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, γ) Ψηφίζει τὸν Προϋπολογισμό καὶ Ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο, δ) Ἀποφασίζει γιὰ ὅλα τὰ θέματα, ποὺ ἀφοροῦν στὴ λειτουργία του, ε) Συντάσσει τὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου.

ἄρθρον 6

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ προσωπικὸ τῆς Βιβλιοθήκης ὀρίζεται ἀνάλογα μὲ τὶς οικονομικὲς δυνατότητες καὶ μπορεῖ νὰ εἶναι ἔμμισθο ἢ καὶ ἐθελοντικὸ. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ὅσοι μὲ τὴ θέλησή τους καὶ χωρὶς ὀποιαδήποτε ἀμοιβὴ παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἴδρυμα. Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνε-

ται ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀμείβεται καὶ παύεται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κείμενης νομοθεσίας. Μὲ τὸν παρόντα Κανονισμὸ συνίσταται μία (1) θέση Διευθυντοῦ, ὡς γενικοῦ ἐπόπτου καὶ ὑπευθύνου γιὰ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τόσο τῆς Βιβλιοθήκης ὅσο τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου.

2. Οἱ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος καθορίζονται ἀπὸ τὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας αὐτοῦ, ποὺ καταρτίζει τὸ Δ.Σ. Στὸν Ἑσωτερικὸ Κανονισμὸ ἐξειδικεύονται οἱ ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν του.

ἄρθρον 7

Πόροι - Ἐμπλουτισμὸς τοῦ Ἰδρύματος

α) Οἱ δαπάνες λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καλύπτονται:

1. Ἀπὸ τὶς ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, καθὼς καὶ τὶς ἐπιχορηγήσεις καὶ τὶς ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορὲς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἱερῶν Μονῶν καὶ Προσκυνημάτων καὶ ἐτέρων Ἰδρυμάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

2. Ἀπὸ κάθε κρατικὴ παροχὴ ἢ ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση, ἀπὸ ἐπιχορηγήσεις Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ν.Π.Ι.Δ., καθὼς καὶ ἀπὸ προγράμματα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

3. Ἀπὸ δωρεὲς εὐλαβῶν πιστῶν.

4. Ἀπὸ ἔσοδα ἐκδόσεων βιβλίων καὶ Ἀρχεακοῦ ὑλικοῦ.

β) Τὸ Ἴδρυμα ἐμπλουτίζεται:

1. Μὲ δωρεὲς καὶ κληροδοτήματα βιβλίων, ἐντύπων καὶ ἀντικειμένων ἱστορικῶν ἀξίας.

2. Μὲ ἀγορὰ νέων ἐντύπων, χειρογράφων, πολυτίμων βιβλίων καὶ πανομοιοτύπων (fascimiles), ὕστερα ἀπὸ τεκμηριωμένη εἰσήγηση τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἔγκριση τοῦ Δ.Σ.

3. Μὲ ἀνταλλήλαγες ἀντιτύπων αὐτῆς.

ἄρθρον 8

Τηρούμενα βιβλία καὶ στοιχεῖα

α) Ἡ Ὑπηρεσία τοῦ Ἰδρύματος τηρεῖ τὰ ἐξῆς θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη διαχειριστικὰ βιβλία:

1. Βιβλίο καταγραφῆς ὑλικοῦ αὐτοῦ μετὰ τὴν ἔγκριση τῆς εἰσαγωγῆς καὶ καταγραφῆς αὐτοῦ στὸ Ἴδρυμα.

2. Βιβλίο Ταμείου ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

3. Βιβλίο Πρακτικῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

4. Βιβλίο Πρωτοκόλλου εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας.

5. Ἀποδείξεις δωρεᾶς Βιβλίων καὶ λοιπῶν ἱστορικῶν ἀντικειμένων.

6. Διπλότυπα Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάγματα Πληρωμῶν.

7. Εἰδικές Κάρτες μελῶν καὶ φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

8. Κατὰ τὴν κρίση τοῦ Δ.Σ. μερικὰ ἀπὸ τὰ βιβλία αὐτὰ μποροῦν νὰ παραλείπονται καὶ ἄλλα νὰ προσίθονται.

β) Ἐκαστο βιβλίο μετὰ τὴν ἔγκριση γιὰ τὴν εἰσαγωγή του στὴν Βιβλιοθήκη, πρέπει νὰ καταγράφεται στὸ Βιβλίο εἰσαγωγῆς καὶ νὰ σφραγίζεται.

ἄρθρον 9

Βιβλιοθήκη - Ἀναγνωστήριο - Δανεισμός

α) Ἐντὸς τῆς Βιβλιοθήκης λειτουργεῖ ἀναγνωστήριο. Οἱ ὥρες λειτουργίας καὶ οἱ εἰδικές διατάξεις «περὶ ἀναγνωστηρίου» ὀρίζονται μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ἡ χρήση τῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἀρχειακοῦ ὑλικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης δὲν ἐπιτρέπεται ἐκτὸς τοῦ ἀναγνωστηρίου αὐτῆς.

γ) Ἐγκυκλοπαίδειες, λεξικά, περιοδικά, πολύτομα ἔργα, καθὼς καὶ σπάνια ἢ παλαιὰ βιβλία (πρὸ τοῦ ἔτους 1985) δὲν δανείζονται, ἀλλὰ ἡ χρήση τους περιορίζεται ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ Ἀναγνωστηρίου.

δ) Ἐντὸς τοῦ Ἀναγνωστηρίου ὑπάρχουν καὶ ἠλεκτρονικοὶ ὑπολογιστὲς συνδεδεμένοι μὲ τὸ Διαδίκτυο, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται στὴ διάθεση τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Βιβλιοθήκης πρὸς ἀναζήτηση πληροφοριῶν. Ἡ πρόσβαση τῶν ἐπισκεπτῶν σὲ ἱστοσελίδες μὲ ἄσεμνο περιεχόμενο καὶ γενικὰ ἀντίθετο πρὸς τὸ ἥθος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, αὐστηρὰ ἀπαγορεύεται καὶ διώκεται βάσει τῶν διατάξεων τῆς κείμενης νομοθεσίας.

ἄρθρον 10

Εἰδικές Διατάξεις

Τουλάχιστον μία φορὰ τὸν χρόνο λαμβάνονται ὑποχρεωτικὰ μέτρα ποὺ ἀποβλέπουν στὴν εὐταξία καὶ τὸν εὐπρεπισμὸ τῆς Βιβλιοθήκης, καθὼς καὶ στὴ συντήρηση τῶν βιβλίων, ἐντύπων, χειρογράφων καὶ τοῦ ἐν γένει ἀρχείου.

ἄρθρον 11

Μὲ τὸν ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος ποὺ καταρτίζει τὸ Δ.Σ. αὐτοῦ, καθορίζονται οἱ θέσεις προσωπικοῦ τῆς Βιβλιοθήκης καὶ ἐξειδικεύονται οἱ ἐκάστοτε ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν μελῶν του. Ρυθμίζεται περαιτέρω ὁ τρόπος διατήρησης τῶν Βιβλίων τοῦ Ἰδρύματος καὶ ρυθμίζονται τὰ λοιπὰ θέματα ποὺ ἀφοροῦν καὶ ἀνάγονται ἀφενὸς στὴν ὀργάνωση, διοίκηση καὶ ἀφετέρου στὴν εὐρυθμῆ, ὁμαλή, ἀπόσκοπη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος. Μέχρι τὴν κατάρτιση τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ, τὰ σχετικὰ θέματα ρυθμίζονται κατὰ περίπτωση μὲ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.

ἄρθρον 12

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, στὸ ὁποῖο μετέχει ἀπαραίτητα ὁ Σεβασμιώτατος ὡς Πρόεδρος.

ἄρθρον 13

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, γιὰ τὴ λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ψήφος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ὡς Προέδρου, παρισταμένου αὐτοπροσώπως, ὅταν δὲν ἐκπληρώνει τὶς ἐκκλησιολογικὲς αὐτοῦ προϋποθέσεις, τὴν ἀποστολὴν του ἢ ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ του καὶ καταστεῖ ἀδύνατη ἡ λειτουργία του.

Σὲ ὁποιαδήποτε περίπτωση καταργήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἡ χρήση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν

στοιχείων, ἡ ὁποία εἶχε παραχωρηθεῖ στοῦ Ἴδρυμα, ἐπανερχεται αὐτοδικαίως στοῦ Νομικοῦ Πρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στήν πλήρη κυριότητα τοῦ ὁποίου ἄλλῶστε αὐτὰ ἀνήκουν.

ἄρθρον 14

Ἐναρξη ἰσχύος τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στοῦ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ἄρθρον 22

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα 11 Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Ἡ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Στὴν ἰστοσελίδα www.ecclesia.gr/greek/press/magazines.html
μπορεῖτε νὰ διαβάσετε παλαιότερα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Γιὰ νὰ ἀποστείλετε ἄρθρα ἢ ἀνακοινώσεις στοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴ διεύθυνση ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου:
theologia@ecclesia.gr

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 45 παράγρ. 5 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 43/10.4.2007 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 212/11.4.2008 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.
3. Τὴν ἀπὸ 11.6.2008 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.
4. Τὴν ἀπὸ 24.6.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 185/2008 Κανονισμόν, ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 185/2008
«ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ»**

Ἄρθρον 1

**Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος
καὶ μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξή τους**

1. Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Ἡ σὲ ἐνιαῖο χώρο ἰδιοκτησίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας συγκέντρωση καὶ διαφύλαξη τῶν ἀποκλειστικῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πάσης φύσεως κειμηλίων χριστιανικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς τέχνης καὶ πολιτισμοῦ (ἄμφια, εἰκόνες, σκεύη, βιβλία, ἔγγραφα κ.λπ.), τὰ ὅποια μαρτυροῦν διαχρονικὰ τὸν τρόπο ζωῆς, τέχνης, ἠθῶν, ἐθίμων καὶ πολιτισμοῦ τῆς περιοχῆς καὶ τὰ ὅποια ἔχουν σήμερα ἱστορικὴ καὶ πολιτιστικὴ ἀξία, συνιστώντας δὲ στοιχεῖο ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς κληρονομιάς, ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς λαϊκῆς τέχνης καὶ πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς.

β) Ἡ συγκέντρωση, συντήρηση, κατάλληλη ἐκθεση καὶ διαφύλαξη, ἀπὸ τοὺς κινδύνους τῆς φθορᾶς καὶ ἀπωλείας παρομοίων ὡς ἄνω ἀντικειμένων, τὰ ὅποια ἠθέληον νομίμως δωρηθεῖ, παραχωρηθεῖ, ἀγορασθεῖ ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλο νόμιμο τρόπο περιέλθει στὴν κυριότητα, νομὴ καὶ κατοχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

γ) Ἡ διεκδίκηση καὶ ἡ ἐπαναφορὰ στὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη ἱστορικῶν κειμηλίων καὶ ἀρχείων, πρωτοχριστιανικῶν, βυζαντινῶν καὶ μεταβυζαντινῶν, ποὺ εὐρίσκονται στὴν κατοχὴ κρατικῶν ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν ἐντὸς ἢ ἐκτὸς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ ἡ συντήρηση, ἔνταξη καὶ ἀνάδειξή τους στὸ Χριστιανικὸ Μουσεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

δ) Ἡ ἐκθεση, ἀνάδειξη, παρουσίαση καὶ προβολὴ τῶν ἀνωτέρω κειμηλίων.

ε) Ἡ συντήρηση καὶ διαφύλαξη τῶν ὡς ἄνω κειμηλίων κατὰ τὸν καταλληλότερο τρόπο, ἰδιαίτερα δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων καὶ μέσων ἀπὸ ἐξειδικευμένα πρόσωπα.

ζ) Ἡ ὀργάνωση ἐκδηλώσεων, ἡ πραγματοποίηση ἐκδόσεων, ὅπως καὶ κάθε ἄλλη δραστηριότητα ποὺ σχετίζεται μὲ τὴ θρησκευτικὴ, Ἐκκλησιαστικὴ καὶ λαϊκὴ πολιτισμικὴ κληρονομιά τῆς περιοχῆς.

**Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ.
185/2008 «Περὶ Συστάσε-
ως καὶ Λειτουργίας τοῦ
Μουσείου Χριστιανικῆς
Τέχνης τῆς Ἱερᾶς Μητρο-
πόλεως Μεσσηνίας»**

η) Ἡ προβολή τους, καθὼς καὶ τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ δράσεων τοῦ Ἰδρύματος ἀπὸ τὸν Τύπο, τὰ ἠλεκτρονικὰ Μ.Μ.Ε. καὶ τὸ Διαδίκτυο.

θ) Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσο ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.) τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 2

Διοίκηση - Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ.

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεση πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας καὶ διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς (5/μελές) Διοικητικὸ Συμβούλιο (ἐφεξῆς Δ.Σ.), πού ἀπαρτίζεται ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας ὡς Πρόεδρος.

β) Τὸν ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλο ἢ Γενικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἐπίτροπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας πού θὰ ὀρίσει ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὁ ὁποῖος σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου θὰ ἀναπληρῶναι αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ. ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφη ἐντολὴ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Ἐξ ἑνὸς (1) Κληρικοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

δ) Ἐκ δύο (2) λαϊκῶν μελῶν ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, κατοίκους τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πού διακρίνονται γιὰ τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ ἀριότητα, τὸ ἐκκλησιαστικὸ τους φρόνημα, τὴν κατάρτισή τους σὲ θέματα πού ἔχουν σχέση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος καὶ τέλος τὴ διάθεσή τους νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸν τομέα αὐτό.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ τρία τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται γιὰ τρία ἔτη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο διὰ Πράξεως αὐτοῦ. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῶν εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο, οἱ δὲ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

2. Μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος πού δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες πού ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, παύονται καὶ ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη.

3. Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. δὲν ἀποτελεῖ κώλυμα γιὰ τὴ συμμετοχὴ σὲ ἄλλο Συμβούλιο ἢ Ἐπιτροπὴ ἢ ἄλλη Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

5. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικὰ μὲν κάθε δύο μῆνες, ἕκτακτα δὲ ὅσες φορὲς παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ἢ μετὰ ἀπὸ ἔγγραφη αἴτηση τριῶν (3) μελῶν του, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναφέρουν καὶ τὰ θέματα γιὰ τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν σύγκληση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εἶναι σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὅπωςδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ τὰ δύο μέλη του. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου ὡς νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

ἄρθρον 3

Ἀρμοδιότητες Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέα καὶ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου:

α) Ἴχει τὴν εὐθύνη ὄλων τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον κάθε Διοικητικῆς, Δικαστικῆς, Ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες του τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὄργανισμοὺς, νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα.

γ) Λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων κειμηλίων, τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Συνοπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ὄλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καὶ συνοπογράφει μὲ τὸν Ταμία τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα.

δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ συνεδριάσεις, διευθύνει τὶς σὲ αὐτὲς συζητήσεις καὶ συνοπογράφει μὲ τὸ Γραμματέα τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

ε) Ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

2. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρῶναι τὸν Πρόεδρο, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλες

τις ὡς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν γραπτῆς ἐντολῆς του.

3. Ὁ Γραμματέας τοῦ Δ.Σ.:

α) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος καὶ συντάσσει ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ ὅλη τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ αὐτόν.

β) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγῳ πρακτικὰ τὰ ὁποία καὶ συντάσσει, φυλάσσει δὲ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος σὲ ἀσφαλῆς μέρος.

γ) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κειμηλίων, καταγράφει λεπτομερῶς τὰ νέα ἀποκτήματα τοῦ Κειμηλιαρχείου καὶ ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο σχετικῶς.

4. Ὁ Ταμίας τοῦ Δ.Σ.:

α) Ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὲς πράξεις ἀναφορικὰ μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

β) Τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος. Εἰσπράττει δὲ κάθε ἔσοδο μὲ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως, θεωρημένα ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, μὲ τὴν ἔνδειξη: «Διὰ τὸ Μουσεῖο Χριστιανικῆς Τέχνης», τὰ ὁποία συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο. Διενεργεῖ τὶς πληρωμῆς, γιὰ κάθε δαπάνη ποὺ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο προϋπολογισμὸ βάσει διπλοτύπων Ἐνταλημάτων Πληρωμῶν, θεωρημένων ἀπὸ τὴν οἰκεία Ἱερὰ Μητρόπολη, τὰ ὁποία ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλῳστε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα, μὲ τὸν Πρόεδρο.

γ) Εὐθύνεται γιὰ τὴ φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποία κατατίθενται σὲ ἰδιαίτερο λογαριασμὸ σὲ μία ἀπὸ τὶς τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλη τῆς Καλαμάτας μὲ τὴν ἔνδειξη: «Μουσεῖο Χριστιανικῆς Τέχνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας», καὶ διενεργεῖ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., γιὰ τὴν λήψη τῆς ὁποίας εἶναι ἀπαραίτητη ἡ σύμφωνη γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ὡς Πρόεδρου.

δ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἔγκαιρη κατάρτιση καὶ ὑποβολὴ στὸ τέλος κάθε οικονομικοῦ ἔτους στὸ Δ.Σ. τῶν σχεδίων Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, καὶ φροντίζει γιὰ τὴν ἔγκρισή του ἀπὸ τὸ οἰκείο

Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ ἄρθρο 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 58/1975 Κανονισμοῦ «Περὶ Μητροπολιτικῶν Συμβουλίῶν».

5. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφο 1β τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκπροσώπηση τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἀνατεθεῖ καὶ σὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. μὲ τὴ σύμφωνη γνώμη αὐτοῦ, κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 4

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον διοικεῖ τὸ Μουσεῖο καὶ διαχειρίζεται τὶς ὑποθέσεις αὐτοῦ. Εἰδικότερα:

α) Καθορίζει τὸν τρόπο καὶ τὸν ἀριθμὸ ἐκθέσεως τῶν κειμηλίων. Μεριμνᾷ δὲ γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν πάσης φύσεως ἀντικειμένων.

β) Παρακολουθεῖ τὴν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ διοικητικῆς ἀπόψεως καλὴ λειτουργία αὐτοῦ, συνεργαζόμενον κατὰ περίπτωσιν μὲ εἰδικοὺς ἐπιστήμονες.

γ) Καθορίζει, κατὰ τὴν κρίση του, τὶς ἡμέρες καὶ ὥρες ἐπισκέψεως τοῦ Μουσείου, τὴν ὀργάνωσιν ἐκθέσεων, τὸν τρόπο προσελύσεως καὶ εἰσόδου τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων καὶ λαμβάνει πάντοτε τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ τὴν διασφάλισιν τῶν ἀντικειμένων καὶ τὴν καλλίτερην λειτουργία τοῦ Κειμηλιαρχείου.

δ) Τὸ Δ.Σ. δύναται νὰ ἐκδίδει ὁδηγίες γιὰ τοὺς ἐπισκέπτες τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Κάθε ἐπισκέπτης τοῦ Μουσείου ὀφείλει ἀναντιρρήτως πλήρη σεβασμὸ καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τὶς ὁδηγίες καὶ συστάσεις τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 5

Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἐξοδος ἀπὸ τὸ Μουσεῖο ὁποιοῦδήποτε κειμηλίου ἢ ἄλλου ἀντικειμένου. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν τέτοια ἐξοδος σὲ ὄλως εἰδικὴ αἰτιολογημένη περίπτωσιν, κατόπιν ἐγγράφου προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου καὶ μόνον, καὶ μετὰ ἀπὸ αἰτιολογημένη ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. γιὰ ὀρισμένο σκοπὸ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀποβλέπει σὲ ἰδιαίτην χριστιανικὴ καὶ πνευματικὴ ὠφέλεια. Ἡ ἐξοδος τοῦ κειμηλίου εἶναι δυνατὴ μόνο γιὰ αὐστηρὰ προκαθορισμένο χρονικὸ διάστημα καὶ λαμβάνονται πάντοτε τὰ ἀναγκαῖα ἀσφαλιστικὰ μέτρα καὶ ἐγγυήσεις ἐπιστροφῆς τοῦ ἀντικειμένου ἀθίκτου καὶ ἀκεραίου.

ἄρθρον 6

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Δ.Σ., διακρίνεται σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμμισθο. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ὅσα ἄτομα προσφέρουν δωρεὰν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἴδρυμα, ἐνῶ στὸ ἔμμισθο τὰ ἄτομα ποὺ προσλαμβάνονται μὲ πρόταση τοῦ Δ.Σ., ἀπὸ τὸ Νομικὸ Πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφόσον τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα πάντα μὲ τὶς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

2. Ἡ ιδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Δ.Σ. δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστη μὲ τὴν κατοχὴ θέσης προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 7

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση, τηρεῖ δὲ μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Δ.Σ., τὰ Γενικὰ Διαχειριστικὰ αὐτοῦ Βιβλία, ἀριθμημένα καὶ θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητροπολιτὴ Μεσσηνίας, δηλαδή:

α) Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον καταγραφῆς εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων κειμηλίων καὶ ἐκθεμάτων.

γ) Βιβλίον Ταμείου καὶ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμῖα τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖο καταγράφονται ὅλα τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 8

Πόροι τοῦ Χριστιανικοῦ Μουσείου,
περιουσία καὶ διαχείρισή τους

1. Πόροι τοῦ Μουσείου Χριστιανικῆς Τέχνης εἶναι:

α) Οἱ ἐκάστοτε ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, καθὼς καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφορῆς τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς περιφέρειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

β) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν πάσης φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ θὰ διατεθοῦν σὲ χρῆση τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση Ἑθνικῶν, Εὐρωπαϊκῶν καὶ Διεθνῶν Προγραμμάτων.

δ) Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν πραγματοποίηση διαφόρων ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος, ἡλαιοφόρων ἀγορῶν, ἐράνων νόμιμα διενεργουμένων κ.λπ.

ε) Δωρεῆς εἴτε ἐν ζωῇ εἴτε αἰτίᾳ θανάτου, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, καταλειπόμενες ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ περιερχόμενες κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

στ) Εἰσφορῆς φίλων τοῦ Ἰδρύματος.

ζ) Κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, τῆς Νομαρχιακῆς καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἐπιχορηγήσεις Ὄργανισμῶν καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, φυσικῶν προσώπων καὶ κάθε ἄλλη νόμιμη ἐπιχορήγηση.

η) Τὸ προῖον ἐκ δισκοφοριῶν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

θ) Εἰσπράξεις ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητα τοῦ Μουσείου (πωλήσεις βιβλίων, καρτῶν, λευκωμάτων, διαφανειῶν κ.τ.λ.).

ι) Οἱ τόκοι ἀπὸ καταθέσεις σὲ Τράπεζες ἢ ἄλλους πιστωτικοὺς ὀργανισμοὺς.

ια) Κάθε ἄλλη πρόσδοδος, σύμφωνα μὲ τὸ Ὁρθόδοξο χριστιανικὸ πνεῦμα ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος καὶ κάθε νόμιμη πηγὴ καὶ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμό.

2. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴν ἀγορὰ τοῦ ἀπαραίτητου ἐξοπλισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος, γιὰ τὴν πραγματοποίηση δραστηριοτήτων καὶ ἔργων, σύμφωνα μὲ τὴν πρόβλεψη τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ· γιὰ τὶς πάσης φύσεως ἀναφυόμενες δαπάνες (π.χ. συντήρησης, βελτίωσης αἰθουσῶν, ἔργων ἐξωραϊσμοῦ, κατασκευῆς ἐπίπλων ἢ προθηκῶν, μνησίων παγίων λογαριασμῶν φωτισμοῦ, τηλεφώνου, ὑδρευσης, θέρμανσης)· γιὰ λοιπὰς δαπάνες ποὺ προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ, καθὼς καὶ δαπάνες μισθοδοσίας ἢ ἀποζημιώσεως τοῦ προσωπικοῦ.

3) Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ ἐσόδων καὶ ἐξόδων κατὰ

τὸ οικονομικὸ ἔτος, τὸ ὁποῖο ἀρχίζει τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἴδιου ἔτους.

ἄρθρον 9

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει δική του σφραγίδα, μὲ δύο ἐπάλληλους κύκλους, στὴν ὁποία ἀναγράφονται στὸν ἐξωτερικὸ κύκλον οἱ λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ», καὶ στὸν ἐσωτερικὸ κύκλον: «ΜΟΥΣΕΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ», ἐνῶ στὸ κέντρο φέρει σταυρό.

ἄρθρον 10

1. Τὰ ἱερὰ κειμήλια (εἰκόνες, σκεύη, ἄμφια, χειρόγραφα, κ.λπ.), τὰ ὁποῖα παραχωρήθηκαν ἀπὸ Ἱερὰς Μονές, Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ ἰδιῶτες πρὸς τὸ Μουσεῖο γιὰ ἔκθεση καὶ φύλαξη, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται στοὺς παραχωρήσαντες αὐτά. Σὲ περίπτωσι διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἢ χρῆσι τῶν πάσι φύσεως περιουσιακῶν στοιχείων ποὺ εἶχαν παραχωρηθεῖ στὸ Ἴδρυμα ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως στὸ νομικὸ πρόσωπο τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, στὴν πλήρη κυριότητα τῆς ὁποίας ἀνήκουν.

2. Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται μὲ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. ἐγκρινόμενη ἀπὸ τὴν Ι.Σ.Ι. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως - ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ὅταν αὐτὸ δὲν ἐκπληρῶνει τοὺς σκοποὺς του καὶ καθίσταται ἀνεφικτός ἢ λειουργία του.

ἄρθρον 11

Μετὰ τὴ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ διορίζονται τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., σύμφωνα μὲ τὶς ἰσχύουσες διατάξεις τῶν ἄρθρων.

ἄρθρον 12

Γιὰ κάθε θέμα ποὺ δὲν προβλέπεται ρητὰ στὸν παρόντα Κανονισμὸ ἐπιλαμβάνεται ὁ οἰκείος Μητροπολίτης μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 13

1. Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ στὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ὁ Κανονισμὸς τροποποιεῖται μὲ ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ. ἐγκρινόμενη ἀπὸ τὴν Ι.Σ.Ι. ἐπὶ τῆς σχετικῆς προτάσεως - ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

3. Οἱ ἀποφάσεις τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Ι.Σ.Ι. ποὺ ἀφοροῦν τὴν τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ ἢ τὴν διάλυσιν τοῦ Ἰδρύματος, ἰσχύουν ἀπὸ τὴν δημοσίευσίν τους στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὸ Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 14

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 40/10.4.2008 Ἀπόφασιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 209/11.4.2008 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου.
3. Τὴν ἀπὸ 11.6.2008 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.
4. Τὴν ἀπὸ 24.6.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 184/2008 Κανονισμόν, ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 184/2008.

ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ «ΤΟΥ ΕΝ ΚΟΡΩΝῆ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ "ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΗΣΤΡΙΑΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ».

Ἄρθρον 1

Ὁ ἐν Κορώνῃ Ἱερὸς Ναὸς Παναγίας τῆς Ἐλεήστριας ἀποτελεῖ Ἱερὸν Προσκύνημα καὶ ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν Διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 4 καὶ τοῦ ἄρθρ. 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ὑπαγόμενον εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεσσηνίας, κέκτηται δὲ ἰδίαν σφραγίδα φέρουσαν εἰς τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καὶ κύκλῳ τὰς λέξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑ - "ΙΕΡΟΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΕΛΕΗΣΤΡΙΑΣ"».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος εἶναι ἡ καλλιέργεια καὶ προαγωγή τοῦ λειτουργικοῦ, θεολογικοῦ, ἐποικοδομητικοῦ, φιλιανθρωπικοῦ, ἐπικοινωνιακοῦ, πολιτιστικοῦ καὶ ἐν γένει Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας Μεσσηνίας.

Ἄρθρον 3

Μέσα διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ εἶναι, ἐνδεικτικά:

- α. Ἡ ἀνελλιπής τέλεισις τῆς Θείας Λειτουργίας, τῶν ὑπολοίπων Ἱερῶν Μυστηρίων καὶ Ἀκολουθιῶν, κατὰ τὴν τάξιν καὶ παράδοσιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.
- β. Ἡ τέλεισις Ἱερῶν Ἀγρυπνιῶν.
- γ. Ἡ διοργάνωσις εἰς τοὺς κτιριακοὺς χώρους τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος διαλέξεων, σεμιναρίων, συνεδρίων, καὶ ἄλλων παρεμφερῶν ἐκδηλώσεων θεολογικοῦ, ἐκπαιδευτικοῦ, ἡλατρευτικοῦ κ.ἄ. περιεχομένου.
- δ. Ἡ ἐπιλογή καὶ κατάρτισις στελεχῶν διὰ τὴν ἐπάνδρωσιν τῶν τομέων Ἱεραποστολικῆς δράσεως τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (Κατηχητικὰ Σχολεῖα, Νεανικὲς

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 184/2008 «Περὶ Λειτουργίας, Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ ἐν Κορώνῃ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ "Παναγίας Ἐλεήστριας" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας»

Συντροφίες, Κατασκηνώσεις, Πολιτιστικές και Φιλανθρωπικές Ἐκδηλώσεις κ.λπ.).

ἄρθρον 4

Ι.α. Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικούσης Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) συγκροτουμένης, ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε οἰκείου Μητροπολίτου ὡς Πρόεδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἐνὸς κληρικοῦ, ὅστις καὶ θὰ ἐκτελεῖ τὰ λειτουργικὰ καθήκοντα εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν καὶ ἐκ τριῶν ἠαῖκῶν μελῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, ἐπιλεγομένων ἐξ εὐύποληπτων προσώπων, κατοίκων τῆς Κορώνης.

β. Τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. μετὰ τῶν ἰσαριθμῶν ἀναπληρωματικῶν διορίζονται μὲ πρότασιν τοῦ Μητροπολίτου, ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, διὰ μίαν τριετίαν δυναμένην νὰ ἀνανεωθῇ, τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

γ. Ἡ Δ.Ε. συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἢ κατ' ἐντολήν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη, εὐρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν συμμετέχουν ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ καὶ τουλάχιστον δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

II. Ὁ Μητροπολίτης ὀρίζει ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. ἕναν Γραμματέα καὶ ἕναν Ταμία. Ὁ Γραμματέας τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου καὶ τηρεῖ καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ Βιβλίον Ἀλληλογραφίας. Ὁ Ταμίας τηρεῖ ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπὸ στοιχ. 63,64,65 Βιβλία. Ὁ ἐκάστοτε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τηρεῖ τὰ Βιβλία τῶν τελουμένων στὸ Ἱερὸ Προσκύνημα Μυστηρίων.

ἄρθρον 5

Ἡ Δ.Ε. ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα:

α. Εἰσπράττει πάντα τὰ εἰσοδήματα τοῦ Ναοῦ καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν διοίκησιν καὶ χρηστὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐκ ταύτης εἰσοδημάτων.

β. Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοὺς ὁποίους ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

γ. Ἀποφασίζει ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως διὰ τὴν ἀποδοχὴν ἢ ἀποποίησιν δωρεῶν ἢ κληρονομιῶν παρὰ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων.

δ. Τηρεῖ τὰ κατὰ νόμον ἀπαραίτητα βιβλία ἧτοι:

1. Βιβλίον ἀλληλογραφίας.
2. Πράξεων τῆς Δ.Ε.
3. Βιβλίον Ταμείου.
4. Βιβλίον ἀφιερωμάτων.
5. Βιβλίον Κτηματολογίου.
6. Βιβλίον Πρωτοκόλλου, καὶ
7. Βιβλίον τελουμένων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἱερῶν Μυστηρίων.

Ἄπαντα τὰ ὡς ἀνωτέρω βιβλία εἶναι ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ε. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπακριβῆ τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ μάλιστα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὸ ἄρθρον 2.

στ. Φροντίζει ἀνυστάκτως διὰ τὸν εὐπρεπισμὸν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τῶν προσκτισμάτων καὶ τοῦ περιβάλλοντος χώρου.

ζ. Ἐνεργεῖ τὰς εἰσπράξεις καὶ τὰς πάσης φύσεως δωρεὰς διὰ διπλοτύπων ἀποδείξεων, πραγματοποιεῖ δὲ τὰς πληρωμὰς δι' εἰδικῶν ἐνταλημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ἅπαντα τὰ δικαιολογητικά. Τὰ διπλότυπα Εἰσπράξεων καὶ Ἐνταλημάτων πληρωμῶν θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἄρθρον 6

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα εἰς πᾶσαν σχέσιν μετὰ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὀργανισμοῦ, Ἰδρύματος, Τραπεζῶν κ.λπ, ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καὶ τῶν Δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει ὅλας τὰς Πράξεις, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦν τὸ Προσωπικόν, τὰ χρηματικὰ ἐντάληματα, παντὸς εἶδους τραπεζικὴς συναλλαγῆς καὶ τὰς πάσης φύσεως συμβάσεις ὡς καὶ πᾶν ἔγγραφον.

3. Γιὰ Συμβάσεις ποὺ συνεπάγονται τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος ἐκποίηση κινητῶν ἢ ἀκινήτων, τὴν ἀνάληψη ἐμπραγμάτου βάρους καὶ ἐγγυητικῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς (Δ.Ε.) ἐγκρινομένης ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

4. Τὸν Πρόεδρο ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του μόνο κατὰ τὰς μὴ ἔχοντας οικονομικὸ ἢ συναλλακτικὸ χαρακτῆρα πράξεις. Σὲ περίπτωσιν ποὺ ὁ ἀναπληρωτὴς ἐπίσης κωλύεται ἢ ἀπουσιάζει τὸν Πρόεδρο ἀναπληροῖ, μόνο κατὰ τὰς μὴ ἔχοντας οικονομικὸ ἢ συναλλακτικὸ χαρακτῆρα πράξης, μέλος

τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως αὐτῆς. Γιὰ τὴν διενέργεια Πράξεων οικονομικοῦ ἢ συναθροιστικοῦ χαρακτῆρα ἐκ μέρους τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου ἢ Μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ Ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἢ εἰδικὸ Συμβόλαιογραφικὸ Πληρεξούσιο τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 7

Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων εἶναι:

α. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηροῦ, δίσκων, κυτίων, ἐκ κληρώσεων, ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐξ ἐκποιήσεως ἐλαίου ἢ ἀποκλήρων.

β. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Προσκυνημάτων Ἱεροῦ Ναοῦ δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι, καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ πιστῶν.

γ. Τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ.

δ. Αἱ τυχόν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἰοῦσιν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ φορέως, ὀργανισμοῦ ἢ καὶ οἰασθῆποτε νομίμου καὶ χρηστῆς πηγῆς.

ἄρθρον 8

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων διατίθενται:

α. Διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν, συντήρησιν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος αὐτοῦ, διὰ τὸν ἐξωραϊσμόν καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ περιβάλλοντος χώρου καὶ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέων προσκτισμάτων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

β. Διὰ τὴν μισθοδοσίαν καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ πάσης φύσεως προσωπικοῦ, ἤτοι ἱεροψαλιτῶν, νεωκόρου, φύλακος, καλλιερπητοῦ κ.λπ.

γ. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ φιλιανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ μάλιστα τῶν λειτουργούντων Ἰδρυμάτων.

δ. Διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφῶν εἰς ὑποψηφίους κληρικούς, οἱ ὅποιοι θὰ ὑπηρετήσουν εἰς κενὰς ἐφημεριακὰς θέσεις τῆς Μητροπολιτικῆς μας περιφερείας.

ε. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς τῶν ἐκ Μεσσηνίας καταγομένων ἀπόρων φοιτητῶν τῆς τριτοβαθμίου ἐκπαιδεύσεως.

ἄρθρον 9

Καθήκοντα Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐπιτελεῖ ἐφημέριος ἀπεσπασμένος προσωρινῶς ἐξ ἐτέρων Ἱερῶν Ναῶν τῆς πόλεως ἢ ἐξ ἄλλης τινὸς Ἐνορίας μικρᾶς ἢ καὶ

συνταξιοῦχος διὰ ἀποφάσεως καὶ Πράξεως τοῦ Μητροπολίτου.

Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τὸ ὁποῖον ὑπηρετεῖ ὑπὸ οἰανδήποτε ἄλλην ἰδιότητα προσλαμβάνεται προσωρινῶς ἀναλόγως πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων καὶ τὴν οικονομικὴν δυνατότητα αὐτοῦ μὲ Πρᾶξιν τοῦ Προέδρου, ἀπολύεται δὲ ἐπίσης μὲ Πρᾶξιν τοῦ ἰδίου δεόντως ἠτιολογημένην. Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἀναπληρωθεῖ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Πράξεων προσλήψεως ἢ ἀπολύσεων προσωπικοῦ.

ἄρθρον 10

Ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀνακύπτουν καὶ δὲν προβλέπονται εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν, ρυθμίζονται δι' Ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

ἄρθρον 11

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς τροποποιεῖται δι' Ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ἐγκρινομένης ἀπὸ τὴν Ι.Σ.Ι., κατόπιν ἐμπεριστατωμένης Εἰσηγήσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου. Ἡ κατάργησις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων λαμβάνει χώρα τηρουμένης τῆς ἰδίας ὡς ἄνω διαδικασίας. Κάθε τροποποίηση Κανονισμοῦ ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 12

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ Ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ἄρθρον 13

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ τούτου προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰουλίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

**Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἐχουσα ὑπ ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 27/10.10.1984 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Λειτουργίας, Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Καθεδρικοῦ Προσκυνηματικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας - Θεσσαλονίκης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης» (ΦΕΚ. 7/τ.Α/22.1.1985).

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 16/2007 Πράξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 861/29.11.2007 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου.

4. Τὴν ἀπὸ 9.1.2008 Ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.

5. Τὴν ἀπὸ 24.6.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 186/2008 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 186/2008

ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ.

27/1984 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ: «ΠΕΡΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ, ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΟΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ» ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἄρθρον 1

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 27/10.10.1984 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ΦΕΚ. 7/τ. Α'/22.1.1985), ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1204/523/3.5.1988 Ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (ΦΕΚ. 368/τ.Β/9.6.1988), τροποποιεῖται καὶ ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

Ἄρθρον 2

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνημάτων ἐνεργεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὡς Προέδρου (ἄρθρον 59, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977), ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Κληρικοῦ, ὡς νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκ τεσσάρων (4) μελῶν, τὰ ὅποια, ὡς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ των, διορίζονται ἢ παύονται δι' Ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, διὰ μίαν τριετίαν, μετὰ τὴν ἡξιν τῆς ὁποίας εἶναι ἐπιτρεπτὸς ὁ ἐπαναδιορισμὸς αὐτῶν».

Ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 3

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρους τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱ.Μ. Θεσσαλονίκης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰουρίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ἹΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης.

Κανονισμὸς ὑπ' ἀριθμ. 186/2008 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικατάστασεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 27/1984 Κανονισμοῦ: "Περὶ Λειτουργίας καὶ Διαχειρίσεως τοῦ Καθεδρικοῦ Προσκυνηματικοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης" τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης»

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

έχουσα υπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».
2. Τὴν υπ' ἀριθμ. 696/29.9.2007 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς κ. Δαμασκηνοῦ.
3. Τὴν ἀπὸ 7.5.2008 ἐγκριτικὴν Ἀπόφασιν τῆς Δ.Ι.Σ.
5. Τὴν ἀπὸ 24.6.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν υπ' ἀριθμ. 183/2008 Κανονισμόν, ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 183/2008

«ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΣΣΙΤΕΡΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ»

Ἄρθρον 1

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Δημητρίου Κασσιτερῶν τοῦ Δήμου Σαπῶν Νομοῦ Ροδόπης περιβεβλημένος ἔκπαλαι διὰ τοῦ σεβασμοῦ καὶ εὐλαβείας τῶν Χριστιανῶν τῆς περιοχῆς καὶ ὁλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας ἀσκέτως τῆς κατὰ καιροὺς νομικῆς μορφῆς αὐτοῦ τυγχάνων Προσκυνηματικὸν Κέντρον ἰδιαίτερας σπουδαιότητος καὶ σημασίας ἀποτελεῖ ἴδιον Νομικὸν Πρόσωπον Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4 καὶ 59 τοῦ Ν.590/1977 (ΦΕΚ 146/31.5.1977, τ. Α') καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ἱερὸν Προσκύνημα Ἁγίου Δημητρίου Κασσιτερῶν.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα ἔχει ἴδιαν κυκλικὴν σφραγίδα φέρουσαν εἰς δύο κύκλους τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς» (εἰς τὸν ἐσωτερικόν) καὶ «Ἱερὸν Προσκύνημα Ἁγίου Δημητρίου Κασσιτερῶν» (εἰς τὸν ἐξωτερικόν), εἰς δὲ τὸ μέσον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου.

Ἄρθρον 3

Σκοποὶ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος εἶναι:

- Α) Ἡ συντήρησις, ἡ ἐπισκευὴ καὶ ὁ ἐξωραϊσμός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.
- Β) Ἡ λειτουργία, ἡ συντήρησις, ἡ ἐπισκευή, ὁ ἐξωραϊσμός καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ ὑφισταμένου ξενῶνος.
- Γ) Ἡ συμβολὴ εἰς τὸ πνευματικόν, φιλιανθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κανονισμὸς υπ' ἀριθμ. 183/2008 «Περὶ συστάσεως, λειτουργίας καὶ διαχειρίσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Δημητρίου Κασσιτερῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς»

ἄρθρον 4

1. Τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς καὶ διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς (5/μελοῦς) Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς (ἐφεξῆς Δ.Ε.) ἀποτελουμένης:

α) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

β) Ἐκ δύο (2) Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωनीας καὶ Κομοτηνῆς.

γ) Ἐκ δύο (2) λαϊκῶν κατοίκων Κασσιτερῶν ἢ Σαπῶν ὡς μελῶν.

Τὰ μέλη ταῦτα μετὰ τῶν ἀναπληρωματικῶν αὐτῶν ἐπιλέγονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου καὶ διορίζονται διὰ Πράξεων αὐτοῦ μὲ θητεῖαν τριῶν ἐτῶν δυναμένην νὰ ἀνανεωθῇ.

2. Ἡ Δ.Ε. κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν, συγκροτεῖται εἰς σῶμα, ἐκλεγούσα ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν. Ἡ Δ.Ε. συνεδριάζει συγκαληομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

3. Ἡ Δ.Ε. εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων ἀπαραιτήτως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμως Ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, καὶ δύο (2) τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν τῆς. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ὑπερισχυοῦσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

ἄρθρον 5

Ἡ Διοκοῦσα Ἐπιτροπὴ ἔχει τὰς ἐξῆς ἀρμοδιότητας:

α) Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν ἐν γένει περιουσίαν τοῦ Προσκυνήματος.

β) Μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Προσκυνήματος.

γ) Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τοῦ Προσκυνήματος, οἱ ὁποῖοι ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

δ) Ἀποφασίζει διὰ τὴν πρόσληψιν καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ.

ε) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

στ) Ἐνεργεῖ τὰ δέοντα διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος.

ζ) Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς προκείμενου ζητήματος μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

ἄρθρον 6

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα εἰς πᾶσαν σχέσιν μετὰ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ὀργανισμοῦ, ιδρύματος, τραπεζῶν κ.λπ., ὡς καὶ ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ ὁποιασδήποτε ἄλλης Ἀρχῆς καὶ τῶν Δικαστηρίων παντὸς βαθμοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει ὅλας τὰς πράξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὸ προσωπικόν, τὰ χρηματικὰ ἐντάλλματα, παντὸς εἶδους τραπεζικὰς συναλλαγὰς καὶ τὰς πάσης φύσεως συμβάσεις, ὡς καὶ πᾶν ἕτερον ἔγγραφο.

3. Διὰ συμβάσεις συνεπαγομένης τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος ἐκποίησην κινητῶν ἢ ἀκινήτων, τὴν ἀνάληψιν ἐμπραγμάτου βάρους καὶ ἐγγυητικῆς εὐθύνης ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀπόφασις τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

4. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ μόνον κατὰ τὰς μὴ ἐχούσας οικονομικὸν ἢ συναλλακτικὸν χαρακτῆρα πράξεις. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀναπληρωτὴς ἐπίσης κωλύεται ἢ ἀπουσιάζει τὸν Πρόεδρον ἀναπληροῖ, μόνον κατὰ τὰς μὴ ἐχούσας οικονομικὸν ἢ συναλλακτικὸν χαρακτῆρα πράξεις, μέλος τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεως αὐτῆς. Διὰ τὴν διενέργειαν πράξεων οικονομικοῦ ἢ συναλλακτικοῦ χαρακτῆρος ἐκ μέρους τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου ἢ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀπόφασις τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς καὶ εἰδικὸν συμβολαιογραφικὸν πηρεξούσιον τοῦ Προέδρου.

5. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου καὶ τηρεῖ καὶ ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς.

6. Ὁ Ταμίης τηρεῖ τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὑπὸ στοιχεῖα γ,δ,ε,στ καὶ ζ Βιβλία.

7. Ὁ ἐκάστοτε Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνήματος τηρεῖ τὰ βιβλία τῶν τελουμένων εἰς τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα μυστηρίων.

ἄρθρον 7

1. Πόροι τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος εἶναι:

α) Αἱ εἰσπράξεις ἐκ κηροπωλήσεως, δίσκων, κυτίων, ἱεροτελεστιῶν, εἰσφορῶν καὶ ἀφιερωμάτων.

β) Αἱ δωρεαί, προσφοραί, κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ λοιπαὶ πάσης φύσεως ἀφιερώσεις καὶ εἰσφοραὶ πιστῶν.

γ) Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας αὐτοῦ.

δ) Αἱ πάσης φύσεως εἰσπράξεις τοῦ Ἐξωκκλησίου Παναγίας Κασσιτερῶν καὶ πάντων λοιπῶν Παρεκκλησιῶν τῶν εὕρισκομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀγροκτήματος Κασσιτερῶν ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα τῶν λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῶν εὕρισκομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ρηθέντος ἀγροκτήματος, τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἱερὸν Προσκύνημα.

ε) Αἱ τυχὸν ἐπιχορηγήσεις ἐξ οἰοῦδήποτε φορέως.

2. Αἱ εἰσπράξεις τῶν πόρων τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος ἐνεργοῦνται διὰ διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως τεθεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ αἱ πληρωμαὶ δι' εἰδικῶν ἐνταλημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐπισυνάπτονται ἅπαντα ἐκ νόμου δικαιολογητικά.

3. Ἡ διαχείρισις γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἰσχύουν διὰ τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς.

ἄρθρον 8

Τὰ ἔσοδα τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος διατίθενται:

α) Διὰ τὴν συντήρησιν, τὸν ἐξωραϊσμὸν καὶ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ (συμφώνως καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 παρ. δ' περὶ τῶν Παρεκκλησιῶν).

β) Διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος.

γ) Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

δ) Διὰ τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 παρ. β' καὶ γ' τοῦ παρόντος σκοπῶν.

ε) Διὰ τὸ Συνοδικὸν Μέγαρον ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ (5%) ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων αὐτοῦ.

ἄρθρον 9

Διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος συνίστῶνται αἱ κάτωθι θέσεις:

α) Μία (1) θέσις Ἐφημερίου, διοριζομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου. Κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος δύναται νὰ ἀποσπασθῇ ὡς Ἐφημέριος τοῦ ὡς ἄνω Προσκυήματος Κληρικὸς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῆ Ἱερᾷ Μητροπόλει ἢ νὰ ὀρίζεται ἐκ περιτροπῆς ἐφημερία τῶν ὑπηρετούντων εἰς γειτονικὰς ἐνορίας ἱερέων.

β) Δύο (2) θέσεις ἱεροψαλτῶν καὶ μία (1) θέσις νεωκόρου.

ἄρθρον 10

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τηρεῖ καὶ ἐποπτεύει διὰ τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Γραμματέως τὰ ὡς κάτωθι διαχειριστικὰ Βιβλία:

α. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Ἀλληλογραφίας.

β. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Διοικοῦσας Ἐπιτροπῆς.

γ. Βιβλίον Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων.

δ. Στέλεχος διπλοτύπων γραμματίων εἰσπράξεως.

ε. Στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλημάτων πληρωμῆς.

στ. Βιβλίον τιμαληφῶν καὶ λοιπῶν κινητῶν περιουσιακῶν στοιχείων.

ζ. Βιβλίον Κτηματολογίου, στὸ ὁποῖο καταγράφονται τὰ ἀκίνητα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν τεθεῖ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, ὡς ὀρίζεται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8/1979 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

η. Βιβλία τῶν τελοῦμένων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἱερῶν Μυστηρίων.

Τὰ λογιστικὰ καὶ Ταμειακὰ Βιβλία τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος, ὡς καὶ τὰ Βιβλία πρακτικῶν, ἀριθμοῦνται κατὰ φύληλον καὶ θεωροῦνται εἰς τὸ τέλος καὶ πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ὡς Προέδρου αὐτοῦ.

ἄρθρον 11

1. Κατάργησις τοῦ Προσκυήματος ἢ τροποποίησις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, κατόπιν ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς Δ.Ε., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Συνοδικῆς ταύτης Ἀποφάσεως δημοσιευμένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ περιοδικοῦ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

2. Εἰς περίπτωσιν καταργήσεως τοῦ Ἱεροῦ Προσκυήματος ἅπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία αὐ-

τοῦ μετ' ἐξόφλησιν τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τούτου, περιέρχεται εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ἄρθρον 12

Ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν προβλέπονται ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ρυθμίζονται δι' Ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς.

ἄρθρον 13

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 14

Ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βᾶρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ἄρχιγραμματεὺς

Ἄρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΣΤΟΝ ΔΟΡΥΦΟΡΟ HELLAS SAT2 Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Μετὰ τὴν δορυφορική, συνδρομητικὴ πλατφόρμα τῆς NOVA, ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μεταδίδει, πλέον, τὸ σῆμα του ἐλεύθερα ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ δορυφόρο HELLAS SAT2. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ καθείς, σὲ ὀλόκληρη τὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ὄχι μόνο, μπορεῖ νὰ ἀκούει ἐλεύθερα τὸ πρόγραμμά του εἰκοσιτέσσερις ὥρες τὸ εἰκοσιτετράωρο. Γιὰ νὰ συμβεῖ αὐτό, ἀπαιτεῖται μὴ

ἀπλη καὶ μὲ μικρὸ ἐφάπαξ οἰκονομικὸ κόστος, δορυφορικὴ ἐγκατάσταση, προκειμένου νὰ συντονιστεῖ κανεὶς μὲ τὴ συγκεκριμένη δορυφορικὴ πλατφόρμα.

Τὰ τεχνικὰ χαρακτηριστικά, ποὺ πρέπει, ἀπαραιτήτως, νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν, εἶναι τὰ ἑξῆς:

- Διάμετρος κατόπτρου γιὰ λήψη στὸν Ἑλλησικὸ χῶρο: τουλάχιστον 0,5 (50cm).
- Σκόπευση: 39° ἀνατολικά
- Συχνότητα: 12.524 MHz
- Πόληση: Κάθετη (Vertical)
- Symbol Rate: 27.500
- FEC: 3/4
- Band: Ku

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

έχουσα υπ' ὄψει:

1. Τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ.146/τ.Α'/1977).

2. Τὰς διατάξεις τοῦ υπ' ἀριθμ. 3/1977 Κανονισμοῦ ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν υπ' ἀριθμ. 6/1979, 38/1988 καὶ 167/2005 Κανονισμῶν: «Περὶ συγκροτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.)».

3. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 τοῦ Νόμου 2993/2002 καὶ 14 παραγρ. 2 τοῦ Νόμου 3149/2003.

4. Τὸ ἄρθρον δέκατον ἑβδομον (17ον) τοῦ Ν.3607/2007 (ΦΕΚ 245/τ.Α'/1.11.2007): Σύσταση Κλήδου Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.) στὸ Ταμεῖο Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.)

5. Τὴν ἀπὸ 18.3.2008 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

6. Τὴν ἀπὸ 24.6.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν υπ' ἀριθμ. 182/2008 Κανονισμὸν ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 182/2008.

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ υπ' ἀριθμ. 167/2005 Κανονισμοῦ “περὶ συγκροτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.)”».

Ἄρθρον 1

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ υπ' ἀριθμ. 167/2005 Κανονισμοῦ ἀντικαθίσταται ὡς ἀκοιούθως:

1. Τὸ Α.Υ.Σ.Ε. συγκροτεῖται διὰ Πράξεως τῆς Δ.Ι.Σ., ἐκδιδομένης εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Συνοδικῆς περιόδου, ἐκ τῶν κάτωθι:

α) Ἐκ τοῦ πρώτου τῆ τάξει Συνοδικοῦ Ἀρχιερέως ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τῶν ἐπομένων κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Συνοδικῶν Ἀρχιερέων.

β) Ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ ὑπὸ τοῦ ἀσκοῦντος χρέν Ἀρχιγραμματέως, νομίμως ἀναπληρουμένου ὑπὸ τοῦ Γραμματέως Πρακτικογράφου ἢ ἐξ ἐνὸς Κληρικοῦ Ὑπαλλήλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως.

γ) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ὑπαλλήλου αὐτῆς, ΠΕ Κατηγορίας.

δ) Ἐξ ἐνὸς Συνταξιούχου Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Λειτουργοῦ, ἀναπληρουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 14 παράγρ. 2 τοῦ Ν. 3149/2003.

ε) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ε.Κ.Υ.Ο.), ἀναπληρουμένου ὑπὸ ὑπαλλήλου αὐτῆς, ΠΕ Κατηγορίας.

Κανονισμὸς υπ' ἀριθμ. 182/2008 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ υπ' ἀριθμ. 167/2005 Κανονισμοῦ: περὶ Συγκροτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Α.Υ.Σ.Ε.)».

στ) Ἐξ ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Α΄ βαθμοῦ, ἀναπληρουμένου ὑπὸ ἐτέρου ὑπαλλήλου τῆς αὐτῆς Κατηγορίας καὶ βαθμοῦ.

ζ) Ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τοῦ «Πανελληνίου Συλλόγου Ὑπαλλήλων Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ὁρθοδόξου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας» μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου.

2. Πᾶσα ἀντίθετος πρὸς τὸ παρὸν ἄρθρον διάταξις Κανονισμοῦ καταργεῖται.

ἄρθρον 2

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνή-

σεως καὶ τοῦ Ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 3

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία φέρει σὲ γνῶση τῶν εὐλαβῶν ἀναγνώστων τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ», πῶς, μετὰ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸ Θεολογικὸ φοιτητικὸ Οἰκοτροφεῖο τῆς μεταστεγάστηκε (ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Καρέα) καὶ ἤδη λειτουργεῖ στὸ προσφάτως ἀνακαινισθὲν ἰδιόκτητο κτίριό της, πλησίον τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, τοῦ ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς, τὸ ὁποῖο ἔχει πλεονεξία τὴ δύνα-
 τότητα νὰ φιλοξενεῖ ἀκόμη περισσότερους φοιτητές (περὶ τοὺς 100). Τὸ κόστος, ὅμως, γιὰ τὰ ἐπι-
 πλέον λειτουργικὰ ἐξοδα τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, σὲ συνδυασμὸ μετὰ τὰς πρόσφατες
 δαπάνες γιὰ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ κτιρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Βαρβάρας,
 κατέστη δυσβάστακτο γιὰ τὸ ταμεῖο τοῦ ἱεραποστολικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.
 Γιὰ τὸ λόγῳ αὐτό, παρακαλοῦμε θερμὰ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οἰκονομικὰ στὰ ἐξοδα
 λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο
 μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα, μετὰ τὴν σημείω-
 ση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν στὸ λογαριασμὸ 146/546024-74 τῆς
 Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς Διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ.2 καὶ 59 παρ.2 τοῦ Ν.590/1977 «Περὶ Κατασταστικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς Διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἀπὸ 13.3.2006 Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΝΙΑΡΧΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ» (ΦΕΚ.551/τ.Β/3.6.2006).

3. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 4/9.6.2008 Πρακτικὸν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 65/17.6.2006 Πράξιν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. Φ.71/454/17.6.2008 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου.

5. Τὴν ἀπὸ 25.6.2008 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Τὴν τροποποίησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἀπὸ 13.3.2006 Κανονισμοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΝΙΑΡΧΕΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΩΝ Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ», δημοσιευθέντος εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 551/τ.Β/3.6.2006, ὡς κάτωθι:

Ἄρθρον 1

Στὸ ἄρθρο 2 τοῦ Κανονισμοῦ μὲ τὸν τίτλον Σκοποὶ τοῦ Ἰδρύματος, προστίθενται παράγραφοι 6 καὶ 7 ποὺ ἔχουν ὡς ἐξῆς:

«6) Ἡ παροχὴ ἐκπαιδευτικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ἴδρυση καὶ ἡ λειτουργία ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης, ἡ μελέτη, ἡ ἔρευνα, ἡ παροχὴ πληροφοριῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξη δραστηριοτήτων σὲ θέματα ποὺ ἀφοροῦν τὴν πρωτοβάθμια καὶ δευτεροβάθμια ἐκπαίδευση, ἡ ἀνάπτυξη καὶ ὀργάνωση συστημάτων πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης ἐξ ἀποστάσεως, ἡ παραγωγή καὶ διάδοση πρότυπου ἐκπαιδευτικοῦ καὶ ἐπιμορφωτικοῦ ὕλικου, ἡ ἐκτέλεση σχετικῶν ἐρευνητικῶν προγραμμάτων πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης, ἡ καταπολέμηση τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀποκλεισμοῦ, ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ καὶ ὁ σχεδιασμός, ἡ ὀργάνωση καὶ ἡ ἐκτέλεση προγραμμάτων πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης ἐνηλίκων καὶ γενικότερα ἡ δραστηριότητα στοὺς τομεῖς τῆς Παιδείας, τῶν Ἐπιστημῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν.

7) Γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του τὸ Ἴδρυμα:

α. Ἰδρύει καὶ λειτουργεῖ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης.

Κανονισμὸς περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 13.3.2006 Κανονισμοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΝΙΑΡΧΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΒΡΕΦΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΩΝ "Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ" ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ»

β. Ἀναπτύσσει κάθε φύσεως πρωτοβουλίες και δραστηριότητες γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς Παιδείας τῶν Ἐπιστημῶν, τῶν Γραμμάτων και τῶν Τεχνῶν και τὴν διάδοσή τους στοῦ εὐρὺ κοινό.

γ. Συμβάλλει, μὲ κάθε πρόσφορο μέσο, σὲ προγράμματα ἢ πρωτοβουλίες γιὰ τὴν ἐξύψωση τοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου τῆς χώρας και στὴν ἄνοδο τοῦ μορφωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν Ἑλλήνων ἰδιαίτερος τῶν μαθητῶν και σπουδαστῶν.

δ. Πραγματοποιεῖ ἐπιστημονικὲς μελέτες και ἔρευνες γιὰ θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης και ἀναλαμβάνει και ἐκτελεῖ βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα ἐρευνητικὰ προγράμματα.

ε. Συλλέγει, ἀξιολογεῖ και περαιτέρω ἀξιοποιεῖ στοιχεῖα και πορίσματα μελετῶν, ἐρευνῶν και λοιπῶν δραστηριοτήτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν διαδικασία, τοὺς στόχους, τὰ μέσα και τὴν ἐκπαιδευτικὴ μέθοδο.

στ. Συνεργάζεται μὲ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος και ἄλλοις ἑλληνοκίους, ἀλλοδαποὺς και διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς, μὲ ἐκπαιδευτικά, ἐπιστημονικά και ἐρευνητικὰ κέντρα, Ἰνστιτοῦτα, Ἰδρύματα και Ὄργανισμοὺς, καθὼς και μὲ τὸ Ἑλληνικὸ Δημόσιο, Ὑπουργεῖα, φορεῖς τοῦ δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ τομέα και ἰδιώτες, γιὰ θέματα ποὺ σχετίζονται μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ ιδρύματος.

ζ. Διοργανώνει συνέδρια, συναντήσεις, διασκέψεις και κάθε εἶδους δημόσιες ἐκδηλώσεις γιὰ θέματα σχετικά μὲ τοὺς σκοποὺς του.

η. Παράγει πρότυπο ἐκπαιδευτικὸ ὑλικὸ κατάλληλο γιὰ τὴν ἐκπαίδευση ἐνηλίκων και τὴν ἐξ ἀποστάσεως ἐκπαίδευση.

θ. Ἐνθαρρύνει και ἰδρύει κέντρα γιὰ τὴν προώθηση θεμάτων σχετικῶν μὲ τοὺς σκοποὺς του.

ι. Ἐνημερώνει γιὰ θέματα σχετικά μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος και τὴν ἐκπαίδευση και ἐπιμόρφωση ἐνηλίκων μὲσφ τῆς ἔκδοσης και δημοσίευσης μελετῶν και ἐρευνῶν καθὼς και ἄλλοις πρόσφορου ἐνημερωτικοῦ ὑλικοῦ και ἐντύπων ἢ μὲσφ τῆς παραγωγῆς ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ.

ια. Σχεδιάζει, διοργανώνει, ὑλοποιεῖ, παρακολουθεῖ και ἀξιολογεῖ προγράμματα κατάρτισης πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης, ἐπιμόρφωσης και ἐνημέρωσης και ἐξ ἀποστάσεως πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης.

ιβ. Παρακολουθεῖ τὴν ἐμπειρία σὲ ἐθνικὸ και διεθνὲς ἐπίπεδο σὲ θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης παιδιῶν και ἐνηλίκων.

ιγ. Πραγματοποιεῖ ἢ συμμετέχει σὲ ἐπιστημονικὲς μελέτες και ἔρευνες γιὰ θέματα σχετικά μὲ τοὺς σκοποὺς του.

ιδ. Ἀπονέμει βραβεῖα σὲ ἔργα ἐπιστημονικοῦ και ἐκπαιδευτικοῦ χαρακτῆρα.

ιε. Ἀναλαμβάνει και ἐκτελεῖ βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα ἐρευνητικὰ προγράμματα, ποὺ προορίζονται νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος, Διεθνεῖς Ὄργανισμοὺς, ὄργανα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης ἢ ἄλλοις φορεῖς στοῦ ἐσωτερικοῦ και στοῦ ἐξωτερικοῦ, χωρὶς νὰ ἀποκλειεῖται και ἡ ἐφαρμογὴ τῶν μελετῶν αὐτῶν ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἴδρυμα μετὰ ἢ ἄνευ ἀνταλλαγματος.

ιστ. Διοργανώνει μαθήματα και σεμινάρια γιὰ τὴν ἐκμάθηση και ἐμβάθυνση στὴ γλῶσσα και στοῦ ὕφους τῶν ἐκκλησιαστικῶν κειμένων και στὴν παράδοση τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας.

ιζ. Τὸ ἴδρυμα δὲν ἐπιδιώκει τὴν ἐπίτευξη κερδῶν ἀπὸ τὶς παραπάνω δραστηριότητες, ἀλλὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκ τῆς δράσεως τοῦ ιδρύματος προκαλουμένων δαπανῶν».

ἄρθρον 2

Τὸ ἄρθρο 4 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Διοίκηση, τροποποιεῖται και συμπληροῦται ὡς ἐξῆς:

« ἄρθρον 4

Τὸ ἴδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἑπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποτελούμενο ἀπὸ:

α) Τὸν ἐκάστοτε Μητροπολίτη Ἀλεξανδρουπόλεως ἀναπληρούμενο ἀπὸ τὸν νόμιμο ἀναπληρωτὴ του.

β) Ἐξ (6) εὐϋπόληπτα μέλη τῆς τοπικῆς κοινωνίας τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως διοριζόμενα ἀπὸ τὸν Μητροπολίτη. Ἡ θητεία τους εἶναι τριετής, παρακολουθεῖ τὴν θητεία τῶν μελῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἀνανεωθεῖ και τὸ ἀξίωμα τους εἶναι τιμητικὸ και ἄμισθο. Τὴν εὐθύνη τῆς συγκροτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς προσκλήσεως τῶν μελῶν σὲ συνεδρία και τὴν κατάρτιση τῆς ἡμερησίας διατάξεως κ.λπ. ἔχει ὁ Πρόεδρος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν πρώτη

Συνεδρία κάθε περιόδου εισηγείται γιὰ τὴν ἐκλογήν τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Ταμία τοῦ Δ.Σ.»

Στὸ αὐτὸ ἄρθρο 4 προστίθενται περιπτώσεις γ,δ,ε ὡς ἑξῆς:

«γ) Σὲ περίπτωση ἀποποίησης, παραίτησης, ἔκπτωσης, ἀνικανότητας, θανάτου ἢ ἀντικατάστασης, γιὰ ὁποιοδήποτε νόμιμο ἴλογο, κάποιου ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἢ κενὴ θέση συμπληρώνεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῆς συστατικῆς πράξης καὶ τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ Α.Ν.2039/1939.

δ) Στὸ μεταξύ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συγκροτεῖται καὶ λειτουργεῖ νόμιμα μὲ τὰ υπόλοιπα μέλη, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τους δὲν εἶναι μικρότερος τῶν δύο τρίτων (2/3) τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν.

ε) Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους χωρὶς ἀμοιβή. Δικαιοῦνται ὅμως ὀδοιπορικὰ ἢ ἄλλα ἑξοδα, ποὺ δαπάνησαν γιὰ τὴν ἐκτέλεση ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ἔγιναν ὕστερα ἀπὸ εἰδικὴ ἐντολὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ποὺ ἀποδεικνύεται ὅτι πραγματοποιήθηκαν νόμιμα.»

ἄρθρον 3

Στὸ ἄρθρο 5 τοῦ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον Συνεδριάσεις - Ἀπαρτία τὸ ἐδάφιον β' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν τὰ παρόντα μέλη εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ ἀπόντα. Μεταξὺ τῶν παρόντων πρέπει ὑποχρεωτικὰ νὰ εἶναι καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν καὶ σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη, μὲ τὴν ὁποία συντάσσεται ὁ Πρόεδρος».

ἄρθρον 4

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Ἀποφάσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή της στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

ἄρθρον 5

Κάλυψη δαπάνης

Ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παρούσης Ἀποφάσεως προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι, 25 Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱερά Μητρόπολις Κυθήρων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 "Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος" καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴ θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Πελαγίας - Ἁγίας Πελαγίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κυθήροις τῇ 19ῃ Ἰουνίου 2008

† Ὁ Κυθήρων Σεραφεῖμ

Προκηρύξεις

Ἱερῶν Μητροπόλεων:

Κυθήρων

**Θήρας, Ἀμοργοῦ
καὶ Νήσων**

**Κλητήρια Ἐπικρίματα
τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως
Σισσανίου καὶ Σιατίστῃς**

**Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος**

Ἱερά Μητρόπολις Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἐμπορείου Θήρας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Θήρᾳ τῇ 23ῃ Ἰουνίου 2008

† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σισσανίου καὶ Σιατίστῃς

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρὸς τὸν

Πρεσβύτερον κ. Χρῆστον-Ραφαὴλ Ἐκιζίδην

πρῶν Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ Δ.Δ.

Ἁγίου Κοσμᾶ

(καὶ νῦν Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσθε ὅπως ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἐφραῖμ Τριανταφυλλοπούλου ἐνεργοῦντος ὡς ἀνακριτοῦ συνωδᾶ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 310/27.06.2008 ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισσανίου καὶ Σια-

τίστης κ. Παύλου καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν.5383/1932 ἐν Σιατίστη καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆ 10ῃ Σεπτεμβρίου 2008 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10.00 π.μ. προκειμένου νὰ ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 διατασσόμενα.

Ἐν Σιατίστη τῆ 30ῃ Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀνακριτὴς
Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος
Ὁ Γραμματεὺς
Πρωτοπρ. Βασίλειος Βασιλείου

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρὸς τὸν
Ἄρχιμ. κ. Ἀθανάσιον Βακράκον
Κληρικὸν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σισανίου καὶ
Σιατίστης
(καὶ νῦν Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσθε ὅπως ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἐφραίμ Τριανταφυλλοπούλου ἐνεργοῦντος ὡς ἀνακριτοῦ συνωδὰ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 308/27.06.2008 ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν.5383/1932 ἐν Σιατίστη καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆ 16ῃ Σεπτεμβρίου 2008 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10.00 π.μ. προκειμένου νὰ ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ

τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 διατασσόμενα.

Ἐν Σιατίστη τῆ 30ῃ Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀνακριτὴς
Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος
Ὁ Γραμματεὺς
Πρωτοπρ. Βασίλειος Βασιλείου

Κλητήριον Ἐπίκριμα

Πρὸς τὸν
Πρεσβύτερον κ. Ἰωάννην Παπουτσῆν
πρῶτον Ἐφημέριον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Τραπεζίτσας
(καὶ νῦν Ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλεῖσθε ὅπως ἐμφανισθῆτε ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἐφραίμ Τριανταφυλλοπούλου ἐνεργοῦντος ὡς ἀνακριτοῦ συνωδὰ τῆ ὑπ' ἀριθμ. 308/27.06.2008 ἐντολῆ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Παύλου καὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 110 τοῦ Ν.5383/1932 ἐν Σιατίστη καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2008 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10.00 π.μ. προκειμένου νὰ ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν.

Προσεπιδηλοῦμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως θέλει ἐνεργηθῶσι κατὰ σοῦ τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 62 καὶ 112 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς ταῦτα ἰσχύουσι κατὰ τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 διατασσόμενα.

Ἐν Σιατίστη τῆ 30ῃ Ἰουνίου 2008

Ὁ Ἀνακριτὴς
Ἄρχιμ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος
Ὁ Γραμματεὺς
Πρωτοπρ. Βασίλειος Βασιλείου

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΙΝΑΚΑΣ
ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ
ΣΤΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΗ
ΘΕΣΕΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ**

**(Συνεδρία Β΄ τῆς
23.6.2008)**

α/α	ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΘΕΣΗ	ΚΛΑΔΟΣ
1.	ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ	ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	Γρ. Έξ. Ίεραπ/λῆς	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
2.	ΒΑΡΣΑΜΑ	ΓΕΩΡΓΙΑ	Γρ. Έκδόσεων	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
3.	ΠΑΛΑΣΚΩΝΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	Γρ. Έκδόσεων	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
4.	ΚΑΜΠΑΔΑΚΗΣ	ΣΠΥΡΙΔΩΝ	Λογιστήριο	ΔΕ Οικονομικοῦ
5.	ΠΛΥΜΑΚΗΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	Λογιστήριο	ΔΕ Οικονομικοῦ
6.	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ	ΜΙΧΑΗΛ	Λογιστήριο	ΔΕ Οικονομικοῦ
7.	ΚΡΙΚΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Γρ. Διαδικτύου	ΤΕ Πληροφορικῆς
8.	ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	ΘΕΟΦΑΝΗΣ	Γρ. Όπτικοακ/κῶν	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
9.	ΡΗΜΟΥ	ΜΑΡΙΑ	Γρ. Όπτικοακ/κῶν	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
10.	ΜΥΛΩΝΑΣ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Γρ. Όπτικοακ/κῶν	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
11.	ΜΑΝΙΑΤΗ	ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ	Τυπογραφείο	ΔΕ Γραφικῶν Τεχνῶν
12.	ΜΥΣΙΡΗΣ	ΧΡΗΣΤΟΣ	Τυπογραφείο	ΔΕ Γραφικῶν Τεχνῶν
13.	ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ	Τυπογραφείο	ΔΕ Γραφικῶν Τεχνῶν
14.	ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ	ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ	Τυπογραφείο	ΔΕ Γραφικῶν Τεχνῶν
15.	ΠΕΤΡΟΥ	ΑΝΤΩΝΙΟΣ	Άποθήκη Έντύπων	ΔΕ Διεκπεραιωτῶν
16.	ΚΑΤΗΣ	ΚΩΝ/ΝΟΣ	Άποθήκη Έντύπων	ΔΕ Διεκπεραιωτῶν
17.	ΣΥΜΙΓΙΑΝΝΗ	ΒΑΣΙΛΙΚΗ	Θεολ. Οικοτροφείο	ΔΕ Μαγείρων
18.	ΛΑΛΑ	ΑΓΓΕΛΙΚΗ	Θεολ. Οικοτροφείο	ΔΕ Μαγείρων
19.	ΛΥΠΗΡΟΥ	ΜΕΡΙΟΠΗ	Θεολ. Οικοτροφείο	ΔΕ Μαγείρων
20.	ΚΑΒΟΥΡΟΠΟΥΛΟΥ	ΜΑΡΙΑ	Θεολ. Οικοτροφείο	ΥΕ Καθαριστριῶν
21.	ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ	ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	Βιβλιοπωλῆιο Θεσσαλονίκης	ΠΕ Διοικ. - Οίκον/κοῦ
22.	ΡΙΠΙΣΗΣ	ΠΕΡΙΚΛΗΣ	Βιβ/λῆιο Πατρῶν	ΔΕ Πωλητῶν

Ό Γενικός Διευθυντῆς
τῆς Άποστολικῆς Διακονίας
† Ό Φαναρίου Άγαθάγγελος